DÎVAN-I SÂMÎ

Dizgi — Baskı — Cilt
AKYOL Neşriyat ve Matbaacılık
Tesisleri
Tel : 27 77 57
Akevler Sitesi, Yeşilyurt — İZMİR
1980

Bismillâhirrahmânirrahîm

Pür kâr Bismillâhirrahmânirrahîm.
Her kâr Bismillâhirrahmânirrahîm.
Hayr eyler her ef'âl nihâyetini,
Envâr-ı Bismillâhirrahmânirrahîm.
Zerr'e taklîb eder mahiyyetini,
Mi'yâr-ı Bismillâhirrahmânirrahîm.
Her işlerin hüsn-i hitâmına sebeb,
Mi'mâr-ı Bismillâhirrahmânirrahîm.
Mahrûm bırakmaz zikredenleri müdâm,
Ezkâr-ı Bismillâhirrahmânirrahîm.
Hakka karîn eyler hulûs-i bâlini,
Gülzâr-ı Bismillâhirrahmânirrahîm.
Zât u sıfât, esmâ vü ef'âl câmii,
Etvâr-ı Bismillâhirrahmânirrahîm.
Küllî ledünnün menbaı hem mahzeni,
Esrâr-ı Bismillâhirrahmânirrahîm.
Mâhiyyet-i gayb-ı ezel ummânıdır,
Ebhâr-ı Bismillâhirrahmânirrahîm.
Şer u Tarîk ile Hakîkat, Ma'rifet,
Enhâr-ı Bismillâhirrahmânirrahîm.
Bilcümle Cennât-ı Naîmin pertevi,
Akmâr-ı Bismillâhirrahmânirrahîm.
Evvel ü âhir, zâhir u bâtınlara,
Nevvâr-ı Bismillâhirrahmânirrahîm.
Ervâh u ecsâm, ibtidâ vü intihâ,
Devvâr-ı Bismillâhirrahmânirrahîm.
Künh-i künûz-i cûd ile buldu vücûd,
Her vâr-ı Bismillâhirrahmânirrahîm.
Ebrâr u ahyâr u eştâr refrefi,
Seyyâr-ı Bismillâhirrahmânirrahîm.
Bürhân-ı «bâ»dır nokta-i vahdet-nümâ,
Âsâr-ı Bismillâhirrahmânirrahîm.
Her sırrı câmi' evvel, âhir **Sâmiyâ,**
Ezhâr-ı Bismillâhirrahmânirrahîm.

Nûr-i Muhammed

Bidâyet nokta-i Nûr-i Muhammed mebde-i ûlâ,
O nûrun aksidir âlemle âdem «alleme'l-esmâ».
İzâfât-ı merâtibden O mücmel buldu çün tafsîl,
İnâyet bahri cûş etti Vedûd sırrı ile sertâ.
Bu imkânı Hudâ îcâd edip Rahmân-ı mutlakla,
Rahîm ile havâsı zâtına kıldı muzâf Mevlâ.
Füyûzu bast edip mahmûd-i zât elhamdü lillâhi,
Umûmun Rabbı Rabbi'l-alemîn sırriyle isticlâ.
Taalluk eyledi Rahmân Rahîm nûr-ı sıfâtından,
Bütün ervâhı ecsâm kisvetiyle eyledi iksâ.
Hakîkat cân ü Mahmûd ü Muhammeddir ki, nûr-i zât,
Sıfâtı Rahmeten lil'âlemîn bahriyle istîlâ.
Ki evvel âhir u zâhir u bâtın mâlikü'd-dîndir,
Mücâzât ü mükâfâtı eder Rûz-i Cezâ icrâ.
Rubûbiyyet tecellîsinde kâmil abd-i hâs eyle,
Ki sırr-ı istiâniyle ola ahvâlimiz merzâ.
Ne kim var oldu ervâhda ne kim var oldu eşbâhda,
Anın takdîr u tedbîr u kazâsiyle olur imzâ.
Sırâta'l-müstakîm üzre bizi ehl-i hidâyet kıl,
Nice kıldın ezellerden hidâyet nûrunu i'tâ.
Hidâyet nuru, tevfîk-i amel senden inâyettir,
Dü âlemde saâdet merkezinde et bizi ibkâ.
Maâsîye düşürme cevher-i ervâhımız pâk et,
Ki mağdûb zümresiyle kılma bizi Rabbenâ süflâ.
Amelde, i'tikadâtta Kitâbından ayırma kim,
Dalâletten rehâ olup bulalım devlet-i uzmâ.
Şuhûd kevserini içüp, yakîn perdesini geçüp,
Şümûs-i vahdetin seçüp, garîk-ı vahdet-i kübrâ.
Habîbin hürmetine sen emîn et Rabbenâ emîn,
Gönülde kalmasın **Sâmî**, aşktan gayrı bir sevdâ.

Ey Gönül

Ey gönül bezm-i ezel va'dini gel eyle vefâ,
Tâ ebed gülşen-i Hak'da bulasın zevk u safâ.
Geçerek perde-i âmâl-i sivâ zulmetini,
Her metâlibden muallâ sana Allah kefâ.
Sabr u şükr u zikr u fikr ile olup tâlib-i Hak,
Böyle oldular olanlar, evliyâ vü hulefâ.
Kurb-i Yezdâna sefer, refref-i Esmâ iledir,
Vuslata nâil olan oldu hakîkat şerefâ.
Beyt-i Zât râhında, dâm-ı nefse düşvâr olma, gel,
Kaldılar tezvîr-i şeytân sahasında zuafâ.
Nâr-ı aşk ile erit varlığını, kal eyle,
Adn-i ma'nâya olur râcih u îsâr nuhafâ.
Aldananlar gelir hasretle, gider hasret ile,
Ne kadar sâdık kulu olsan, cihandır bîvefâ.
Zâhirin şer ile ma'mûr, bâtının aşk ile nûr,
Edegör, tâ olasın zümre-i pâk-i urafâ.
Sâmiyâ, mirâs-ı aşk ile erişti ehl-i Hakk,
Remz-i «mâ evhâ» içinde gizlidir kenz-i hafâ.

Münacaat

İlâhî ente basîrun kubha ahvâliyâ.
Ve sûe niyyetî fî cemîi ef'âliyâ.
Kem tübtü min zenbin sümme kad iste'neftühû,
Ve kad belağtü fi'l-bu'di minke kemâliyâ.
Lem yüslif mislî fi'l-ma'siyeti ve len yuhlif,
Bâdün ileyke hâli'l-muğnî an makâliyâ.
Ve eşkû min zünûbin mezayne tûle ömrî,
Em bi isyânin ileyke kurbe âcâliyâ.
Ve lem ümrir vakten illâ asaytüke fîhi,
Fî külli hînin bi'z-zenbi kâne'ş-tiğâliyâ.
Ve küllemâ câhettü'n-nefse kad ğalebetnî,
Lâ yüncînî minhâ illâ avnüke'l-âliyâ.
Ve lem uti'ke tarfete aynin fî emrikâ,
Ve yâ zıyâî bi'l-emri ve yâ ihlâliyâ.
Lem ürâî hakkake'l-ğayra'l-mütenâhî katt,
Lemha ve lâ tarfa aynin yâ müteâliyâ.
Efneytü ömrî müz sıbâ fî tâati'l-hevâ,
Femezdettü'l-inhizâme ve i'tilâliyâ.
Femâ lî min nâsırin, muînin fî fezeî,
Ğayruke Yâ... liumûri'l-ibâdi dâliyâ.
Tühavvifünî mâ kaddemtü ve ehhartühû,
Lâkin recâî yezdâdü mea evhâliyâ.
Ve keyfe lâ ercû afve, cezîle'l-atâi,
Ve mağfiratehü'l-kâfiyete li'b-lâliyâ.
Lem yey'es min ravhillâhi illâ zû şıkvetin,
Fe'l-ğafûru an buhll'l-ıkdi müteâliyâ.
İ'teraftü bi'z-zünûbi'lletî amiltühâ,
Bi nefsî ve rûhî, yemînen ve şimâliyâ.
Beddilhâ bimâ ındeke min cezîli'l-afvi,
Ve zid aleyhi fazlen az'âfe vebâliyâ.
İrfa'nî ani'd-dünyâ yevme üfârikuhâ,
Ale'l-fıtri zâtiye aleyhâ inzâliyâ.
Lâzimnî ale'l-ahdi'llezî akra'tü bihî,
Fi'l-mîsâkı'llezî vâkaftü fî ezâliyâ.
Salli yâ Rabbi alâ habîbike'l-Mustafâ,
Ve Ehl-i Beytihî ve Sahbihî'l-avâliyâ.
Hâzihî münâcâtü's-**Sâmî** abdüke'l-âsî,
Bi lutfike Yâ Mevlâye men kad deâliyâ.

Cemâl-i vahdet-i Zâtın Senin

Cemâl-i vahdet-i Zâtın senin bî intihâ deryâ,
O bahrın katresinden geldi dû âlem ü mâ fîhâ.
Sen ol Zât-ı hüviyyetsin senindir saltanat dâim,
Ki senden varolur her var yine sana eder ric'â.
Şuûnât-ı ezel mir'âtıdır bu nakş-ı tasvîrât,
Kemâl-i sun'una âyînedir hep esfel ü a'lâ.
Ey vücûdu gayb-i mutlak kenz-i mahfî-i amâ,
Künh-i Zât-i kudsine, yok ibtidâ vü intihâ.
Kahir-i cümle mezâhirdir sıfât-ı akdesin,
Devr-i imkân mihveridir mihr-i esmâ-yı ulâ.
Cümle eşyâ sûret-i bahr-i müsemmâ serteser,
Vahdet-i Zâtın her katrasından rûşenâ.
Kudretinde zerre-i makhûrdur kevn ü mekân,
Zevk-i «illâ»yı bulan nefy-i sivâda dedi «lâ».
Mihver-i burc-i teayyün aks-i ayn-i âfitâb,
Âfitâbın sâbitidir zıll-i cûd sûret nümâ.
Erişüp künh-i şuhûd-i mahv ü cûd'a **Sâmiyâ,**
Kenz-i istiğrak içinde bulagör sırr-ı bakâ.

İşittim Nefha-i Sûru

İşittim nefha-i sûru dirildi cümle-i mevtâ,
Velî görmez anı a'mâ görür cânı olan bînâ.
Umûma haşr u neşr oldu Sırâta da'vet olunduk,
Cehennem üzre kurulmuş yedi oldu kapû peydâ.
Birinden oldum âzâde, bıraktım varlığım anda,
Birinde çün fedâ oldum, okudum «elif» ile «bâ».
Birinde kâmetim mevzûn olup servi misâl oldum,
Birinde zâhir oldu, sanki oldum Mescid-i Aksâ.
Birinde Hızr'a erdim «hayy» olup âb-ı hayât içtim,
Birinde kudretim arttı, erişti mesken-i ulyâ.
Birinde arttı ihlâsım, erişti feyz-i rahmânî,
O dem geçtik Sırâtı, feth olundu Adn ile Me'vâ.
Bir sırrı **Sâmî** remzeyler, anı ağyâra gamzeyler,
Bilir ânı sülûk ehli, erişse nefha-i a'lâ.

Cümle Cânân İçre

Cümle cânân içre cânân bir bana,
Dü cihân içinde sultan bir bana.
Meşrebim her Yûsuf'a meyleylemez,
Mısr-ı dilde rûy-i Ken'ân bir bana.
Âşıka Dârû-yı Lokmân istemez,
Derd-i aşka aşk-ı dermân bir bana.
Mushaf-ı hüsnünden aldım dersimi,
Sırr-ı insân, sırr-ı Kur'ân bir bana.
Sûre-i Yâsîn ile remzeylemiş,
«Semme vechüllah»a bürhân bir bana.
Pertev-i vahdetle dolmuş şeş cihât,
«Külle yevmin hüve fî şe'n» bir bana.
Kevser-i şevk ile mest oldukça dil,
Hâr-ı gülzâr, nûr-i nîrân bir bana.
Sâmiyâ, müstağrak oldukça şühûd,
Sırr içinde sırr-ı Kur'ân bir bana.

Mevlâm Sana

Canlar yanar cânın atar, pervânedir Mevlâm sana,
Ezkâr ile efkâr eder, hayrânedir Mevlâm sana.
Tâ ezelî aşkın oldu, yakdı dilimi sermedî,
Kalbim ezel belî dedi, sekrânedir Mevlâm sana.
İçtim muhabbet cür'asın, görünce vahdet lem'asın,
Durup cemâlin vakfesin, devrânedir Mevlâm sana.
Sâdıkların her dem dili, vahdet gülünün bülbülü,
Cân bülbülün sensin gülü, sûzânedir Mevlâm sana.
Mecnûn gibi sahraları, aşkındır eden serseri,
Sâmî ezelîden beri dîvânedir Mevlâm sana.

Rızâdır Rızâ

Garaz, hak yolunda rızâdır rızâ,
İvaz, hak yolunda rızâdır rızâ.
Sefer bu cihâna ezel va'dini,
Hulûsiyle Hakk'a edâdır edâ.
Bu zıll-i hayâlâtla olma gâfil,
Cihânın esâsı fenâdır fenâ.
Nefis dâmına düşme, âkil isen,
Visâlin hicâbı hevâdır hevâ.
Uyandır dilinde zikrin şem'asın,
Dile zikr-i Mevlâ zıyâdır zıyâ.
İbâdetle tâatta ol müstedîm,
Ki ervâha tâat gıdâdır gıdâ.
Cefâya reh-i Hakda eyle sabır,
Cefânın sonu hep safâdır safâ.
Reh-i Hakta etme kesel bir nefes,
Ki gâfil feyzden cüdâdır cüdâ.
Bu âlem-i halka kademden garaz,
Ezeldeki ahdi vefâdır vefâ.
Selîm bir gönülde emel **Sâmiyâ**,
Rızâ-yı Celîl-i Hudâdır Hudâ.

Yadigâr Olsun Bana

Bir nigâh-ı merhamet kıl yadigâr olsun bana,
Zulmet-i hecrinde mihrin tâbdâr olsun bana.
Nâlemi teskîn için te'sîr-i aşkından senin,
Rûz ü şeb zevk-ı derûnum âh u zâr olsun bana.
Dilde tasvîr-i hayâlindir enîs-i mahremim,
Nâr-ı hecrin, şiddet-i aşka medâr olsun bana.
İhtizâz-ı dilde ârâyiş verir enfâsıma,
Sûz-i nîrânın enîni, nağmedâr olsun bana.
Derd-i sevdâya esîr-i nâtüvân dermânıdır,
Çâresâzım, hâk-i pâyinden gubâr olsun bana.
Canlara hâkim olup fermân-ı hüsnün bîamân,
Tahtgâh-ı mülk-i dilde tâcdâr olsun bana.
Dîde-i aşkım, görür her cevrini zevk u safâ,
Yâre-i ebrûlarınla cevr-i yâr olsun bana.
Sînemi Tûr-i tecellî-i cemâl eyle müdâm,
Aşk ile yansın, tutuşsun şu'le nâr olsun bana.
Gonca-i hüsnünle te'mîn eyle va'd-i vaslını,
Kaailem her bir nefes bin türlü hâr olsun bana.
Bend-i zülfün bendesi **Sâmî**yi âzâd eyleme,
İntisâb-ı bâb-ı hüsnün, iftihâr olsun bana.

G a z e l

Ki pestî mesti-î hestî bepûşed bâb-ı vuslat râ,
Çerâ hâhî beîn râhî cemâl-i nûr-i hazret râ.
Gil ü âb u hevâ vü nâr-ı bendend ez harîm-i yâr,
Ki în hıl'at bigirdet vâdi-i hayrân-ı ğurbet râ.
Zi hicrân-ı şeh-i hûbân eğer dâim firûzânî,
Zi sûz-i şem'a-i husneş hebâ kün cism-i hıl'at râ.
Eğer ki katra ez mîzâb beaşk-ı rûh-i sûy-i dost,
Nemî refte kücâ yâbed visâl-i bahr-ı vahdet râ.
Bebang-i aşk nidâ kerdem zi dehlîz-i dilem hûbân,
Bevaslî men în sûzânet rehâ kün ez firâkat râ.
Ki güfte mihr-i ân mihr'u fedâ-yı cân-ı sükker şân,
Nebâşed **Sâmî** în bâzâr diriğân hiç kıymet râ.

Gül ü Bostân-ı Ledünden Al

Gül ü bostân-ı ledünden al elif, bâ, tâ vü sâ,
Nusha-i suğrâ vü kübrâdır kitâb-ı Haknümâ.
Âlemi zâhirde kesret, bahr-ı vahdet bâtını,
Âdemi zâhirde vahdet, bâtını kesret amâ.
Mahv ü isbât mihveri, dildir teayyün mazharı,
Sûret ü ma'nâda esmâ hem müsemmâ rûşenâ.
Kurb-i ef'âl akrabiyyet sırrı evsâf gösterir,
Bil maiyyetle hüviyyet kenz-i zât eyler cilâ.
Bâtınında gayb-ı lâhut şehrine eyle sefer,
Bu teayyün, ayn-i a'yânda bula zevk-ı bakâ.
Sen ezel ile ebed fürkânının fihristisin,
«Men aref» dersiyle âyât-ı ledün ol âşinâ.
Cem'-i kübrâ mazharı **Sâmî** vücûd-i vav mim,
Hatm-i devri «sîn-i Yâsîn» ile gösterdi likâ.

Muhabbet Eyledi Mevlâ

Muhabbet eyledi Mevlâ, biline kenz-i lâ yüfnâ,
Buluna der-i irfânî, çıkıp gencîne-i ahfâ.
Tecellî eyledi zâtı, amâdan bînihâyâtı,
Merâtib oldu gâyâtı metâlibçe bilâ ihsâ.
Velî zâtı ğanîdir lâteayyünde, teayyünden,
Sıfât esmâ eder, vahdet yeminde, mevceler peydâ.
Bu eşkâl ile elvân ü suver esmâsının zılli,
Televvün perde-i imkânda bahr-i zâtı müstağnâ.
Anın gayb-ı gayûbîdir zuhûr eden sıfâtında,
Tecelliyât-ı evsâfın zuhûru mazhar-ı esmâ.
Velî esmâsıdır a'lâ vü esfel zâhir u bâtın,
Tecelliyât-ı esmâya mezâhir, hılkat-i eşyâ.
Bu eşyâdan görüp esmâ, müsemmâdan da evsâfı,
Sıfâtından tecelliyât-ı Zâttır menzil-i aksâ.
Vücûb imkân-ı kavseyni mukâbil gör bu cem' içre,
«Ev ednâ» sırr-ı fürkanîde, fark et matlab-ı a'lâ.
Kime zâhir ola zâtı, unutur cümle lezzâtı,
Hemen **Sâmî Niyâzî**, sırr-ı irfân ile ol dânâ.

Zikr-i Hak Vâsıtadır.. Sana

Zikr-i Hak vâsıtadır âlem-i bâlâya sana,
Nûr-i telkîn-i sebep vuslat-ı a'lâya sana.
Kâbil-i sırr-ı hidâyet isen olma gâfil,
Tâ ebed zikr-i Hudâ nûr ile bir sâye sana.
«Yevme lâ yenfeu»da nef'edemez mâl ü benûn,
Râh-ı teslîmde selîm kalb, ola sermâye sana.
Etme ünsiyyet-i esfel ile rûhu mescûn,
Akl-ı evvelde mekîn olmuş iken pâye sana.
Aşk ile mahv-ı vücûd eyleyerek âdem ol,
Nüh felek çâr anâsır hâdim ü dâye sana.
Vâsıla vâsıl olup kenz-i hafâ kâne eriş,
Kalmasın hâcet-i dünyâ ile ukbâya sana.
İstikâmetle ülf-i ülfet eyle, fânî ol,
Keşf ola kalbde hafâ nokta ile «bâ»ya sana.
Sâmiyâ, Zât-ı sıfât nûruna, küllî gark ol,
Feyz ola nûr-i rızâ, hâtime imzâya sana.

Şâfî Hudâ, Kâfî Hudâ

Evvel ezel vâfî Hudâ etmekte eltâfı Hudâ,
Kalbi kılan sâfî Hudâ, şâfî Hudâ, kâfî Hudâ.
Dünyâ için çekme elem, her ne ki yazmışsa kalem,
Olmakta zâhir dembedem, şâfî Hudâ, kâfî Hudâ.
Gel sıdk ile Allaha bak, kul ol, ulu dergâha bak,
Teslîm ol eyvallaha bak, şâfî Hudâ, kâfî Hudâ.
Her lâhzada Haktan meded, ihsânı bîhadd ü aded,
Etmez kulunu tard u red, şâfî Hudâ, kâfî Hudâ.
Maksûdunu Haktan dile, arzeyleme hiç bir kula,
İster isen ihsân gele, şâfî Hudâ, kâfî Hudâ.
Yoktur bakâsı âlemin, yoktur vefâsı âdemin,
Ola Hak ile her demin, şâfî Hudâ, kâfî Hudâ.
Âşık isen Sübhânı bul, mahv ol o gizli kânı bul,
Can ver bugün cânânı bul, şâfî Hudâ, kâfî Hudâ.
Zikr-i Hudâya et devâm, Hak aşkıdır dârü's-selâm,
Sâmî'ye mahsûl-i merâm, şâfî Hudâ, kâfî Hudâ.

Âl-i Mustafâ

Kâinata hep velîni'mettir Âl-i Mustafâ.
Bâdi-i îcâd-ı hulkiyyettir Âl-i Mustafâ.
Hak cemâl-i nûruna mazhar edip mahbûbunu,
Hüsnüne âyîne-i vahdettir Âl-i Mustafâ.
Mihver-i mîm-i Muhammed'le bu imkân devreder,
Kün fekâne nokta-i nisbettir Âl-i Mustafâ.
Müstefîd oldu nebîler Fahr-i Âlemden ezel,
Vâsılîne rehber-i vuslattır Âl-i Mustafâ.
Hâtem-i nûr-i Muhammed, pertev-i şems-i vücûd,
Hârikâne kenz-i bîgayettir Âl-i Mustafâ.
Sâye-i nûriyle buldu serteser âlem nizâm,
Meşrık-ı envâr-ı vahdet burcu, evlâd-ı güzîn,
Âlemîne rûh-i kudsiyyettir Âl-i Mustafâ.
Rehber-i dîdâr-ı kurbiyyettir Âl-i Mustafâ.
Rûh-i kül, mahbûb-i Mevlâ akl-ı küldür Murtazâ,
Nefs-i kül Zehrâsına fıtrattır Âl-i Mustafâ.
Alemîne aks-i endâz pertev-i sırrı'l-vücûd,
Arş u Ferş ü Cennete zinettir Âl-i Mustafâ.
Reşha-i nûriyle buldu hep velîler i'tilâ,
Kâsim-i esrâr-ı ulviyyettir Âl-i Mustafâ.
Hânedân-ı ehl-i tevhîd, âsıtân-ı rahmeti,
Cümleye Haktan velîni'mettir Âl-i Mustafâ.
Mü'minîne farz-ı ayn etti Hudâ ta'zîmini,
Medhi mensûs ile âyettir Âl-i Mustafâ.
Sâmiyâ, kullukla kıl bâb-ı Alî'ye intisâb,
On sekiz bin âleme rahmettir Âl-i Mustafâ.

Bir Gönülde Olmasa

Bir gönülde olmasa envâr-ı aşk-ı kibriyâ,
Serteser eyler ihâta zulmet-i nefs ü hevâ.
Bil adüvv-i ekberin ancak nefistir bîamân,
Def'i şerrinde gerektir nûr-i tevhîdden asâ.
Râh-ı şeytâna esîr eyler seni mekkâredir,
Kâbil-i tahlîs olur hısn-ı cihâda iltica.
Bilmeyen ulvî ve süflî tavrını emmârenin,
Yâr kim, ağyâr kim, olmaz habîr u âşinâ.
«Men aref»ten vâkıf olmak nisbete vâbestedir,
Nisbet-i feyz-i müselsel kimyâ-yı kibriyâ.
Sünnetullah oldu telkin-i hakîkat mâyesi,
Mâyeden bîvâyeler taklîdden olmaz rehâ.
Nusha-i kübrâ vücûdun câmi-i her dü cihân,
Cem'i lâhût, fark-ı nâsût sırrıdır kenz-i hafâ.
Vuslat-ı cânâne ârif mürşid-i candır delîl,
Sıdk ile teslîm-i aşk ol, emrine kıl iktidâ.
«Lâ»diye selb eyle varlık zıllini, âyîne ol,
Aks eder âyîneden âyîneye nûr-i cilâ.
Mâsivâ dâim harab eyler derûnun mülkünü,
Rütbe-i sırr-ı sülûk ile, o mülkü kıl binâ.
Tâ sarây-ı lâmekân olsun gönül kâşânesi,
Cilvegâh-ı Hak ile dâim ola beyt-i Hudâ.
Ârifin her bir nefeste şâhid ü meşhûdu Hak,
Mülk-i mahviyyette seyrângâhıdır arş-ı ulâ.
Çıktılar şîn-i beşerden birliğe mihmân olup,
Ettiler her dû cihânı vech-i pâkîne fedâ.
Nakş-ı sûretten tecerrüd eyleyenler aşk ile,
Nûr-i Bismillâhirrahmânirrahîmde oldu «bâ».
Ehl-i Hak, Haktan gelir Hakka gider, Hak hemdemi,
«Li meallah»dan alıp mîrâsını buldu bakâ.
Aşk-ı Haktır nisbet-i Zât-ı Hudâ-yı lem yezel,
Refref-i aşka eren, buldu ulâya i'tilâ.
Sâmiyâ, sermâye-i mahv ile ol mir'ât-ı Zât,
Mülk-i vahdette bula dil, devlet-i bî-intihâ.

«Elif» Allaha Derim

«Elif» Allaha derim âmentü billâh dâimâ,
«Bâ» birdir hem münezzeh bîmisâl Rabbü'l-verâ.
«Tâ» tevekkül eylerim kudretine her dû serâ,
«Sâ» senâ eyler kemâlüllahı esfelle ulâ,
Evvel ü âhir ve zâhir bâtın u vâhid Hudâ,
Künhüne, kudretine yok ibtidâ vü intihâ.

«Cim» cemâliyle, celâliyle kemâli aşikâr,
«Hâ» hakîm-i lem yezeldir mâlik-i perverdigâr,
«Hâ» harfidir lutf u ihsânına yok hadd ü şümâr,
«Dâl» dâimdir ulûhiyyetle etmekte karâr,
Evvel ü âhir ve zâhir bâtın u vâhid Hudâ,
Künhüne kudretine yok ibtidâ vü intihâ.

«Zâl» Zâtını eder zikr ile tesbîh kâinat,
«Ra» rubûbiyyetle Rabbi'l-âlemin Rahmân sıfat,
«Za» münezzehtir nekâistan bilinmez künh-i Zât,
«Sin» semâvat ü zemînin hâlıkıdır bîcihât,
Evvel ü âhir ve zâhir bâtın u vâhid Hudâ,
Künhüne kudretine yok ibtidâ vü intihâ.

«Şın» şühûd-i kudrete mir'ât edip âlemleri,
«Sad» sıddîkîni kıldı hep hicâblardan berî,
«Dat» zıyâ-ı nûr-i Zâttır dû cihânın mefhari,
«Tâ» ile Tâhâ'yı kıldı cümlenin peygamberi,
Evvel ü âhir ve zâhir bâtın u vâhid Hudâ,
Künhüne kudretine yok ibtidâ vü intihâ.

«Zâ» ile envârına mazhar düşüp fahrü'l-enâm,
«Ayn» a'yânda hakâik cem'ine mir'ât-ı tâm,
«Ğayn» ğınâ-yı Zâtına «Elfakru fahrî»den merâm,
«Fâ» fenâ fillâh, bakâ billâh visâlinde imâm,
Evvel ü âhir ve zâhir bâtın u vâhid Hudâ,
Künhüne kudretine yok ibtidâ vü intihâ.

«Kâf» «vel'kur'ân» sırrı arş-ı kalb-i Mustafâ,
«Kâf» «Kefâ billâhi şehîdâ» dedi ayette Hudâ,
«Lâm» hılkatın lâ celî sırrı ey remz âşinâ,
«Mim» Muhammed mihver-i imkân, şehinşâh-ı bakâ,
Evvel ü âhir ve zâhir bâtın u vâhid Hudâ,
Künhüne kudretine yok ibtidâ vü intihâ.

«Nûn» «Velkalem» hakîkat sırr-ı sârî nûr-i Hak,
«Vâv» var oldu verâ nûru ile açtı şafak,
«Hê» hüviyyet nûruna vâris olandır Hakla hak,
«Lâmelif»le her tecellâ lâmiîdir yeknesak,
Evvel ü âhir ve zâhir bâtın u vâhid Hudâ,
Künhüne kudretine yok ibtidâ vü intihâ.

«Lâmelif» aks-i «Elif Lâm»dır makâm-ı cem' ile,
Bâtın iken «Küntü kenzâ» vahdet-i akdem ile,
Zâhir oldu mîm-i lâmla mazhar-ı a'zam ile,
Her kemâlât-ı hüviyyet hatm olup hâtem ile,
Evvel ü âhir ve zâhir bâtın u vâhid Hudâ,
Künhüne kudretine yok ibtidâ vü intihâ.

«Yâ» Yasîn ile zâhir oldu Zât-ı Kibriyâ,
Gayb-ı zâtı ayn-ı Ahmedden göründü ayn-ı yâ,
«Men reânî» sırrı remz eyler bunu etme ibâ,
Tâlib-i zât olma **Sâmî** gayriden, çünki hebâ,
Evvel ü âhir ve zâhir bâtın u vâhid Hudâ,
Künhüne kudretine yok ibtidâ vü intihâ.

Arabça Gazel

Câe abdük yâ İlâhî sâcidâ,
Tâiben min külli zenbin âkidâ.
Leyse men yehdî lehû süble's-selîm,
Ğayruke yâ men yüneccî fâkidâ.
İltece'tü bi azîmi şânike,
Islih Allahümme hâlî fâsidâ.
Kad menentü ni'meten lâ tünhasır,
İ'teraftü'l-acze şükran hâmidâ.
Lâ tühayyibnî bi hakkı'l-Mustafâ,
İttehaztü'l-hubbe kurben nâkidâ.
Ente hallâkî İlâhî râzikî,
Mâ nehertü'l-bâbe ferden vâhidâ.
Rabbi hallisnî ani'z-zıllî'l-vücûd,
Tübtü min zılli'l-vücûdi âmidâ.
Abdüke's-**Sâmî** reîsü'l-mücrimîn,
Udtü bâbek fa'fü abden âidâ.

Kalbim Perîşân Olsa da

Aşkını terk eylemez kalbim perîşân olsa da,
Yüz çevirmez mahvolup râhında vîrân olsa da.
Firkate sabr ü tahammül âşıka mümkün değil,
Can dayanmaz âteş-i hicrâna, bir an olsa da.
Gözlerim görmek diler, dâim seni, her lâhzada,
Yoluna canlar verip aşkınla kurbân olsa da.
Nevhayât bahş eyleyen ümmîd-i istikbâlime,
Vuslatın nakdinesi, sermâye-i can olsa da.
Bulmadım sensiz cihânın zevkini bir şeyde ben,
Neş'e vermez rûhuma bezm-i gülistân olsa da.
Dû cihânda **Sâmî**'ye sensin emel ey bîmisâl,
Yok gözümde zerrece, hûr ile gılmân olsa da.

Erişir Vuslata Dil

Erişir vuslata dil, zikr ile tenvîr olsa,
Mâye-i aşk ile her kûşesi ta'mîr olsa.
Âlem-i ekber ile asgarı câmi' olur,
Mâsivâ mezbelesinden, hele, tathîr olsa.
Bulur iksîr-i hakîkat kânını cânında,
Mâr-ı nefs ile hevâ, mahv ile tedmîr olsa.
Lik tevfîk-i Hudâ olmasa terfîk-i ezel,
İhtimâm ile ne sûd ahsen-i tedbîr olsa.
Bî-huzûr buldular mebdeine vâsıl olan,
Açılır kurb-i Hudâ aşk ile tekbîr olsa.
Bend olan nefs'e, yine sicn-i hevâda mahbûs,
Emrine cümle cihan bende vü teshîr olsa.
Vermez a'maya zıyâ pertev-i şems-i irşâd,
Pek kolay vâsıl olur mazhar-ı takdîr olsa.
Her hüviyyet ü zamîr aslına tâlib râci',
Değişir mi zer ü hâk aslına taktîr olsa.
Hep müessir **Sâmiyâ** ol şeh-i ma'nâ-yı ezel,
Şirk olur Hakka, eğer zerrede te'sîr olsa.

Mürşidi Noksan Olsa

Sâliki ıdlâl eder, mürşidi noksan olsa,
Kâmil-i insân eder kâmil-i insân olsa.
Etti sîrette melek âdem-i ma'nâya sücûd,
Âdeti ibâ olur sîreti şeytân olsa.
Sorma ârifleri sen zümre-i nâdâna sakın,
BûCehil derk edemez sâhib-i Kur'ân olsa.
Yekçeşm, düşmedi dü dîde-i âhû nazarın,
Bahr-i zulmette gezer dîdesi umyân olsa.
Nefsi firavn heva maili, asla göremez,
Yed-i Beyzâ-yı kemâlât ile bürhân olsa.
Hem şerîatle tarîkatle hakîkat irfân,
Ka'be eyler dili, etvâr ile erkân olsa.
Cümle halk cinsi ile üns ü muhabbet eyler,
Hak enîs hem de celîs ona ki insân olsa.
Kurtulur mevc-i televvün nisbetinden sâlik,
Sırr-ı lâ mahbûb ile âşık-ı Rahmân olsa.
Aslı kemmâye-i nakâbili irşâd, muhal,
Pek kolay feyz bulur kalb-i selîm cân olsa.
Ârifin şâhid ü meşhûdu kemâl-i vahdet,
Zerrece meyl edemez Ravza-i Rıdvân olsa.
Kâmili kâmil eder fehm ile takdîr-i kemâl,
Gösterir kâmili dûn nâkıs-ı mîzân olsa.
Hak ile hak ola gör fırsatı fevt etme hemân,
Âkıbet hâk yeridir âleme sultân olsa.
Refref-i şevk ile lâhûta erer seyrânı,
Cezbe-i aşkla bir dilde ki feverân olsa.
Sâmiyâ kenz-i hüdâ çeşm-i irşâd açılur,
Ta ezelden kuluna lutf ile ihsân olsa.

Feyz-i Zâtî-i Hudâdır Râbıta

Zât-ı Haktan feyz-i zâtî-i Hudâdır râbıta,
Enbiyâ mîrâsı nûr-i Mustafâdır râbıta.
Bahr-i aşkullaha müstağrak eder her tâlibi,
Nisbet-i sıddîk-i hâs-ı evliyâdır râbıta.
"Râbitû" emriyle, teshîl eyledi Hak vuslatın,
Râh-ı vuslat kurbetine bir atâdır râbıta.
Keşti-i bahr-ı hakîkat refref-i seyr-i ulâ,
Cümle ehlullaha mutlak pişuvâdır râbıta.
Lâteayyün feyzinin taksimine merkezdir ol,
Çeşme-i âb-ı hayât-ı bîbahâdır râbıta.
Râbıta olmazsa bilinmez idi akreb tarîk,
Seyr ilellah halvetine mübtedâdır râbıta.
Nûr-i ıtlakıyyete mi'râc içün süllemdir ol,
Sidre-i seyr-i ulâ-yı müntehâdır râbıta.
Sofra-i melekût-i a'zam, nisbet-i hâssu'l - havâs,
Rûh-i kudsî-i celile bir gıdâdır râbıta.
Ma'den-i mahv ile sahva erdirir iksirdir,
Âfet-i kalbe devâ, rûha cilâdır râbıta.
Her dü âlem mürşide rabt-ı derûn eyle müdâm,
Sâlike nûr-i fenâ sırr-ı bakâdır râbıta.
Sırr u kalbi **Sâmiyâ** rabt eyle Zât-ı mutlaka,
Tâlib-i kenz-i Hudâya muktedâdır râbıta.

R â b ı t a

Çeşme-i iksîr-i aşk-ı kibriyâdır râbıta,
Cezbe-i nûr-i celîl-i Mustafâdır râbıta.
Enbiyâdan evliyâya müntakil mîrâstır,
Kenz-i Hak miftâhı envâr-ı Hüdâdır râbıta.
Vâsıl olmaz bulmayan, vâsıl olan vâsılları,
Aşıkı, ma'şuka rabt eyler, devâdır râbıta.
Rehber-i Hakkı bulup, kıl ka'be-i zâtı tavâf,
Bil haremgâh-ı Hudâya pîşüvâdır râbıta.
Râbıta kıl ger urûc etmek dilersen hazrete,
Refref-i seyyâr-ı mülk-i müntehâdır râbıta.
Râbıta buldukça kuvvet, seyri de sür'at bulur,
Rûh-i kudsîye burâk-ı i'tilâdır râbıta.
Vasl-ı cânân ister isen mürşide râbıta kıl,
Cân ilinden **Sâmiyâ** hak rehnümâdır râbıta.

İster İsen Ref'i Nikâb

İster isen ref'i nikâb varlık ile olmaz nasîb,
Envârına feth ola bâb ders-i "aref"ten ol lebîb.
Bî-müddet ü mâh u sinîn vahdette olmuşken mekîn,
Bezm-i ezel ahd-i metîn aldı seninle ol Habîb.
Feyz-i ezel ihsân edip hep ruhları yeksân edip,
Hıl'at ile insân edip etti bu iklimde garîb.
Giydirdi bu câna teni, setr eyledi vahdetini,
Seyr etmeğe senden seni, cân mülküne oldu rakîb.
Feyz oldu sûret resmine mevc-i müsemmâ ismine,
Râm oldu siret hükmüne fermân edip Zât-ı Mücîb.
Gerçi hayâtın tendedir cânın da Hak'la zindedir,
Ayîne ol Yâr sendedir senden sana oldur karîb.
Hâk-i reh ol Hak yoluna Hak arayana bulana.
Va'd eylemiştir kuluna, aslın bulan olur necîb.
Seyrânın esfelle ulâ geç esfeli bul i'tilâ,
Kalbe verir illâ cilâ dil mülkünü eyle hezîb.
Aks-i celâl nefs ü hevâ terk eyleyen buldu devâ,
Mahrûm eden hep mâsivâ meyl eyleyip olma ferîb.
Sâmî alınca hoş haber cânâneden gitti keder,
Ma'şûka erişen meğer ma'nâda olanlar edîb.

Sensin Emelim Yâ Rab

Her lahzada, her anda sensin emelim yâ Rab.
Bu cismim ile canda sensin emelim yâ Rab.
Selb eyle sıfâtımdan cezb eyle beni Zât'a,
Sırrım ile seyrânda sensin emelim yâ Rab.
Aşkınla firûzân et şevkin ile hayrân et,
Zâhirde ve pinhânda sensin emelim yâ Rab.
Her zerre sana şâhid, yâ Ferdü ve yâ Vâhid,
Cümle emel ü şanda sensin emelim yâ Rab.
Hem âlem-i eşbâhta, hem âlem-i ervâhta,
Kenz-i ezelî kânda sensin emelim yâ Rab.
Hep sende nazargâhı, etmekte hemân âhı,
Derdlerde ve dermanda sensin emelim yâ Rab.
Her lahzada hâzırsın her hâlime nâzırsın,
Vahdet ile hayrânda sensin emelim yâ Rab.
Lutfunla atâ etsen kahrınla cezâ etsen,
Cennette ve nîranda sensin emelim yâ Rab.
Şeydâ-yı dil-i zârım, nâlende-i aşkındır,
Feryâd ile efgânda sensin emelim yâ Rab.
Sâmî'ye emel sensin, matlûb-i ezel sensin,
Koyma beni hicrânda sensin emelim yâ Rab.

Dilersen Zât-ı Hakkı

Dilersen Zât-ı Hakkı, kıl taleb âdemden ey tâlib,
Hakîkatte geçip bu sûret-i âlemden ey tâlib.
Hayâl ü unsur-i hâdis, hadestir, gel tahâret kıl,
Habîr olmaksa kasdın, vahdet-i akdemden ey tâlib.
"Sekâhüm" nisbetiyle rûhu, kudsîye edip tahvîl,
Haremgâha harîm ol hurmet-i mahremden ey tâlib.
Vücûd-i nûr-i hakkanî, dilersen, Hakta ol fânî,
Bu sırdır sırr-ı "kerremnâ" ile ekremden ey tâlib.
Menâzil seyr ile mir'ât-ı şems-i zât olur bedrin,
Husûftan kıl hazer, seyret reh-i eslemden ey tâlib.
Teayyündür hicâb-ı halk, televvündür nikâb-ı Hak,
Erişüb zât-ı temkîne, emin ol gamdan ey tâlib.
Müsemmâ sûretiyle âlem-i tafsîl, mufassaldır,
Şecer âlem, semer âdemde mücmel demden ey tâlib.
Urûc et seyr-i ıtlâk'a tecellî-i mukayyedle,
Münezzeh nûr-i Zât, keyfiyyet ile kemm'den ey tâlib.
Muhîttir kudreti sârî, ğınâ-yı zâtıdır ârî,
Merâtib feyz-i esmâ cümlesi a'zamdan ey tâlib.
Nişânı bî-nişândır Hazret-i Gayb-ı Guyûb **Sâmî**,
Şuûnâtla zuhûr kenz-i hafâ mübhemden ey tâlib.

Arabça Münacâat

Eyâ dâhiken müstebşiran külle sâatin,
Ve mâ ente tedrî ğummete'l-eceli karub.
Tesîru ve telğûnî tarîku'l-havâtıri,
Ve hel tükaddiru husbânehümâ lev tulib.
Elâ ta'rifü enne'n-nüfûse bime'telef,
Ve ecri'l-hayâti yahtimü inde mâ ğulib.
Yecid külle mâ ücennî temâmen bilâ naks.
Küttâben ve kad uhsiye ledeyhi kütüb.
Bimahzari Kahhârin celîlin ve allâmin,
Ve keyfe yasîru hâlü nefsiye cülib.
Tefekker ve lâ tüsrif alâ nefsike'l-âsî.
Ve lâ yüneffei'n-nedemü likenzin nühib.
Fekün tâin **Sâmî** bi ciddin ve ihlâsın,
Feinne'l-hulûsa bi'r-rızâi lekad nüsib.

Eyle Sübhânı Taleb

Gezme beyhûde sivâda eyle Sübhânı taleb,
Katreyi gör, aşk ile etmekte ummânı taleb.
Mısr-ı tende olma mâr-ı nefs ü şeytâna esîr,
Sidre-i rûhunda gizli, eyle Ken'ânı taleb.
Arz-ı cismi eyle tebdîl mahv-ı evsâf eyleyip,
Tâ ezeller âşinâsı, eyle ol kânı taleb.
Zulmet-i nefs ü hevâda kalma mahbûs-i ebed,
Eyle bahş-ı cân ebedî, ol mâh-ı tâbânı taleb.
«Men aref» dersinden al, irfân-ı feyz-i Ahmedî,
Hızr-ı ma'nâyı bulup kıl sırr-ı irfânı taleb.
Sırr-ı Kur'ân, sırr-ı insân, sırr-ı ekvân yeknümûd,
Mihver-i seyranda eyle kenz-i Rahmânı taleb.
Hâr-ı kesretten rehâ ol mahv-ı evsâf eyleyip,
Gülşen-i vahdette kıl esrâr-ı pîrânı taleb.
Akseder nûr-i ezel âyîneden âyîneye,
Cezbe-i envâra kıl mir'ât-ı Sübhânı taleb.
Ermedi **Sâmî** vücud nefyinde «lâ»dan geçmeyen,
Derd-i Hakda ferd olup, kıl sırr-ı pinhânı taleb.

Mihr-i Hüsnün

Mihr-i hüsnün tâlib-i irfâna bir nâtık kitab,
Ol kitâbın bâbıdır kenz-i rızâya intisâb.
Sırr-ı âdemdir hakîkat Hak ile vahdetnümâ,
Nûr-i tevhîd ise kasdın eyle «lâ»dan içtinâb.
Şems-i vahdet eylemiş zerrât-ı ekvâna zuhûr,
Çeşm-i câna gösterir envârını zîr-i nikâb.
Aşıkın aşkı sırâtu'l-müstakîm oldu bugün,
Lâ mekâna erdirir uşşakını husnü'l-meâb.
Kıl sefer tenden çana, candan da cânân mülküne,
Zıll-i mevhûmu geçen, hicrân ile çekmez azâb.
Bahr-ı vahdet mevcesinden türlü sûret gösterir,
Kesretinden vahdeti, seyreylemek, ekber sevâb.
Haşr-ı cismin neşr-i rûha akseder sûretleri,
Esfel ü a'lâ makâmın, bunda gör, edip hisâb.
Nokta-i ğarkân-ı Haktır mihver-i her dü cihân,
Nâr-ı nûr etti bulan ol noktayı bî-irtiyâb.
Tâlib ol candan rumûz-i sırr-ı Kur'âna eriş,
Akmasa, ummâna kavuşmaz ebed âb-ı sehâb.
Sâmiyâ, müstağrak ol, seyreyledikçe vahdeti,
Gösterir şems-i ezel, her zerreden bir âfitâb.

E d e b

Tâ ezelden rûh-i kudse nûr-i Sübhândır edeb,
Nisbet-i zât-ı muallâ feyz-ı Rahmândır edeb.
Saff-ı lâhûtîlerin tertîbine yektâ nizâm,
Serteser temyîz için düstûr-i Yezdândır edeb.
Buldular, vâsıl olanlar, kurbeti, âdâb ile,
Mâyedârân-ı velâyet kenz-i pinhândır edeb.
Zâhiren resm-i ibâdettir vesâil kurbete,
Mihver-i sırr-ı ledünnî, vuslat-ı candır edeb.
Peyrev-i bezm-i tekemmüldür kemâlât ehline,
Mekteb-i ilm-i hakîkat, bahr-i irfândır edeb.
Pâyesi feyz-i saâdet mâyesi nûr-i Hudâ,
Her kemâlâtın esâsı dîn ü îmândır edeb.
Bezm-i vahdâniyyete vuslatta olmuş pîşüvâ,
Âzim-i mülk-i ulâya nûr-i seyrândır edeb.
Rûh u sırrı eyleyen tehzîb tarîkat nûrurdur,
Şer'i pâk ile ahkâm-ı Kur'ândır edeb.
«Li maallah» sırr-ı tevhîd-i sıfâtın refrefi,
Nisbet-i fark-ı cemi'de fark-ı fürkândır edeb.
Pertev-i gayb-ı hüviyyet bâbının miftâhıdır,
Hayret-i zât ile istiğrâka ummandır edeb.
Âlem-ı nâsût ile lâhût beyninde delîl,
Kurbet-i Hakka nişân nûr-i bürhândır edeb.
Gerçi te'dîb ile tahsîl-i kemâl mümkün olur,
Tâ ezel bahşâyişi envâr-ı a'yândır edeb.
Müflis-i her dü cihândır bî-edeb bî-vâyeler,
Mâye-i insâna mevhûb gizli bir kândır edeb.
Enbiyâ vü evliyâ mîrâsıdır vârislere,
Sâmiyâ Haktan atâ-yı lutf u ihsândır edeb.

Derdinde Dermânı Bulan

Derdinde dermânı bulan Lokmânı arzular mı hiç,
Sırrında sırdâşı bulan seyrânı arzular mı hiç.
Dil mülkini fetheyleyüp bin cümle-i tevhid ile,
Hükmü geçer kafdan kaf'a sultânı arzular mı hiç.
Bağ-ı Adn olmuş dili arz-ı cemâl eyler gülü,
Mest-i müdâm can bülbülü hayali arzular mı hiç.
Ruhum cemâl pervânesi dil aşkının virânesi,
Ma'mur olup her hanesi ümrânı arzular mı hiç.
Rahında berdâr canımız aşk-ı ezel meydânımız,
Mahv-ı mahfdır şanımız nişânı arzular mı hiç.
İlm-i ledün kalbimiz ta'lim-i esma halimiz,
Dar'ülbeka malimiz cihanı arzular mı hiç.
Sâmî o kim Hakkı arar can ilinde rahı sorar,
Ten katresin derya kılar ummanı arzular mı hiç.

T e v h î d

Tecellî etse sâlikte semâ-i fıtrat-ı tevhîd,
Geçer emmâre hükmünden erince nusrat-ı tevhîd.
Şürûra âmiriyyetten olur, emmâre-i hayrât,
Masûn eyler tarîk-i müstakîmde, hikmet-i tevhîd.
Cihâd-ı ekberîde cünd-i levvâme olup peydâ,
Ona gâlib olur tîğ-i celâl-i satvet-i tevhîd.
Sıfât-ı nâr-ı harbi muntafî tîğ-ı celâl eyler,
Eder kurbân-ı kurbiyyet, derûnu, gayret-i tevhîd.
Hevâ zâil olunca «Hû» görünür sırr-ı âdemde,
Bahâristan eder mânend-i Cennet sîret-i tevhîd.
Erişür sırr-ı ilhâma okuyup levh-i eşyâyı,
Müsemmâ kenz-i feddalnâ rumûz-i rahmet-i tevhîd.
Alıp ulviyyetiyle feyz-i Haktan nefha-i ma'nâ,
Vücûd-i Hak'ta müstehlik eder hâsiyyet-i tevhîd.
Erüp «hakka'l-yakîn» «mûtû»ye «kable en temûtû»den,
Dili tecrîd eder, zıll-i sivâdan hıl'at-i tevhîd.
Olur îmân-ı gaybı, mutmainne sırrına tahvîl,
Mine'l-halki ile'l-Hakki delildir âdet-i tevhîd.

Halâs olunca zulmetten ,erişir nûr-i vahdânî,
Vücûdundan tulû'eyler şümûs-i râyet-i tevhîd.
Çıkıp rûhu, hayât-ı zıll-i mevhûm-i anâsırdan,
Hakîkat, Hakda hakkânî fazîlet, ni'met-i tevhîd.
Hitâb-ı «ircif»den sırr-ı râziyye zuhûr eyler,
Hayât-ı külle, miftâh-ı hakîkat gurra-i tevhîd.
Zuhûr eyler müsemmâ ism-i «Hayy»dan sırr-ı İsrâfîl,
Eder işrâk dilinde cevher-i ferdiyet-i tevhîd.
Kıyâmet sırr-ı Kayyûmu, şühûd eyler merâtibde,
Bürûz-i sırr-ı kudret câmii, kurbiyyet-i tevhîd.
Dem-i mardiyyede kâim, maa'l-Haktır tecellîsi,
Sevâd-ı mâsivâyı mahv eder ünsiyyet-i tevhîd.
Olur mülk-i dilinde, şem'i aşkullaha pervâne,
Sekr-i sahv ile devr eyler garîk-i nisbet-i tevhîd.
Televvün inkişâf ü istitârından geçip sırrı,
Fenâ fillâh, bakâ billâh olur ulviyyet-i tevhîd.
Nukât-ı nûr-i sâfîden bulup feyz-i musaffâyı,
Celâl ile cemâlin câmiîdir vahdet-i tevhîd.
Bilir sırrındaki sultan «hüve'l-Kâhir» rumûzudur,
Bu mir'ât-ı musaffâdan görünür hayret-i tevhîd.
O dem «İnnâ fetahnâ»dan açılıp tevhîd-i ef'âl,
Kadîm ü hâdisi tefrîk eder mahiyyet-i tevhîd.
Görür, bir kudretin aksiyle, devr eyler bu mevcûdât,
Zuhûr-i mazhar-ı hâs hikmetidir dikkat-i tevhîd.
Erişüb nusrat-ı Vâhid, görünür feth-i evsâfı,
Sıfât-ı hâdisi imhâ eder hep celvet-i tevhîd.
Bu tevhîd-i sıfât miftâhı çün feth-i karîb oldu,
Rumûz-i vâhidiyyetle muallâ gayet-i tevhîd.
Hafâda feth-i mutlak, âşikâr eyler Ehad sırrın,
Hüviyyet kenz-i mahfî süllemidir, kıymet-i tevhîd.
İlimde ayn olup aynında ğayr olduğu ma'nâda,
Zılâli aslına ilhâk eder kudsiyyet-i tevhîd.
Samed cem'ül-cemde vahdet-i kübrâ-yı bahr-ı «Hû»,
Temevvücten muarradır yem-i umkiyyet-i tevhîd.
Kalır «lâ hû» ve «illâ hû» bu bezm-i lâmekânîde,
Alır **Sâmî**'yi gaybü'l-gayb ile hüviyyet-i tevhîd.

Yâ Rasûlellah Meded

Bâb-ı lutfunda gedâyım yâ Rasûlellah meded,
Sâil-i lutf u atâyım yâ Rasûlellah meded.
Nâr-ı hicrânın beni baştan başa etti harâb,
Ben de muhtâc-ı devâyım yâ Rasûlellah meded.
Nisbetinden etti mahrûm cürm ü isyân dağları,
Mâil-i nefs ü hevâyım yâ Rasûlellah meded.
Yok hulûs ile ümidvâr olmak için tâatim,
Müflis, sâhib-recâyım yâ Rasûlellah meded.
Eyle **Sâmî**'ye lutuf, Sıbteyn ü Zehrâ aşkına,
Bende-i Âl-i Abâyım yâ Rasûlellah meded.

Hazret-i Şah Nakşibend

Vâris-i Sıddîk-ı hâs Hazret-i Şâh Nakşibend,
Kıdve-i hâssu'l-havâss Hazret-i Şâh Nakşibend.
Mahrem-i envâr-ı Zât hemdem-i sırr-ı sıfât,
Nisbet-i bahr-ı hayât Hazret-i Şâh Nakşibend.
Halvet-i Hakk'a delîl, cezbe-i aşk-ı bî adîl,
Vâris-i Ğavs-i Celîl Hazret-i Şâh Nakşibend.
Dürre-i hâriknümâ kutb-i ferîd-i Hudâ,
Mihr-i bakâ-yı likâ Hazret-i Şâh Nakşibend.
Zât-ı kerâmet nizâm nûr-i velâyet hümâm,
Mürşid-i akdem imâm Hazret-i Şâh Nakşibend.
Halidî rabbânîden, behcetî vecânibden,
Kalbimi tenvîr eden, Hazret-i Şâh Nakşibend.
Sırrımı zikr-i hafi, eyledi dürr-i sadefî,
Hâce-i «men arafî», Hazret-i Şâh Nakşibend.
Sâmî'yi tevfîk ile, nesbet-i Sıddîk ile,
Rabt ederek silsile Hazret-i Şâh Nakşibend.

Fahr-ı Âlem el-meded

Ey bütün âlemlere sultân Muhammed Mustafa,
Ey cihân ü cânlara cânân Muhammed Mustafa,
Ey Rasûl-i Ekrem-i Rahmân Muhammed Mustafa,
Ey Habîb-i A'zam-ı Sübhân Muhammed Mustafa,
Yüzü kâre âsi-i bî çâreyiz eyleme red,
Ey nebîler pâdişâhı Fahr-ı Âlem el-meded.

Mazharın deryâ-yı nûr-i vahdete dürdânedir,
Mümkinât içre kemâlâtın senin bir dânedir,
Cümle zerrât, aşkına düşmüş, döner devrânedir,
Nûr-i vech-i kâ'be-i evsâfına pervânedir.
Yüzü kâre âsi-i bî çâreyiz eyleme red,
Ey nebîler pâdişâhı Fahr-i Âlem el-meded.

Zînetin Arş-ı Muallâ, hâk-i pâyin tûtiyâ,
Nisbettindir, nisbet-i iksir-i a'zam kîmyâ,
Sayebândır sâye-i lutfunda mürsel enbiyâ,
Va'd eden sensin şefâat, ey Habîb-i Kibriyâ,
Yüzü kâre âsî-i bî çâreyiz eyleme red,
Ey nebîler pâdişâhı Fahr-i Âlem el-meded.

Sâye-i nûrunla Âdem kıblegâh olmuş iken,
Nûh Neciyyüllah selâmetle necât bulmuş iken,
Nâr-ı İbrahîmi gülzâr-ı sürûr kılmış iken,
Rahmetin nûriyle cümle kâinat dolmuş iken,
Yüzü kâre âsî-i bî çâreyiz eyleme red,
Ey nebîler pâdişâhı Fahr-I Âlem el-meded.

Ey iki âlemleri nûr ile eyleyen münîr,
Ey Nebiy-yi Kureşî, sensin günahkâra zahîr,
Âciz ü bî çâreye lutfen şefâatle nasîr,
Tâ ezel olmuş iken envâr-ı zâttın destgîr,
Yüzü kâre âsî-i bî çâreyiz eyleme red,
Ey nebîler pâdişâhı Fahr-i Âlem el-meded.

İ'timâd eyler umûmen Hazretine mü'minîn,
Mültecâ-yı kâinatsın sâye-i Rabb-i muîn,
Cümle âfetten, musibetten bizi eyle emîn,
Ey Habîb-i kibriyâ ey Rahmeten lil'âlemîn,
Yüzü kâre âsî-i bî çâreyiz eyleme red,
Ey nebîler pâdişâhı Fahr-i Âlem el-meded.

Nûr-i Dîn-i Hazret-i Sübhâna bağışla bizi,
Kıblegâhı Kâ'be-i Rahmâna bağışla bizi,
Vahy-i Mevlâ Hazret-i Kur'âna bağışla bizi,
Sırr-ı Mi'râcında a'zam-şâna bağışla bizi,
Yüzü kâre âsî-i bî çâreyiz eyleme red,
Ey nebîler pâdişâhı Fahr-i Âlem el-meded.

Dîn ü îmân râhına aşk ile kurbân aşkına,
Hep şehâdet mihverinde dökülen kân aşkına,
Şân-ı Levlâkinla müstesnâ olan şân aşkına,
Hânedan-ı Ehl-i Beyt Şâh-ı Şehîdân aşkına,
Yüzü kâre âsî-i bî çâreyiz eyleme red,
Ey nebîler pâdişâhı Fahr-i Âlem el-meded.

Ey Habîb-i Kibriyâ Ahmed Muhammed Mustafâ,
Ey tabîb-i dû-serâ sertâc-ı saff-ı enbiyâ,
Gece gündüz her işi Sâmî kulundur hatâ,
Rû siyâhım, pür günâhım, şânına lâyık atâ,
Yüzü kâre âsî-i bî çâreyiz eyleme red,
Ey nebîler pâdişâhı Fahr-i Âlem el-meded.

Şartın Akdemidir Mürşid

Ey vuslata tâlib olan, şartın akdemidir mürşid,
Ey şevk ile râğıb olan, aşkın süllemidir mürşid.
Kalbi mürşidden ayıran, iki cihan oldu hüsrân,
Muhammed, Alî'den gelen, feyzin maksemidir mürşid.
Kurtulur mu hayvanlıktan, gümân eden nâdânlıktan,
Hissen varsa insanlıktan, nûrun mahremidir mürşid.
Mürşid sözünü tutmayan, gelir nâdân gider nâdân,
Bir vakit alamaz irfân, âdemlik demidir mürşid.
Feyz-i pîrân ondan akar, pîrân sana ondan bakar,
Hüsrân olan yoldan çıkar, vaktin âdemidir mürşid.
Nâdân olan bilmez kıymet hırmân olan bilmez kıymet,
Şeytân olan bilmez kıymet Hakkın hemdemidir mürşid.
Canla başı teslîm eden hürmet ile tekrîm eden,
Hakkı bulur ta'zîm eden ismin a'zamıdır mürşid.
Mürşide rabt eden kalbi her lâhza feyz eder celbi,
Kalbe erer Hakkın cezbi sırrın ekremidir mürşid.
Sâlikin mürşidi Cibrîl Hak yoluna olur delîl,
Makbûl eder anı celîl Arşın imâmıdır mürşid.
Her kim her yerlere akar küstah olur mahrûm bakar,
Mürşidsizler yoldan çıkar ummânın yemidir mürşid.
Sahte mürid feyz alamaz sahtelikle Hak aldanmaz,
Taklîd giden tahkîk bulmaz feyzin zemzemidir mürşid.
Varsa nasîbin ezelî mürşidi bil Hakkın eli,
Hakka ver sıdk ile dili kimyâ merhemidir mürşid.
«Kün» sırrıdır onun nutku hak eyleyen bulur Hakkı,
Nutkundan malûmdur sıdkı kudret kalemidir mürşid.
Derviş Hakla eder pazar mürşidini kalbe yazar,
Mürşidden ayrılan azar envâr âlemidir mürşid.
Kur'ân-ı nâtık sîreti, tevhîd-i vahdet hikmeti,
Âb-ı hayâttır nisbeti, ledün âlemidir mürşid.
Sırrı, Hakta fânî anın, her hâli hakkânî anın,
Bînişân nişânı anın halkın mübhemidir mürşid.
Mürşid olanın kelâmı, hikmetsiz zannetme Sâmî,
Selâmettir iltizâmı, Hakkın mülhemidir mürşid.

Mecmua-i Kübrâ Vücûd

Âlem-i halk ile Hak mecmua-i kübrâ vücûd,
Lâmekânın cilvegâhı a'zam-ı esmâ vücûd.
«Ahsen-i takvîm» kudsî rûh ile menzil-karîn,
Milk-i ma'nâda şeh-i tekrîm-i «kerremnâ» vücûd.
Enfüs ü âfâkı câmi' lâ teayyün nâzırı,
Medyen-i sır perteviyle Tûr hem Sînâ vücud.
Mâyesi Hak nûrudur etse tecerrüd cümleden,
Unsur-i bünyâdı muzlim esfel-i süflâ vücûd.
Gel urûc et tavr-ı esmâdan alup feyz-i ezel,
Mevrid-i cümle merâtib sidre vü esnâ vücûd.
Ehl-i isti'dâda mir'ât, meh-i tevhîd-i zât,
«Alleme'l-esmâ» ile dershane-i ma'nâ vücûd.
Merkez-i sırr-ı ehaddır mazhar-ı cem'i cemâl,
Mecma-i bahr-i vücûb imkân ile deryâ vücûd.
Noktadır zâhirde gerçi, nûr-i vahdet mihver-i,
Her nükûşun menbaı gencîne-i yektâ vücûd.
Selb-i lâ mevcûd ile süllem-i fenâ fillâh,
Nûr-i illâ hû bakâ billâhla i'lâ vücûd.
Sırr-ı esmâ ile ef'âl ü sıfât, zât mazharı,
Sâmiyâ bil cilvegâh-ı Celle vü A'lâ vücûd.

Ş. Reşid Bağdâdî Nutkunu Tahmis

Mest-i aşkın reh-i sahrâya düşer döne döne,
Bî fütûr cezbe-i şem'inle yanar döne döne,
Âsiyâb-ı gam-ı şevkinle döner döne döne,
Dûd-i âhım ufk-i çerha çıkar döne döne,
Yağdırır âlem-i ulvîde şerer döne döne.

Buldu cân zevkini temkîn ile zevkinde senin,
Hâksâr eyleyerek varlığı şevkinde senin,
Mezc edüp hûn-i ciğer aşk ile hakkında senin,
Seyl olup eşk-i terim vâdi-i aşkında senin,
Dembedem hâk-i der-i kûyün öper döne döne.

Hecre ilkâ edemez sâbık-ı aşkım hasmım,
Müstenid kuvve-i kudsiyyeye kavs ü sehmim,
O kadar bezle müheyyâ ki isimle resmim,
Mahv olursam ben eğer kûyine, hâk-i cismim,
Girdibâd-ı reh-i aşkınla girer döne döne.

Cân dirîğ eyler isen menkıbe-i vaslı unut,
Âşikâr gâret-i aşk hâlet-i vuslat meskût,
Bu halâvetle bu hâlâta kim olmaz mebhût,
Sana kim verse gönül derd ile âhir ey büt,
Dar ağacında verir cân ile ser döne döne.

Bezm-i zulmetkeş-i ağyâre girüp görme gönül,
Çâre-i vaslı rakîb-huşk olana sorma gönül,
Vuslatından hele bir başka emel kurma gönül,
Hizmet-i sâkî içün şevke gelüp durma gönül,
Mahfel-i meygedede bağla kemer döne döne.

Pertev-i hüsnünü takdîr içün zülf-i kat kat,
Düşürür vâdi-i hayrâne beni, meh-tal'at,
Bildiğim vuslata bâdî sıfat-ı mahviyyet,
Tâk-ı ebrûlarına secde edüp Ka'be-sıfat,
Kıble oldu sana eflâk ile yer döne döne.

Ah ettikçe mukâbil dili bir âhen olur,
Gamgüzâr hâletimin aksi ferahla şen olur,
Şiddet-i sadme-i aşk bârika-âsâ çün olur,
Bırakır vâdi-i kûyünde bir ateş-gûn olur,
Dûd-i âhım eder elbette güzer döne döne.

Gerçi pervâne-i aşkım canı kılmaz imhâ,
Gerçi devrâne-i aşkım rehne-i bî-ser ü pâ,
Gerçi vîrâne-i aşkım, yine etmem şekvâ,
Gerçi dîvâne-i aşkım beni koymaz tenhâ,
Tâir-i aklım açar başıma per döne döne.

Vuslata çekmiş iken nâz u gınâ sedd-i sedîd,
Nev-hayatbahş olsa da tesliye-i va'd-i medîd,
Usanıp **Sâmî**'ye cevr etmeden ol şâh-ı ferîd,
Geldi şeb külbe-i ahzânıma ol mâh-ı Reşîd,
Pâyine döktü yaş, merdüm-i ter döne döne.

Adem, Ma'nâ Dünyâ İçinde

Adem, ma'nâ dünyâ içinde,
A'zam isimdir esmâ içinde.
Sûrette nâsût, sîrette lâhût,
Bir sırr-ı meskût ma'nâ içinde.
Ahsen-i takvîm zerre-i hâk'den,
Bir katredir kim deryâ içinde.
Mahrem-i zâttır, nûr-i sıfâttır,
Ümmü'l-kitâbtır kübrâ içinde.
Âlem mufassal âdemde muhmel,
Oldu mufazzal eşyâ içinde.
Sûrette unsur, sîrettedir nûr,
Dil Beyt-i Ma'mûr Tûbâ içinde.
On sekiz bin âlem âdemde mevcûd,
Nâr ile cennet me'vâ içinde.
Mişkât-ı sadrı kalbi zücâce,
Nûrun alâ nûr îmâ içinde.
Cismi yedi kat arz u semâvât,
Dil, sırr-ı Arş, ulyâ içinde.
Cism ile rûhu «kavseyn»e mir'ât,
Sırr-ı halvet «ev ednâ» içinde.
Bir kenz-i mahfî bâzâr-ı Haktır,
Esrâr-ı dünyâ, ukbâ içinde.
Kurbân olan mahviyyetle Hakka,
Eyyâm-ı Iyd-i Edhâ içinde.
Tezkiye etse nefs-i leîmi,
Mâr-ı hevâdan kimyâ içinde.
Tasfiye kılsa kalb-i selîmi,
Nûr-i sıfât-ı iclâ içinde.
Tecrîd-i rûhu mi'râc-ı ma'nâ,
Sırr-ı sarây-ı «evhâ» içinde.
Tefrîd-i ferdâniyyetle kâmil,
Bulur kemâli cem'a içinde.
Tâ olsa **Sâmî** «lâ» ile zâil
Elif görünür «illâ» içinde.

Ben Âşıkım Sübhâne, Mevlâye

Dostlar oldum dîvâne ben âşıkım Sübhâne, Mevlâye,
Alemlere bîgâne ben âşıkım Sübhâne, Mevlâye.
Uzun uzun geceler kalbim seni heceler,
Seni sever niceler ben âşıkım Sübhâne, Mevlâye.
Cismimi yaktım yaktım aşk nişânını taktım,
Candan içeri baktım ben âşıkım Sübhâne, Mevlâye.
Yüce yedi kat gökler Arş u Kürs ü felekler,
Âşık sana melekler ben âşıkım Sübhâne, Mevlâye.
Aşkı kendine yâr et Hak yolunda ayar et,
Durma dâimâ zâr et ben âşıkım Sübhâne, Mevlâye.
İrfân istersen bizde bürhân istersen bizde,
Cânân istersen bizde ben âşıkım Sübhâne, Mevlâye.
Mürşidlerin huzûru gösterir Mevlâ nûru,
Bulup gönülde Tûru ben âşıkım Sübhâne, Mevlâye.
İrfân arafatına, çıkıp erdik zâtına,
Gark olup sıfâtına ben âşıkım Sübhâne, Mevlâye.
Ağlarım gözüm nemdir dâimâ kalbim gamdır,
Sâmî ma'şûkun kimdir, ben âşıkım Sübhâne, Mevlâye.

Çünki Mâliksin

Çünki mâliksin bu akl-ı cevhere,
Hâdim etme aklı nefs-i ekdere.
İktidâ et akl-ı Rahmâna hemân,
Ma'denin kalb eyleye sâfî zere.
Mâr-ı nefse etme teslîm-i emel,
Kıl muâdât, ol adüvv-i ekbere,
Bende olma, bend olup her fendine,
Kadrini pest etmesin, yerden yere.
Asl-ı nârdır çünki, nûrdan dûr eder,
Eylemez intâc saâdet mihvere.
Kıl devâ-yı Hak ile nârını nûr,
Eyleyüp perhîz, düşme mücmere.
Dâm-ı nefse râm olan bednâm olur,
Serfürû etme o zulmetküstere.
Akl-ı Rahmân bulmayan, **Sâmî**, ebed,
Erdi dü âlem hayâtı ebtere.

Âşikâr Olan Cemâlinde

Ne şandır Allah Allah âşikâr olan cemâlinde,
Kamer bir ben gibidir pertev-i rahşân-ı âlinde.
Hayâlin selb-i hâb-ı istirâhat etmede her şeb,
Olurlar nağmedâr-ı âh-ı eb'rû nevnihâlinde.
Hayâtımdan beni mehcûr etti sûz-i hicrânın,
Dilim buldu neşâtiyle hayâtı hep hayâlinde.
Hararetbahş-ı aşkınla firûzânım bilâ ârâm,
Müdâvât-ı derûnum katra-i âb-ı zülâlinde.
Nazîrin kimseler görmüş mü eflâk-i mehâsinde,
Hicâbından zevâl eyler güneş vakt-i zevâlinde.
Seni görmekle zanneyler sükûnetyâb olur gönlüm,
Ne mümkün aşkı ıtfâ pertevinle iştiâlinde.
Müessir cezbe-i hüsnün televvün bahş olan câna,
Muazzebdir gönül hâl-i firâkında, visâlinde.
Aceb hüsnündeki ân-ı muammâ keşfi kâbil mi,
Metin canlar dayanmaz, var iken âfet o hâlinde.
Hayâlin zevk-ı ma'nâsı ile mest olduğum kâfî,
Ufûl etsem de te'sîrât-ı aşkınla meâlinde.
Yeter **Sâmî**'yi cevrinle elemdâr ettiğin cânâ,
Cemâlin goncası açılmadı hâr-ı celâlinde.

Âşık İsen

Âşık isen hakîkat sen tal'at-i vahîde,
Astâr-ı mâsivâdan eyle dili cerîde.
İksîr-i zikr ile dil olmazsa çün sadef-i pâk,
Kenz-i hafîde olmaz dürdâneye resîde.
Aşkında ehl-i derd ol şevkında küllî fer dol,
Sa'yinde sâf-ı merd ol ferde erer ferîde.
Senden sana sefer kıl candan yana güzer kıl,
Hep öz ile nazar kıl bakma karîb, baîde.
Buldu bulan özünde mürşidlerin izinde,
Vahdet mehi yüzünde bedr-ay olur güzîde.
Taklîdden eyle hazer cevher olur mu mermer,
Bakırla bir midir zer bul men arefle dîde.
Bul sırr-ı Hakda kâmil, eyler seni de vâsıl,
Maksûdun ola hâsıl zikrini ede ede.
Sâmî'ye oldu ayân, ayâna olmaz beyân,
Kalmadı can ü cihân erip saîd-i ıyde.

Ne Çâre

Çeşmin gibi bahtım dahî hep kâre, ne çâre,
Şekvâ geliyor âhlarım yâre, ne çâre.
Deryâ-yı sabr ile tekâbül dahî etsem,
Ummân-ı metânet, bulamaz çâre, ne çâre.
Dil reng-i şebistâne boyanmış eleminle,
Hüsnünle bulur pertevi mehpâre ne çâre.
Gamzenle dilimde açılan lâle-i hûnîn,
Mecbûr ediyor şâm ü seher zâre, ne çâre.
Yansam da yakılsam da devâ istemem aslâ,
Bir hatıra-i ulvî-i yâr yâre, ne çâre.
Seylâbe-i eşkimde açâr râhına mecrâ,
Ta'kib ile semt-i dil-i dildâre ne çâre.
Keşf etmedi kânûn-i tababette muhassıs,
Aşk derdi ile âyis-i bîmâre ne çâre.
Fermânı geçer câne şeh-i kişver-i aşkın,
Hükmünde anın bu dil-i âvâre, ne çâre.
Yanmaktır ezeldenberi **Sâmî**'ye mukadder,
Hak aşkı ile tâ ebedi nâre, ne çâre.

Gönül Hep Sendedir Sende

Neye etsem nazar şâhım gönül hep sendedir sende,
Cemâlindir emel, mâhım, gönül hep sendedir sende.
Firâkından ferâgat yok gamınla istirâhat yok,
Elinde bir irâdet yok gönül hep sendedir sende.
Ezelden varlığım sensin, bütün canlara cânânsın,
Anınçün dîn ü îmânsın gönül hep sendedir sende.
Vücûdum hâksâr olsa, yanıp aşkınla nâr olsa,
Türâbım târ ü mâr olsa gönül hep sendedir sende.
Gerek mihnetle râhatta gerek firkatle vuslatta,
Gerek Dûzahta Cennette gönül hep sendedir sende.
Bana sensin dü âlem bes ademdir mâsivâ herkes,
Yine her lahza her nefes gönül hep sendedir sende.
Bana bir şey safâ vermez vefâsızlar vefâ vermez,
Ne etsen sen cefâ vermez gönül hep sendedir sende.
Der-i lutf u atâyı sedd edüp bûy-i nevâyı tard,
Eğer kahr ile etsen red gönül hep sendedir sende.
Cemâlin var iken ma'bûd sivâyı eylemem maksûd,
Seni ister bütün mevcûd gönül hep sendedir sende.
Hayâlinle eden ülfet visâlinle bulan vuslat,
Eder mi Cennete minnet, gönül hep sendedir sende.
Devâ et derdine şâhım, karîn et vahdete âhım,
Kulun **Sâmî**'ye Allahım gönül hep sendedir sende.

Âlemde

Gencîne olan diller vîrânedir âlemde,
Meczûb-i cemâl-i Hak bîgânedir âlemde.
Zencîr-i reh-i aşka merbût olan ehl-i dil,
Âzâde irâdetten dîvânedir âlemde.
Gün gibi kemâl ehli, nûrile nazardan dûr,
Gevher gibi mestûr-i ummânedir âlemde.
Seylâbe-i fânîye mâiller olur esfel,
Nîsân-ı füyûz ehli dürdânedir âlemde.
Fakr ehli kanâatle âzâde-i mihnettir,
İzzetle gınâsında şâhânedir âlemde.
Kudretle binâ olmuş bir beyt-i muallâdır,
Hak sırrına âgâh dil kâşânedir âlemde.
Sabr eyleyerek nare nûr ile olan me'lûf,
Cânânı bulur canda pervânedir âlemde.
Âfâkları ma'nâda, enfüste bulan âdem,
Sâmî reh-i vahdette bir dânedir âlemde.

Meftûn Olanlar

Meftûn olanlar sen mihr-i tâbe,
Minnet eder mi hiç âfitâbe.
Mest-i cemâlin mestânedir hep,
Hâcet bırakmaz sekr-i şarâbe.
Baht-ı cemâlin icmâl-i hâli,
Tahrîr olur mu lafz u kitâbe.
Vuslatla itfâ etsen bu nârı,
Dil hasretinle döndü kebâbe.
Olmaz isen bu derde devâsâz,
Aşkın beni nakl eyler türâbe.
Pervânenin nâr hariç dilinden,
Mihver derûnum bu iltihâbe.
Fikr-i cemâlin aksi sebebdir,
Her lâhzada bin bir ızdırâbe.
Mensûbun oldum bezm-i ezelden,
Rûhumla ettim aşka inâbe.
Aşkınla sînem seylâbe-i hûn,
Etmekte nârın mahv u izâbe.
Pervâne gönlüm yanmakta dâim,
Canlar dayanmaz tâb-ı nikâbe.
Aşkın sırâtım nûr-i cemâle,
Sâmî'ye rehber hüsne'l-meâbe.

Gel Mürşide Gel Mürşide

İster isen vasl-ı Hudâ gel mürşide gel mürşide,
Derviş olagör ibtidâ gel mürşide gel mürşide.
Teslîm olan cân baş ile rehber olan sırdaş ile,
Ağlaya gör kan yaş ile gel mürşide gel mürşide.
Aşk dersini almak için Hak feyzini bulmak için,
Dil nûr ile dolmak için gel mürşide gel mürşide.
Gezme hevâlarda sefîl geçirme boş ây ile yıl,
Bul ara Mevlâya delîl gel mürşide gel mürşide.
Pîrân yolunda aşka düş kâmil bulup Hakka eriş,
Gönlünde doğsun bir güneş gel mürşide gel mürşide.
İblis gibi inkârı ko âdem isen esmâ oku,
Hep evliyâlar yolu bu, gel mürşide gel mürşide.
Allahı zikr eyle hemîn kuvvet bula îmân ü dîn,
Fırsatı fevt etme sakın gel mürşide gel mürşide.
Taklîd yolu eyler deli tahkîk yolu eyler velî,
Mest eylesin irşâd gülü gel mürşide gel mürşide.
Sâmî'den al gerçek haber vasıl olam dersen eğer,
Zikr eyleyen Hakka erer gel mürşide gel mürşide.

Sailiyem

Sailiyem yüz sürerim kân-i atânın der'ine,
Boş mu kalır sâil olan iki cihân mefharine.
Doğduğu gün Fahr-i cihân saldı bütün âleme şân,
Cebrâil okuyup ezân çıktı melek minberine.
Şâh-ı risâlet Kureşî olmadı âlemde eşi,
Doğdu hidâyet güneşi ins ü melek ma'şerine.
Taht-ı risâlet şehidir her dü cihânın mehidir,
Cümle cihân vâlihidir nûr-i lutuf küsterine.
Sende hitâm oldu ezel fevz-i sıfât-ı lemyezel,
Nûru medâr-ı bîbedel cümle kemâl mihverine.
Ahmed Mahmûd ü Muhammed şeh-i levlâk-i ehad,
Sırr-ı Samed bahr-ı meded muhtas o nûr enverine.
Hulk-i azîm hılkat ile ba's ederek rahmet ile,
Giydirüben izzet ile tâc-ı risâlet serine.

"Sümme denâ"dan iltifât kurb-i sıfatla nûr-i zât,
Etti tecellî bîcihât cilve edüp cevherine.
Nûruna mir'at ederek gayete âyât ederek,
Vâsılgeh-i zât ederek mahremi Peygamberine.
Hılkatine etti hümâm vahdetine kıldı imâm,
Hikmet-i gaybını tamam feyz ederek Serverine.
Var ise ger dîde-i aşk ister isen görüne Hak,
Can gözünü aç hele bak nûr-i cemâl mazharına.
Kıldı cihâd çekti elem din ü nizâm dikti alem,
Geldi zıyâ gitti zulem doğdu güneş ahterine.
Sıdk ile îmâna gelen buldu hayât-ı câvidân,
Döndü sıfât-ı sâfiyan dilleri cevher zerine.
Hazret-i Sıddîk-ı takî Hazret-i Fârûk-ı veli,
Hazret-i Osmân ü Ali necm-i hüdâ mihterine.
Hicret edince ol Cemîl hikmet-i Mevlâ-yı Celîl,
«Lahmüke lahmî»ye delîl koydu Alî'yi yerine.
Meşrık-ı nûr-i ezelî Âl-i Muhammedle Ali,
Mâh-ı velâyet şehini sâkî kılan kevserine.
Düşmedi nûr, mülhid olan münkir olan müfsid olan,
Tâ ezelî mürted olan mâyesi nâr ahserîne.
Mazhar-ı gencîne-i Hû, Âl-i Abâ nûru yolu,
Sıdk ile kim oldu kulu, kondu hümâ serlerine.
Silsile-i hayru'l beşer, sevmeyen oldu ehl-i şer,
Kim seve, bezl eyliye ser, nurla gelir mahşerine.
Hamd ü senâ-yı zi'lkerem kıldı bizi hayru'lümem,
Hüsn-i nasîb, böyle niam olmadı binde birine.
Müntesib-i râh-ı Hudâ, olmadı rûhiyle cüdâ,
Her kim ederse iktidâ, pir yolunun erlerine.
Sâmî'yi ey Şâfî-i şân eyleme mahrûm aman,
Kayd ederek hisse alan bendelerin defterine.

İhsân İhsân Üstüne

Bî misâl Allah, eder ihsân ihsân üstüne,
Dertlinin her derdine dermân dermân üstüne.
Cümleye ihsân ü lutfu bî hisâb u bî kıyâs,
Can u dilden farz olur şükrân şükrân üstüne.
Taht-ı dilde şâh-ı hüsn ü ân ü şânı bir bilen,
Cânı rağbet eylemez cânân cânân üstüne.
Nev hilâl-i ıyd-i vuslat muhsine ihsân olup,
Cân olur bî ihtiyâr kurbân kurbân üstüne.
Rûh-i düşvârı, esîr-i zülf ü ebrû eyleyüp,
Bahr-ı hayret mevc eder hayrân hayrân üstüne.
Doğdu ol nûr-i ezel âfâk-ı eflâk-i dile,
Bârik-i envârı hep lem'ân lem'ân üstüne.
Zulmet-i nâr-ı cahîm hicrân-ı zevâle yüz tutup,
Eşkim aktı sel gibi bârân bârân üstüne.
Bende-i meftûnuyem ben tâ ezelden tâ ebed,
Razıyım her emrine fermân fermân üstüne.
Mushaf-ı âyât-ı hüsnün seyr eden bî ihtiyâr,
Sıdk ile ikrâr eder îmân îmân üstüne.
Sâmiyâ iklîm-i dilde hükm eden cânân bir,
Olmadı bir mülkte hiç sultân sultân üstüne.

Bulanlar da Hayran Bulmayanlar da

Hak yoluna giren kullar makbûlü,
Kerâmetli olur Hakkın has kulu,
Gönül iklîminde bu gizli yolu,
Bulanlar da hayrân bulmayanlar da.

Sordun mu bu yolun gerçek erini,
Nîrân eylemezden âhir yerini,
Vahdet sırrının binde birini,
Bilenler de hayrân bilmeyenler de.

Bu ilmin hurûfu kevnîdir hoca,
Mektebi, girmektir yokluktan hiçe,
Mest-i aşk olmak mey içe içe,
İçenler de hayrân içmeyenler de.

Varsa bu yolda koçluk kurbânın,
Bayram olur senin her bir zamânın,
Cânân, bedelidir câna kıyanın,
Kıyanlar da hayrân kıymayanlar da.

Her kuyuya Zemzem diye atılma,
Her heykele âdem diye açılma,
Bal arısı isen bir gülde kalma,
Kalanlar da hayrân kalmayanlar da.

Kimi dolmuş bu esrâra taşmada,
Kimi boş kalmış bu gür çeşmede,
Kimi Ferhâd olmuş dağlar aşmada,
Aşanlar da hayrân aşmayanlar da.

Kaptan isen kurtar fülkü deryâdan,
Âsûde ol yârin ile kavgâdan,
İkrârın tam ise geç kuru "lâ"dan,
Geçenler de hayrân geçmeyenler de.

Menzilin tut bozulmadan durağın,
Yakın olmaktadır semt-i ırağın,
Uyandır, sönmeden nurlu çerağın,
Yakanlar da hayrân yakmayanlar da.

Edersen dâimâ nefsini rehber,
Gösterir gözüne hayırları şer,
Gülşenin solmadan bir deste gül der,
Derenler de hayrân dermeyenler de.

Soğan dikmek ile sünbül biter mi,
Karga, bülbül bir fidanda öter mi,
Gevheri hacerle âkil satar mı,
Satanlar da hayrân satmayanlar da.

Yuva yapmış dalındaki kuşun ne,
Ma'nâ milkinde menzilin, düşün ne,
Görmemişsin için nedir, dışın ne,
Görenler de hayrân görmeyenler de.

Kâh rü'yâdan bu dünyâya gelirsin,
Gider gelir neler alır verirsin,
Devâm etmez bir gün anda kalırsın,
Kalanlar da hayrân kalmayanlar da.

Yakın iken uzak olma dostuna,
Ecel pençe uzatmadan postuna,
Nûr ol, döşenmeden toprak üstüne,
Olanlar da hayrân olmayanlar da.

Sâmî velîlerce erkânla usul,
Nedir bilmez ola ne sağ ne de sol,
Nükûşu silmekle hâsıldır vusûl,
Silenler de hayrân silmeyenler de.

Hakka Gider Kâfile

Hazret-i pîran yolu, Hakka gider kâfile,
Kâbile oldu nasîb olmadı nâ-kâbile.
Aşk ile gel râha gir râh-ı Ali Şâha gir,
Cümle velî serveri feyz ola eltâfile.
Mürşide ver cânını buldura cânânını,
Vaslı nasîb olmadı, münkir olan gâfile.
Rehberini ara bul açıla Rahmâna yol,
Vâsıl olur vuslete, vâsıl olan vâsile.
İlm ile kibre düşüp vâris-i İblîs olan,
Düşmedi Haktan nasîb, âlim olan câhile.
Nûr-i Muhammed Nebî, sırr-ı kerâmet Ali,
Bilmeyen olmaz velî, her ameli nâfile.
Mushaf-ı tekvîn ile ârif-i temkînlerin,
Otuz iki harf ile vaslı bilâ fâsıle.
Âlem-i a'lâya yol âdem-i ma'nâda bul,
Düştü edenler nükûl esfel ile sâfile.
Bedrika-i «Kul kefâ»silsile-i «hel etâ»,
Sâmî'ye sırr-ı bekâ, nokta-i nûn kâf ile.

Kasdın İse Hak Nûru

Kasdın ise Hak nûru ola kalbe isâle,
Her nakş-ı nukûşu ede gör mahv u izâle.
Mürşid izidir kıble nümâ, Zât-ı Hudâya,
Mahrem eder elbette seni nûr-i nevâle.
Münkir olup ol rehberi mânend-i Azâzîl,
Mahrûm-i füyûzât olarak düşme vebâle.
Dü âleme âyîne olan rütbe-i câmi',
«Fî enfüsiküm» nassı delîl, gitme hayâle.
Ayn-i kamerin kat'ı menâzilde sülûkü,
Şemse erişir mahv olarak dönse hilâle.
Candan içeru sırrile seyrânı tamam et,
Lâhût ile nâsûtun erer nûr-i kemâle.
Ma'şûkuna aşıkları aşk etmede merbût,
Ol refref ile geçti geçen bezm-i visâle.
Esmâ ile ef'âl ü sıfâtında sıfâtı,
Kurbiyyete bî keyf erişir, erse zevâle.
Sâmî'yi tecerrüdle teferrüd meh-i ıtlak,
Müstağrak eder bî ser ü pâ bahr-ı cemâle.

Eyyâmını Etme Telef

Mâsivâya sarf edüp eyyâmını etme telef,
Zikr-i dâimle olur kurbiyyet-i Hakta şeref.
Çünki âdemzâdesin sırrında bul âdemliği,
Rütbe-i nûr-i kerâmetle olam dersen halef.
Sâf-ı evsâf ol tecerrüd eyleyüp dû âlemi,
Dürre-i ilhâm ile dolmaz dil olmazsa sadef.
Bîcihet dil âşina olsun ezel dildârını,
«Semme vechüllah» nûriyle dolar her bir taraf.
Bu kesâfet perdesi ref' olmasa tevhîd ile,
Nûr ile mağfûr olur mu hiç vücûd-i mâ-selef.
Buldular vâsıl olanlar aşkta istiğrâk ile,
Bu hevâdan, «Hû»yu bulmaz, olmadıkça, sîne def.
Dil tecellîden bulur mu lem'a-i nûr-i şühûd,
Ravza-i cennet misâl ma'mûr değilse çün guref.
Mazhar-ı sırr-ı Muhammedden gelir envâr-ı Hak,
Sâmiyâ irfâna ermez bilmeyen ders-i aref.

Her Kim Ki Oldu Sînesâf

Zikr ile âyineveş her kim ki oldu sînesâf,
Her kemâlât-ı hüviyyet ona eyledi tavâf.
Sırr-ı Kur'ân ile seyrân eyleyen âriflere,
Rûh-i ankâsına menzilgâh oldu Kûh-i Kâf.
Menzil-i nâsûttan tecrîd ile tefrîd eden,
Hıl'at-i lâhût ile buldu hakîkat ittisâf.
Vahdetin bahrına emvâc, zılâl-i kâinât,
Nokta-i tevhîd-i zâtta zatına oldu muzâf.
«Lî maallah»a erişir cezbe-i Rahmân ile,
Câmi-i kalbinde sıdk ile edenler i'tikâf.
Şem'a-i kalbin yakan sıdk ile Allaha akan,
Nehr olup bahrı bulan aczin etti i'tirâf.
Kenz-i istiğrâk ile bul **Sâmiyâ** hakka'l-yakîn,
Tût-i taklîdgüzâr olma edüp lâf ü güzâf.

Nûr-i Tevhîd İle

Nûr-i tevhîd ile pâk et kalbini eyle debbâğ,
Tâlib-i Hak olana bir lahza yok gaflet mesâğ.
Nâre yanmak şân olur nûr-i visâl uşşâkına,
Yanmadıkça nâre ermez nûra hiç bir şeb çerâğ.
Cümle ahvâlinde dâim ol murâkıb zâtına,
Menzil al aşkın sırâtından, geçüp sol ile sâğ.
Gülşen-i Hakka gerek bülbül gibi feryâd ü zâr,
Kadr-i gülzârdan haberdâr olamaz sîrette zâğ.
Pertev-i vahdet tecellî eylemez bir dilde kim,
Olmaya envâr-ı tevhîdle dilinde insıbâğ.
Cilvegâh-ı kuy-i bezm-i lâmekâna ermedi,
Geçmeyenler sûret ü ma'nâda sahrâ ile dâğ.
Fakr ile fahr eyleyen mahv eyleyüp zıll-i vücûd,
Dû cihandan kenz-i lâ yefnâ bulup oldu ferâğ.
Dâimâ tehzîb et dil mülkünü takrîb için,
Meyvedâr olmaz eğer ormân olmaz ise bâğ.
Âşıkın seyrânıdır mülk-i ebedde ebedî,
Aşka olmaz intihâ uşşâka hiç yoktur durâğ.
Derde dermân etmedi **Sâmî,** visâl-i zâtına,
Açmadıkça nâr-ı aşkı, sînede dâğ üzre dâğ.

M â ş â a l l a h

Ma'ni-i besmele ebrûyine mâşâallah,
Zâta mir'ât-ı kemâl rûyine mâşâallah.
Nûn, kalem çeşm-i femindir sadef-i dürr-i hıkem,
Şâz-ı hılkatle ferîd hûyine mâşâallah.
Nüh felek cezbe-i aşkınla esîr-i devrân,
Zînet-i Arş-ı ulâ mûyine mâşâallah.
Zerre-i nûrun ile oldu müesses Cennât,
Neşr-i reyhân-ı cihân bûyine mâşâallah.
Sâyebân oldu nebîler ezelî nûrun ile,
Nisbet-i hârik-i dil-cûyine mâşâallah.
Zâtın âyîne-i Haktır sıfâtın vasf-ı Hudâ,
Vahy olan mantık-ı hak-gûyine mâşâallah.
Şeh-i levlâk olduğuna şakk-ı kamer imzâdır,
«Ma rameyte» mazharı bâzûyine mâşâallah.
İftirâkınla siyeh-câme büründü Ka'be,
Tozları huld-i berîn kûyine mâşâallah.
Sûret ü ma'nâ-yı, Hak mazharı zâtın ayni,
Künh-i hüviyyete dâl hüyine mâşâallah.
Hıl'at-i imkân ile zıll-i kemâlin görünen,
Cümleye merhamet arzûyine mâşâallah.
Harem-i hazret-i muhtasta mukîmsin dâim,
Lâmekân ârlc-i her sûyine mâşâllah.
Eylesin **Sâmî**'yi hayrân şerer-i aşkın ezel,
Kevser-i nûr-i lutuf cûyine mâşâallah.

Bâtın Allah Zâhir Allah

Ey azîz ü nâsır Allah ey hakîm ü kâdir Allah,
Cümle halkı fâtır Allah her uyûbu sâtir Allah.
Evvel Allah âhir Allah bâtın Allah zâhir Allah,
Kâhir Allah sâbir Allah hâzır Allah nâzır Allah.

Âşikâr lutfile kahrın hep müessir hükm ü emrin,
Bîmisâlsin yok nazîrin, yok şerîkin, yok ferîdin,
Evvel Allah âhir Allah bâtın Allah zâhir Allah,
Kâhir Allah sâbir Allah hâzır Allah nâzır Allah.

Künh-i mevcûd-i kadîmsin rıfk-ı Rahmâni'r-rahîmsin,
Hem âlim ü hem kerîmsin Zât-ı Allahü azîmsin,
Evvel Allah âhir Allah bâtın Allah zâhir Allah,
Kâhir Allah sâbir Allah hâzır Allah nâzır Allah.

Hep şüûne bârigâhsın cümle mahlûka penâhsın,
Hayy ü dâim pâdişâhsın, cümle halka bir ilâhsın,
Evvel Allah âhir Allah bâtın Allah zâhir Allah,
Kâhir Allah sâbir Allah hâzır Allah nâzır Allah.

Var eden hep kudretindir kâr eden hep hikmetindir,
Görünen bir vahdetindir zât-ı kuddûs Hazretindir,
Evvel Allah âhir Allah bâtın Allah zâhir Allah,
Kâhir Allah sâbir Allah hâzır Allah nâzır Allah.

Lâ ma'bûde illellahsın lâ maksûde illellahsın,
Lâ mahmûde illellahsın lâ mevcûde illellahsın,
Evvel Allah âhir Allah bâtın Allah zâhir Allah,
Kâdir Allah sâbir Allah hâzır Allah nâzır Allah.

Zıldir âlem, aslı esmâ, hüverrahmân âmennâ,
Cilve eyler Zât-ı a'lâ, «lâ»dır eşyâ Haktır «illâ»,
Evvel Allah âhir Allah bâtın Allah zâhir Allah,
Kâdir Allah sâbir Allah hâzır Allah nâzır Allah.

Zâhir ettin âşikârı, sen yarattın cümle vârı,
Kudretin zerrâta sârî, cümlenin perverdigârı,
Evvel Allah âhir Allah bâtın Allah zâhir Allah,
Kâdir Allah sâbir Allah hâzır Allah nâzır Allah.

Cümle esmâdır nikâbın, her sıfâtıyle hicâbın,
Görünen kudret kitâbın, vahdetinden nûr u tâbın,
Evvel Allah âhir Allah bâtın Allah zâhir Allah,
Kâdir Allah sâbir Allah hâzır Allah nâzır Allah.

Mahrem oldun enbiyâya hemdem oldun evliyâya,
Erham oldun asfiyâya rahmetinle hep verâya,
Evvel Allah âhir Allah bâtın Allah zâhir Allah,
Kâdir Allah sâbir Allah hâzır Allah nâzır Allah.

Sâmî'yi eyleme mahrûm, nâr-ı hicrânınla mahkûm,
Cümle hâlim sana ma'lûm, yâ Allahü'l-hayyü'l-kayyûm,
Evvel Allah âhir Allah bâtın Allah zâhir Allah,
Kâdir Allah sâbir Allah hâzır Allah nâzır Allah.

Yâ Rasûlellah

Seninle buldu alemler kıyâmı yâ Rasûlellah,
Kemâl-i rahmetin ile devâmı yâ Rasûlellah.
Vücûdun sırr-ı ekberdir nümûdun nûr-i enverdir,
Sana mahsûs hudânın ihtirâmı yâ Rasûlellah.
Senin şân-ı şerîfinçün senin âl-i latîfinçün,
Semâvât ü zemînin hep nizâmı yâ Rasûlellah.
Zebûr, Tevrât ü İncîl ile Kur'ânda müeyyedsin,
Seni eyler senâ, Allah kelâmı, yâ Rasûlellah.
Seni ancak kılup Mahbûb bütün âlemlere matlûb,
Hudâ eyler salât ile selâmı yâ Rasûlellah.
Senin nûrunla feth oldu bidâyet âlem-i imkân,
Nübüvvet buldu nûrunla hitâmı yâ Rasûlellah.
Ehad sende mücellâdır sıfâtın Ahmed ü Mahmûd,
Kemâlindir kemâlâtın tamâmı yâ Rasûlellah.
Nebîler, mürselîn etti huzûrunda sana ta'zîm,
Risâlet saffının sensin imâmı yâ Rasûlellah.
Cemî-i kâinatın ilticâsı hâk-i pâyinden,
Şefâattir hemen ancak merâmı yâ Rasûlellah.
İnâyet eyle ey Hazret kebâir ehline gâyet,
Kapında bu gedâ bîçâre **Sâmî** yâ Rasûlellah.

Yâ Rasûlellah

Senin nûrunla feth oldu bidâyet yâ Rasûlellah,
Senin devrinle hatmoldu nübüvvet yâ Rasûlellah.
Müzeyyen eyledi Arşı gubâr-ı akdes-i na'lin,
Seni Hak kıldı da'vetle zıyâfet yâ Rasûlellah.
Melekler, mürselîn, etti huzûrunda sana ta'zîm,
Sen ettin onlara cümle imâmet yâ Rasûlellah.
Seni Mahbûb edüp medh u senâ, eyledi Zâtüllah,
Senin şânında nâzil nice âyet yâ Rasûlellah,
Cemâlin nûruna kevn ü mekân pervâne olmuştur,
Senin zikrin dü âlemde ibâdet yâ Rasûlellah.
Hidâyet bedrisin Mâhım şefâat bahrısın Şâhım,
Beşîrsin eyle lutfunla beşâret yâ Rasûlellah.
Kemâlüllaha mazharsın zuhûr-i Hakka manzarsın,
Ki sensin cümleye nûr-i hidâyet yâ Rasûlellah.
Risâlet tâcdârısın ki sen rahmet medârısın,
Dü âlemde kemâlin bînihâyet yâ Rasûlellah.
Kebâir ehline cümle şefâat müjdesin verdin,
Zelîl ü mücrimem geldim şefâat yâ Rasûlellah.
Gubâr-ı âsitânen mültecâ-yı ehl-i hâcettir,
Senin lutfunla hâsıl cümle hâcet yâ Rasûlellah.
Kulun bîçâre **Sâmî**'ye muîn ol lutf ile Şâhım,
Ezelden kapına eyler dehâlet yâ Rasûlellah.

Yâ Rasûlellah

Kudûmunla bulundu Hak visâli yâ Rasûlellah,
Nümûdunla göründü Hak cemâli yâ Rasûlellah.
Sen ol bahr-i hüviyyetsin vücûdun mahz-ı rahmettir,
Sana mahsûs Hudânın her nevâli yâ Rasûlellah.
Nübüvvetle risâlet merkezinde şems-i vahdetsin,
Vücûdun bahr-ı nûr-i lâyezâlî yâ Rasûlellah.
Tecellîgâh-ı Tûr-ı nûr-i Hakdır sidre-i sırrın,
Göründü nûr-i vechinde meâlî yâ Rasûlellah.
Ezelden cümle halka rehnümâsın ey Habîb-i Hak,
Seninle buldu vâsıllar visâli yâ Rasûlellah.
Cemâl-i vahdetin pervânesidir âlem-i imkân,
Seni halk eyledi Hak lâmisâlî yâ Rasûlellah.
Sen ol Sultân-ı lâhûtsun ki cârî âleme hükmün,
Ki emrin emr-i Zât-ı Zü'l-Celâlî yâ Rasûlellah.
Düşenler aşkına buldu kemâlüllahı bîşübhe,
Ki aşkın bezm-i vahdet perr ü bâli yâ Rasûlellah.
Vücûdun nusha-i a'zam nübüvvet sırrına hâtem,
Ki sende hatm olur Hakkın hısâli yâ Rasûlellah.
Zuhûr-i cezbe-i aşkın getirdi halkı devrâne,
Yakar âlemleri vechin hilâli yâ Rasûlellah.
Kulun **Sâmî Niyâzî**'nin ümîdi Hazretindendir,
Huzura arz eder bu arz-ı hâli yâ Rasûlellah.

Yâ Rasûlellah

Sana hep bendedir cümle halâyık yâ Rasûlellah,
Kemâlin dört kitâbullahta nâtık yâ Rasûlellah.
Ehadsin devr-i âlemde Samedsin sırr-ı âdemde,
Muahharsın ki nûrun nûr-i sâbık yâ Rasûlellah.
Kemâlüllahı hatm ettin mine'l-evvel ile'l-âhir,
Cemâlin hüsnüne Allah da âşık yâ Rasûlellah.
Senin envâr-ı hüsnündür eder eflâki pür envâr,
Melekler nûr-i dîdârınla yanık yâ Rasûlellah.
Ki sen mir'ât-i evhad, anınçün şöhretin Ahmed,
Senin mislini halk etmedi Hâlik yâ Rasûlellah.
Tabîb-i her dü âlemsin habîb-i zât-ı a'zamsın,
Ki sensin derdlere Lokmân-ı hâzık yâ Rasûlellah.
Nebîlerle velîler nûruna pervâne olmuştur,
Kemâlin hep kemâl-i halka fâik yâ Rasûlellah.
Tehî-destem ümîdim hazretindendir dü âlemde,
Muhammedsin senin va'din de sâdık yâ Rasûlellah.
Hevâ-yı aşkına düşen eder mi âleme rağbet,
Cihânı terk eder aşkınla zâik yâ Rasûlellah.
Kebâir ehline çünkü şefâat müjdesin verdin,
Elimde bu sened ümmîd-i sâik yâ Rasûlellah.
Aman reddeyleme cürmümle bâb-ı lutf u cûdundan,
Sıfâtın Hak sıfâtına mutâbık yâ Rasûlellah.
Bu **Sâmî** derdmendin dû cihânda destgîri ol,
Kulunu etme şâhım, nâre lâyık yâ Rasûlellah.

Yâ Rasûlellah

Kudûmunla bulundu Hak visâli yâ Rasûlellah,
Nümûdunla göründü Hak cemâli yâ Rasûlellah.
Sen ol bahr-i hüviyyetsin vücûdun mahz-ı rahmettir,
Sana mahsûs Hudânın her nevâli yâ Rasûlellah.
Nübüvvetle risâlet merkezinde şems-i vahdetsin,
Vücûdun bahr-ı nûr-i lâyezâlî yâ Rasûlellah.
Tecellîgâh-ı Tûr-ı nûr-i Hakdır sidre-i sırrın,
Göründü nûr-i vechinde meâlî yâ Rasûlellah.
Ezelden cümle halka rehnümâsın ey Habîb-i Hak,
Seninle buldu vâsıllar visâli yâ Rasûlellah.
Cemâl-i vahdetin pervânesidir âlem-i imkân,
Seni halk eyledi Hak lâmisâlî yâ Rasûlellah.
Sen ol Sultân-ı lâhûtsun ki cârî âleme hükmün,
Ki emrin emr-i Zât-ı Zü'l-Celâlî yâ Rasûlellah.
Düşenler aşkına buldu kemâlüllahı bîşübhe,
Ki aşkın bezm-i vahdet perr ü bâli yâ Rasûlellah.
Vücûdun nusha-i a'zam nübüvvet sırrına hâtem,
Ki sende hatm olur Hakkın hısâli yâ Rasûlellah.
Zuhûr-i cezbe-i aşkın getirdi halkı devrâne,
Yakar âlemleri vechin hilâli yâ Rasûlellah.
Kulun **Sâmî Niyâzî**'nin ümîdi Hazretindendir,
Huzura arz eder bu arz-ı hâli yâ Rasûlellah.

Yâ Rasûlellah

Sana hep bendedir cümle halâyık yâ Rasûlellah,
Kemâlin dört kitâbullahta nâtık yâ Rasûlellah.
Ehadsin devr-i âlemde Samedsin sırr-ı âdemde,
Muahharsın ki nûrun nûr-i sâbık yâ Rasûlellah.
Kemâlüllahı hatm ettin mine'l-evvel ile'l-âhir,
Cemâlin hüsnüne Allah da âşık yâ Rasûlellah.
Senin envâr-ı hüsnündür eder eflâki pür envâr,
Melekler nûr-i dîdârınla yanık yâ Rasûlellah.
Ki sen mir'ât-i evhad, anınçün şöhretin Ahmed,
Senin mislini halk etmedi Hâlik yâ Rasûlellah.
Tabîb-i her dü âlemsin habîb-i zât-ı a'zamsın,
Ki sensin derdlere Lokmân-ı hâzık yâ Rasûlellah.
Nebîlerle velîler nûruna pervâne olmuştur,
Kemâlin hep kemâl-i halka fâik yâ Rasûlellah.
Tehî-destem ümîdim hazretindendir dü âlemde,
Muhammedsin senin va'din de sâdık yâ Rasûlellah.
Hevâ-yı aşkına düşen eder mi âleme rağbet,
Cihânı terk eder aşkınla zâik yâ Rasûlellah.
Kebâir ehline çünkü şefâat müjdesin verdin,
Elimde bu sened ümmîd-i sâik yâ Rasûlellah.
Aman reddeyleme cürmümle bâb-ı lutf u cûdundan,
Sıfâtın Hak sıfâtına mutâbık yâ Rasûlellah.
Bu **Sâmî** derdmendin dû cihânda destgîri ol,
Kulunu etme şâhım, nâre lâyık yâ Rasûlellah.

Yâ Rasûlellah

İhâta etti kevni mu'cizâtın yâ Rasûlellah,
Kemalüllah ile hep hârikâtın yâ Rasûlellah.
Senin ef'âl ü ahvâlin gelüptür «ll maallah»tan,
Hemen vahy-i Hudâdır sânihâtın yâ Rasûlellah.
Senin sırrında zâhirdir ezelden küntü kenzüllah,
Hudâ âyînesi zât u sıfâtın yâ Rasûlellah.
Kemâlât-ı risâlette ferid bir dürr-i yektâsın,
Ledünnî-i hikem her beyyinâtın yâ Rasûlellah.
Makam-ı kurb-i «ev ednâ», tecellîgâh-ı sırrındır,
Gubârın zînetidir âliyâtın yâ Rasûlellah.
Kulun **Sâmî Niyâzî**'ye meded kıl, her dü âlemde,
Der'indir mültecâsı hep usâtın yâ Rasûlellah.

Yâ Rasûlellah

Şuhûdun «Kul hüvellah» âyetidir yâ Rasûlellah,
Vücûdun «lî maallah» hıl'atidir yâ Rasûlellah.
Celâlinden celâlüllah cemâlinden cemâlüllah,
Tecellîsi, sana Hak ni'metidir yâ Rasûlellah.
Nikâbın bezm-i «mâ evhâ» hitâbın vahy-i Mevlâdır,
Gubârın Arş-ı A'zam zinetidir yâ Rasûlellah.
Kemâl-i rahmetin «Yâsîn» nevâl-i hikmetin «Tâsin»,
Ki ravzan âşikânın cennetidir yâ Rasûlellah.
Tecellîgâh-ı vahdetsin urûcun lâmekânidir,
Ki sırrın, sırr-ı Rahmân vahdetidir yâ Rasûlellah.
Ki sen nûr-i mücessemsin, ki sen bahr-i mutalsamsın,
Huzûrun, bezm-i Sübhân halvetidir yâ Rasûlellah.
Senin şânında geldi «rahmeten lil'âlemîn» vasfı,
Vücûdun cümleye Hak rahmetidir yâ Rasûlellah.
«Elif lâm mîm» beyân eyler kemâl-i vuslat-ı zâtın,
Ki zâtın, şems-i vahdet tal'atıdır yâ Rasûlellah.
Hısâlin «lî maallahtır» ki ef'alin «kulillah»tır,
Ki şânın şân-ı levlâk gurbetîdir yâ Rasûlellah.
Şefaat kıl kulun **Sâmî Niyâzî** kemtere Şâhım,
Şefâat hep usâtın devletidir yâ Rasûlellah.

Yâ Rasûlellah

Cemî-i enbiyânın serverisin yâ Rasûlellah,
Umûmen kâinâtın mefharisin yâ Rasûlellah.
Ezelden tâ ebed nûrun delîl-i cümle mevcûdât,
Nebîler, sadrı mürseller ser'isin yâ Rasûlellah.
Senin asâr-ı nûrundan bedidâr oldu bu imkân,
Anınçün alemînin enverisin yâ Rasûlellah.
Teayyunde beşersin gerçi, ayn ile hüviyyette,
Tecelliyyât-ı Hakkın mazharısın yâ Rasûlellah
Ulûm-i evvelîn û âhirînin menbaı sensin,
Kemâlât-ı Hudânın manzarısın yâ Rasûlellah
Nice mest-i müdâm olmaz senin aşkınla mevcûdât,
Hudânın en güzel peygamberisin yâ Rasûlellah.
Cemî-i hastegâna,cürm ü isyâna devâ senden,
Münâcât mültecâsı,mihverisin yâ Rasûlellah.
Ne mümkün şânını tavsîf, ki evsâfın senin Kur'ân,
Cemî-i dilberânın dilberisin yâ Rasûlellah.
Kabûl eyle kulun **Sâmî Niyâzî**'yi dü âlemde,
Bütün halkın zahîr-i ekberisin yâ Rasûlellah.

Yâ Rasûlellah

Cemâl-i Hazretin şems-i Duhâdır yâ Rasûlellah,
Kemâl-i vahdetin nûr-i Hudâdır yâ Rasûlellah.
Vücûdun nusha-i kübrâ makamın sidre-i esnâ,
Türâb-ı merkadin Arş-ı ulâdır yâ Rasûlellah.
Gülistân-ı cemâlindir sekiz cennetlere zînet,
Seni zikreylemek câna gıdâdır yâ Rasûlellah.
Dü âlem şâh-ı sermedsin, ki sen Ahmed Muhammedsin,
Huzûrun kâinata mültecâdır yâ Rasûlellah.
Yanar aşkın ile emlâk döner şevkin ile eflâk,
Cemâlin âşıkı zât-ı Hudâdır yâ Rasûlellah.
Fakîr u mücrim ü miskîn kulunum, kapına geldim,
Senin her âdetin lutf u atâdır yâ Rasûlellah.
Firâkınla dilim nâşâd, ederim dâimâ feryâd,
Lutufla bendene imdâd sezâdır yâ Rasûlellah.
Kara yüzümü pür nûr et, ki sensin menba-ı envâr,
Cemâlin arş ile ferşe zıyâdır yâ Rasûlellah.
Şefâat kıl günahkâra sezâ etme beni nâra,
Gece gündüz işim cürm ü hatâdır yâ Rasûlellah.
Benim bu derdime dermân edemez olsa da Lokmân,
Tabîbâ âşıka derdin, devâdır yâ Rasûlellah.
Kulun **Sâmî Niyâzî**'ye şefâatle inâyet kıl,
Senin aşkınla nâre mübtelâdır yâ Rasûlellah.

Enîsim Allah Allah

Lutfunda kahrında enîsim Allah,
Kalbimin şehrinde enîsim Allah,
Haşrımda neşrimde garib kabrimde,
Usrümde yüsrümde enîsim Allah.

Aklımın erdiği esfel a'lâda,
Gözümün gördüğü cümle eşyâda,
Bu fânî dünyâda, bâkî ukbâda,
Sûretle ma'nâda enîsim Allah.

Aşk derd ü hevası, yoktur devâsı,
Nihâyetsiz meydân aşkın sahrâsı,
Aldı beni benden Hakkın sevdâsı,
Rûhumun gıdâsı enîsim Allah.

Hakkı seyredenlerin kalır mı sabrı,
Mahv eder **Sâmî**'yi tecellî nûru,
Serim bir lahza olmaz ayrı gayrı,
Yoktur Hakdan gayrı enîsim Allah.

Celle Celâlüh

Ferd-i yektâdır Celle Celâlüh,
Samed Mevlâdır Celle Celâlüh,
Hallâk-ı kadîm rezzâk-ı kerîm,
Allahü azîm Celle Celâlüh.
Vasfı lâ şerîk «küllü şey'in hâlik»,
Her mülke mâlik Celle Celâlüh.
Mahbûb-i ezel hüsnü bîbedel,
Şânı lem yezel Celle Celâlüh.
Kâdir-i mutlak hem Rabbü'l-felak,
Ma'şûkumdur Hak Celle Celâlüh.
Evvel âhirdir bâtın zâhirdir,
Kâhir nâsırdır Celle Celâlüh.
Zü'l-celâl Allah Zü'l-kemâl Allah,
Bîmisâl Allah Celle Celâlüh.
Emri kün fekân şânı bînişân,
Kuddûs ü Sübhân Celle Celâlüh.
Eşyâdan esmâ eyler tecellâ,
Zât-ı Muallâ Celle Celâlüh.
Sâmî sivâyı terk et hevâyı,
Bulup Mevlâyı Celle Celâlüh.

Allah (c.c.)

Cemâl-i Zâtını her zerreler ilân eder Allah,
Kemâl-i na'tını her katreler ummân eder Allah.
Sen ol Zât-ı Muallâsın, senindir saltanat dâim,
Celîl-i hikmetindir «külle yevmin şe'n» eder Allah.
Zuhûrun şiddeti, zerrât-ı aklı eylemiş ıtfâ,
Butûn-i nûr-i Zâtın, cümleyi hayrân eder Allah.
Delîl-i kudrettindir cümle âlem ey Azîmü'şşân,
Senin kudsiyyetini dâimâ tibyân eder Allah.
Nişân-ı bînişânından edip âlemleri izhâr,
Samedsin, şânını, her bir eser bürhân eder Allah.
Celâl ile cemâlin mazharıdır nûr ile zulmet,
Kimi nâdân, kimini mahrem-i irfân eder Allah.
Nebâtât ü cemâdât ü bu ulviyyât ü kudsiyyât,
Seni tahmîd eder, takdîs eder, sübhân eder Allah.
Tecelliyât-ı envârın, bakâ-yı feyz-i âlemdir,
Ademden mümkinâtı ayn ile a'yân eder Allah.
Eriş hakka'l-yakîne **Sâmiyâ**, müstağrak-ı aşk ol,
Zünûbu afv ü gufrân lutf ile ihsan eder Allah.

Yâ Veliyyullah Ali

Nûr-i pâk-i «lâ fetâ»sın yâ veliyyullah Ali,
Sırr-ı pâk-i «hel etâ»sın yâ veliyyullah Ali.
Ey şeh-i şîr-i Hudâ dâmâd-ı Fahru'l enbiyâ,
Sen vasıyy-ı Mustafâ'sın yâ veliyyullah Ali.
Zevc-i Zehrâ-yı Betül hem asl-ı Esbât-ı Rasûl,
Sen Aliyye'l Murtazâ'sın yâ veliyyullah Ali.
Ey meh-i nûr-i kerâmet, mihver-i ilm-i ledün,
Sen delîlü'l evliyâsın yâ veliyyullah Ali.
Nim nigâhın bâb-ı vuslattır harîm-i Hazrete,
Perdedâr-ı kibriyâsın yâ veliyyullah Ali.
Eende Âdem ilmi, İbrahim ü Mûsâ hikmeti,
Vâris-i her enbiyâsın yâ veliyyullah Ali.
Muksim-i nûr-i velâyet kıldı Mevlâ zâtını,
Vâsılîne pîşüvâsın yâ veliyyullah Ali.
«Lahmüke lahmî» buyurdu şânınâ Fahr-i Rusül,
Nûr-i vahdânî-nümâsın yâ veliyyullah Ali.
Ey velîler serveri kenz-i kerâmet mazharı,
Şems-i irfân-ı Hudâsın yâ veliyyullah Ali.
Kevser-i lutfun olur cümle usâta selsebîl,
Menba-i bahr-ı sehâsın yâ veliyyullah Ali.
Nokta-i zâtın, hakîkat mushafın miftâhıdır,
Sen imâmü'l etkıyâsın yâ veliyyullah Ali.
Dû cihânda bir gedâ-yı ahkarın **Sâmî** fakîr,
Cümleye kân-ı atâsın yâ veliyyullah Ali.

Ben de Bulup Sübhânımı

Bende oldum tâ ezeli, bende bulup Sübhânımı,
Nâr-ı aşk içinde küllî nûr eyleyüp nîrânımı.
Her dü cihân deryâ-yı Hû eyler tecellî sû be-sû,
Tâ ezel eyleyüp arzû, ayan ettim îmânımı.
Hicrân ile kalmış iken, gurbetlere salmış iken,
Kesretlere dalmış iken dürdâne buldum şânımı.
Benlik bana olmuş durak, zannettiren yâri ırak,
Dil mülkünden açtı şafak keşfetti gizli kânımı.
Yok bahr-ı vahdete sâhil gelip bunda olma gâfil,
Ta'rifi olamaz kâbil sırr içinde seyrânımı.
Refref-i aşk ile mahva, envâr-ı mahv ile sahva,
Erişüp ekber-i afva cân eyledim cânânımı.
İsm-i A'zam ile nihan fermânı emr-i kün fekân,
Şânı ezelden bî nişân fehmeyledim mihmânımı.
Fedâ edüp kayd-ı resmi, mahv eyleyüp cân u cismi,
Görüp müsemmâdan ismi **Sâmî** buldum sultânımı.

Yâ Rabbî

Beni meczûb-i dâm-ı hubb-i Zâtın eyle yâ Rabbî,
Dili, mashûb-i esrâr-ı sıfâtın eyle yâ Rabbî.
Ezelden tâ ebed müstağrak-ı bahr-ı şühûd eyle,
Canı, mevhûb-i feyz-i beyyinâtın eyle yâ Rabbî.
Kuyûd-i es?el-i nefs ü tabîatten rehâ eyle,
Derûnu, vasl-ı nûr-i âliyâtın eyle yâ Rabbî.
Ehad sırrındaki mîrâs ile vârîs edüp sırrım,
Ledünnîde harîm-i her nükâtın eyle yâ Rabbî.
Şüûn-i ayn-i a'yandan mücerred eyl'eyüb her dem,
Garîk-ı feyz-i kuds-i zât-ı na'tın eyle yâ Rabbî.
Çü sensin maksadı **Sâmî** fakîrin her dü âlemde,
Anı mergûb-i nûr-i iltifâtın eyle yâ Rabbî.

Buldu, Âlem İçre Âlemi

Zevk-i aşk meczûbu, buldu, âlem içre âlemi,
Şevk ile pervâz eden, keşfetti dem içre demi.
Nusha-i kübrâ, tasarruf sâhibi buldu yakîn,
Safha-i rûhunda menkûş hâtem içre hâtemi.
«Alleme'l-esmâ» ile sûretleri ma'nâ gören,
Kenz-i lâhûttan erişti âdem içre âdemî.
Nisbet-i iksire Mecnûn aşk ile erdi, eren,
Beyt-i ma'nâ-yı dilinde zemzem içre zemzemî.
Dü cihân şevk-ı cemâl-i düşvâne olmaz enîs,
Hakda fânî, fehm eder bil Edhem içre Edhemî.
Sâmiyâ *seyr-i merâtib eyleyüp* **maksûdu bul,**
Bin bir esmâ bir müsemmâ a'zam içre a'zamı.

Mestâneler Mestânesi

Etti beni aşkın bugün mestâneler mestânesi,
Yanup nûruna oldum ben pervâneler pervânesi.
Aşkın harâb etti beni yaktı kebâb etti teni,
Küntü kenzi buldum, olup vîrâneler vîrânesi.
Leylâ idi meftûn eden, Mecnûnu hem mecnûn eden,
Beni aşkullah eyledi dîvâneler dîvânesi.
Vuslatına cândır bahâ, ben edeyim bin cân fedâ,
Can verene cânân olur, cânâneler cânânesi.
Her cânibim Hak söyledi, aşka beni gark eyledi,
Deryâ-yı aşkında buldum dürdâneler dürdânesi.
Zikrinle aşk hâsıl olup deryâsı bî sâhil olup,
Bu katremi mahv eyledi ummâneler ummânesi.
Etti sıfâtın çün zuhûr **Sâmî**'ye nûrun alâ nûr,
Mebhût ü müstağrak kılup hayrâneler hayrânesi.

Ali'dir Ali

Velâyet imâmı Ali'dir Ali.
Alinin yolu, Hak yoludur yolu.
Nûr-u bidâyet, şâh-ı velâyet,
Cümle ululardan uludur ulu.
İlimde makâmı aliyyü'l-ulâ,
Hidâyet güneşi, dilidir dili.
Vasiy-yi risâlet, samed mazharı,
Verâset hümâmı velîdir velî.
Kemâline şâhid Kitâb-ı Celîl,
Kerâmetle hâli, celîdir celî.
Meh-i «lâ fetâ» denildi «illâ Ali»,
Gülistân-ı vahdet gülüdür gülü.
Yedullaha mazhar, alemdâr-ı Hak,
Hakka eyleyen vâsıl, elidir eli.
Yolundan eriştirdi Hakk bezmine,
Ezelden çün **Sâmî**, kuludur kulu.

Terk-i Âmâl Eyleyen

Terk-i âmâl eyleyen alî olur kâkül gibi,
Ehl-i tecrîd nâil-i dîdâr olur fülfül gibi.
Secdegâh-ı aşk ile kıl serfürû-yi mehlikâ,
Bûy-i dilcûy-i muanber feyz ola sünbül gibi.
Maksadın mest-i nesîm-i kuds-i bî hemtâ ise,
Şerha şerha eyle evrâk-ı derûnu, gül gibi.
Gonca-i bağ-ı visâlin pertevi matlûb ise,
Nağme-i zikr ile âh et tâ seher bülbül gibi.
Şehr-i «lâ maksûde illâ hû»yu seyrân etmeğe,
Mahrem olmaz dîde-i Hakbîn musaffâ dil gibi.
Cezbe-i esmâdan istiğrâk-ı nûr-i vahdete,
Ermek için, aşk ile seylân eyle sel gibi.
Müstenîr-i «semme vechüllah»a nâil olmağa,
İltizâm-ı âzer-i aşk eyle semendil gibi.
Kâ'be-i maksûd ise mirsâd-ı kalbin **Sâmîyâ,**
Nûr-i temkîne eriş olma mülevven yel gibi.

Temevvüc Etti

Temevvüc etti, zâhir oldu imkân-ı vahdetin nûru,
Ki yoktur sermedî deryâ-yı Zâtın sâhil ü ka'rı.
Nikâb-ı kesret-i esmâ hicâbın ref' eden câna,
Tecellî eyledi, kenz-i nihânın tal'at-ı bedri.
Fenâ-yı mutlaka müstağrak olsa bu dil-i nâlân,
Gelir her zerreden, her an rumûz-i hikmetin emri.
Fenâ fillâh yolunda aşkı eden muktedâ dâim,
Göründü lâmekân seyrân içinde vahdetin şehri.
Velî, her sâiiki etmez cemâl-i nûruna vâsıl,
Ki cânı, bezl-i cânân eylemektir, vuslatın mehri.
Tecellî cezbesinden dil olur hayrâne-i sermed,
Dimâğ-ı cânı mest eyler sebîl-i kevserin nehri.
Geçen nâr-i hevâdan, nûru buldu Tûr-i kalbinde,
Samed cem'i hakîkatte edüptür kimyâ, zehri.
Ehad sırrında edenler sıfâtı zâtına vâsıl,
Kemâl ender kemâlde yekvücûttur lutf ile kahrı.
Alâikdan tecerrüdle teferrüd eyleyen sâdık,
Olur Sidre-i esnâ, ma'nevîde kalb ile sadrı.
Delîl-i bezm-i Hakka sıdk ile teslim olan bî şekk,
Erişti kibriyâya terk edenler âr ile kibri.
Hicâb-ı nefsin etvârı eder tâlibleri mahrûm,
Kalır birr olmasa gerçi beşer şînindeki şerri.
Hamîr-i tînet-i nâsût olur âyîne-i lâhût,
Harîm-i kenz-i hakkâni bilinmez setr eder sırrı.
Beşer resminde mahfî görünürse zâhiren ârif,
Velî batında, sırrı Haktan olmaz bir nefes gayri.
Aref sırr-ı ledünnî mektebinden almayan dersin,
Hakîkatte, tecellîden bilemez şerr ile hayrı.
Hicâb-ı nefs-i süflî zulmetinden geçmeyen mahcûb,
Ne buldu sâdık-ı fecri, ne bildi sırdaki Hızrı.
Görenler vech-i bâkîyi, merâyâ-yı merâtibden,
Eriştirdi anı mezkûre, sabr u şükr ile zikri.
Erenler râh-ı erkânında **Sâmî** bulunur matlûb,
Visâl-i lâmekâna erdirir sâirlerin seyri.

Mislini Halk Eylemedi

Ey şeh-i mülk-i nübüvvette Habîb-i ezelî,
V'ey meh-i burc-i risâlette edîb-i ebedî,
Cümle bîçârelerin sensin elinde senedi,
Ey Nebiyyü'l-Arabiyyü'l-Kureşiyyü'l-Medenî,
Mislini halk eylemedi Hâlik-ı lem-yezelî.

Cümle âlem meh-i envârına pervâne döner,
Mübtelâ ateş-i aşkın ile her demde yanar,
Gülşen-i hüsnüne canlar eder efgân ile zâr,
Ey Nebiyyü'l-Arabiyyü'l-Kureşiyyü'l-Medenî,
Mislini halk eylemedi Hâlik-ı lem-yezelî.

Durmada nisbete canbahşın ile arz u semâ,
Vasf eder şânını Levh u Kalem ü Arş u ulâ,
Âşık-ı hüsn ü kemâlin ezelî Zât-ı Hudâ,
Ey Nebiyyü'l-Arabiyyü'l-Kureşiyyü'l-Medenî,
Mislini halk eylemedi Hâlik-ı lem-yezelî.

Her sözün ma'den-i esrâr-ı delîl-i hikmet,
Nur yüzün mahzen-i envâr-ı cemîl-i vahdet,
Tavr-ı özün âyine-i Zât-ı Celîl-i Hazret,
Ey Nebiyyü'l-Arabiyyü'l-Kureşiyyü'l-Medenî,
Mislini halk eylemedi Hâlik-ı lem-yezelî.

Hep nebîler serveri nûr-i mukaddemsin sen,
Kenz-i envâr-ı müsemmâya mutalsamsın sen,
Nass-ı Kur'ân-ı Kerîm ile muazzamsın sen,
Ey Nebiyyü'l-Arabiyyü'l-Kureşiyyü'l-Medenî,
Mislini halk eylemedi Hâlik-ı lem-yezelî.

Bab-ı lutf u keremin cümle cihân mu'temedi,
Âciz ü bîçârelerin bahş-ı şefâat senedi,
Hep yüzü karelerin meded-i müstenedi,
Ey Nebiyyü'l-Arabiyyü'l-Kureşiyyü'l-Medenî,
Mislini halk eylemedi Hâlik-ı lem-yezelî.

Nûr-i Zâtındır heman hılkat-i ekvâna sebeb,
Dört kitâb şânını ilân ü beyân eyler hep,
Senden öğrendi cihân, hikmet ile dîn ü edeb,
Ey Nebiyyü'l-Arabiyyü'l-Kureşiyyü'l-Medenî,
Mislini halk eylemedi Hâlik-ı lem-yezelî.

Kapına geldi kulun lutf ü inâyet senden,
Cümle halka kerem-i bahr-ı şefâat senden,
Sâmî'ye Rûz-i Cezâ nûr-i hidâyet senden,
Ey Nebiyyü'l-Arabiyyü'l-Kureşiyyü'l-Medenî,
Mislini halk eylemedi Hâlik-ı lem-yezelî.

A'ma Görmedi

Nûr-i vahdet şemsini sîrette a'mâ görmedi,
Bilmeyen ilm-i ledün zâhirde dânâ görmedi.
Can gözü «innâ fetahnâ» ile feth olmak gerek,
Dîde-i hâdisle eyleyen temâşâ, görmedi.
Kaldı hicrân-ı enâniyyette mahbûs-i azâb,
Sâhib-i Tûra muârız, dest-i beyzâ görmedi.
Tıyneti ednâ olan, ednâ görür gördüklerin,
Sîreti ulvî-i pâk, âlemde ednâ görmedi.
Mihver-i âfâttır varlık, ademdir gâyeti,
Cümle varlıktan çıkanlar lahza belvâ görmedi.
Bunca taht u bahtın ashâbı, cihânda âkibet,
Çıktı gitti bir kefenle, sanki dünyâ görmedi.
Darbe-i mevt ile âhir, intibâh eyler o kim,
Âlem-i zıll-i hayâtı ayn-ı rü'yâ görmedi.
Mûkın ol «men kâne fi hêzihî a'mâ» hükmünü,
Görmeyen bunda dâhi, ukbâda hâşâ görmedi.
Senliği senden sana, bahş eyleyendir nûr-i Zât,
Kendiden gâfil olan âyât-ı kübrâ görmedi.
Nûr-i esmâdır müzeyyen eyleyen âlemleri,
Hakkın esmâsın gören, hılkatte eşyâ görmedi.
Bahr-i zât müstağrak etmiş, mevcidir âlem bütün,
Bî şuûr, mâhî gibi deryâda deryâ görmedi.
Hikmet-i nûr-i sıfâtı serteser olmuş muhît,
Zulmet-i «lâ»da gizli, envâr-ı «illâ» görmedi.
Açmayanlar perde-i cânı dil-i nâlâneden,
Geldi mahrûm gitti mahrûm, nûr-i Mevlâ görmedi.
Ferd-i kâmilden zuhûr eyler kemâl-i nûr-i zât,
Mesleki hodbîn olup mu'tâdı ibâ görmedi.
Künh-i aşka erişen oldu mecâzîden halâs,
Vâsıl-ı Mevlâ olan Mecnûn-i Leylâ görmedi.
Rûhu, mest-i bîşuûr eyler «sekâhüm» şerbeti,
Hâlete mestî ne bilsin, çünki sahbâ görmedi.
Mühmel olmaz hayr u şerden hiç biri bir vakt ü ân,
Kim hatâ yâhut atâ edüp takaza görmedi.
Tâlib-i cânân için canlar fedâ etmek gerek,
İbtilâdan asfiyâ, bâdî-i şekvâ görmedi.
«Semme vechullah»ı bulmaz **Sâmiyâ** hakka'l-yakîn,
Esfel ü a'lâ, o kim, Esmâ-yı Husnâ görmedi.

Kitâb-ı Kâinâttan Akseden

Kitâb-ı kâinâttan akseden fermâna ol sâmi',
Tecellî lem'a-i vahdet olur her zerreden sâti'.
O bahr-i azamûta olsa dil çün zerreler yeksân,
O nisbet kadrini kurbiyyet ile ref' eder râfi'.
Sivâ zılli dil-i uşşâka semm-i kâtil olmuştur,
Ona iksîr-i tevhid ile tiryâk u devâ nâfi'.
Ezelden eylemiş mir'ât-ı küntü kenz insânı,
O sırrın mahremi mir'ât-ı Haktır sen de ol kâni'.
Eriş mîzâb-ı Hazretten gelen kenz-i tecellâya,
Velî kahr-ı celâlin sûreti inkâr olur mâni'.
Zuhûr-i esfel ü a'la-sıfât ef'âli nâzırdır,
Velî zât-ı nihâna mazhar imiş âdemi sâni'.
Münezzehtir merâtibden, tecellîden, tedennîden,
Mezâhirle velî envârı gûnâ gûn olur lâmi'.
Ehad sırrı Samed nûrunda kim ki buldu temkîni,
O oldu rütbe-i kurbiyyet içre **Sâmiyâ** câmi'.

Bîgâne Âşık, Sûzâne Âşık

Her dû cihâne bîgâne âşık,
Aşk ile dâim sûzâne âşık.
Yoktur karârı leyl ü nehârı,
Her demde zâr ü efgâne âşık.
Maksûdu Allah, derd ile her gâh,
Etmektedir âh Lokmâne âşık.
Vahdet ilinde beyt-i dilinde,
Vuslat yolunda kurbâne âşık.
Ol yâre karşû envâre karşû,
Dîdâre karşû devrâne âşık.
Dolsa tecellî bulmaz tesellî,
Yok fikr ü aklı dîvâne âşık.
Aşk ile ma'mûr olmuş dili Tûr,
Zannetme hûr u gılmâne âşık.
Her demde zikri hayrette fikri,
Zulmette bedr-i tâbâne âşık.
Kimde olur aşk olur muvaffak,
Sermâyesi Hak dükkâne âşık.
Aşkın kemâli yoktur zevâli,
Bir lâmisâli cânâne âşık.
Bend eylemiş cân bir mâh-ı tâbân,
Olmuş perîşân târâne âşık.
Envâr-ı vahdet keşf olsa vuslet,
Eyler mi minnet bir câne âşık.
Sâmî gönülden cân ile dilden,
Bezm-i ezelden Sübhâne âşık.

İhrâk-ı Aşk

Nâr-ı kübrâdır hakîkat âşıka ihrâk-ı aşk,
Nûr eder cân ü dili ihrâk ile imhâk-ı aşk.
Künh-i zâttan bîneseb câzibnümâ feyz-i ezel,
Her nesebden ayn-ı gayba hasreder eşvâk-ı aşk.
Her teayyünden çıkup dünyâ vü ukbâ bilmedi,
Sırr-ı ma'şûkta fenâ ender fenâ, uşşâk-ı aşk.
Lâ teayyün mebdeidir her teayyün menşei,
Kâf-i Nûn'dan bîhurûf fermân eder intâk-ı aşk.
Râh-ı vuslatdır ki ol terk-i terk'e erdirir,
Kâse-i vahdet şarâbı feyzidir mihrâk-ı aşk.
Hissedârı sidre-i seyrân eder tecrîd ile,
Cezbe-i bâriknümâ te'sîridir is'âk-ı aşk.
«Len terânî»den enâniyyet sıfâtın mahvedüp,
Bel yerânî sırrını îmâ eder ıshâk-ı aşk.
Nisbet-i zâtiyyedir ki zâtı zâta cezb eder,
Bahr-i nûr-i zâta bahran ettirir a'mâk-ı aşk.
«Küntü kenzen» kenzi «ahbebtü» rumûzundan gelir,
Şems-i zâtı lâmekândan gösterir âfâk-ı aşk.

Refref-i seyr-i muallâdır harîm-i hazrete,
Kimki aşk u şevk ile nâil ola ihkâk-ı aşk.
Rehnümâdır aşıkı vuslat gehi ma'şûkuna,
Pertev-i mir'at-ı cânândır dile burâk-ı aşk.
Sûret ü ma'nâda şart oldu fed'â muğdi için,
Bezl-i cân etmek gerektir evvelâ infâk-ı aşk.
Lâteayyün lâmekâna bil burâk-ı i'tilâ,
Nûr-i dîdâr âşikâr eyler meh-i işrâk-ı aşk.
Perde-i nûr-i likâ vasl-ı bakâyı ref' eder,
Hep hicâbın selbine bâdîdir istiğrâk-ı aşk.
Her merâtibde hüveydâ hükmü cârî serteser,
Nûr-i mutlak bahrine iğrâk eder ıtlâk-ı aşk.
Aşk-ı uşşâk vuslata akreb tarîkin sırrıdır,
Zehr-i sevdâ-yı sivâ kimyâsıdır tiryâk-ı aşk.
Aşıkı ma'şûkta mahv u rabt eder bir habl-i nûr,
Halli müşkil bir muammâ ukdedir, iğlâk-ı aşk.
Terk-i işrâk etmeyen idrâkten olmaz hissedar,
Zât, sıfât, ef'âlde tevhîddir ezel mîsâk-ı aşk.
Cismini cân eyleyüp cânânına kurbân olan,
Lahmine sofra-i muhtass-ı gıdâ erzâk-ı aşk.
Rehn-i kesretten reh-i tahlîs-ı cân ister isen,
Bende-i bend-i sivâyı tîz eder i'tâk-ı aşk.
Mâslvâ zıll-i hevâdır zulmet-i a'zam sevâd,
Bast-ı nûr ile basît kalbe bisât ibrâk-ı aşk.
Râh-ı ebrâr seyr-i uşşakîne nisbetle serâb,
Kıdve-i şehrâh-ı kurb-i bînişân müştâk-ı aşk.
Feyz-i vahdettir ki seib-i gayr-i aşkın hassası,
Aşıkı ma'şûkta imhâkla eder ıtbâk-ı aşk.
Kabza-i kudretle mermi sehm-i sârî lahzada,
Kim hedeftir mahv olur kılmaz ona işfâk-ı aşk.
Kâf kurba, şın şühûda, ayn ayna erdirir,
Kurb-i ef'âl ü sıfât nûr-i maiyyet tâk-ı aşk.
Dâne-i dünyâ-yı dûna sarf ile nemlesıfat,
Kadr-i aşkı hedr eder beyhûde bîezvâk-ı aşk.
Bil hakîkatte mecâz evsâh-ı kesret bîrevâc,
Kân-ı vahdet cevherin teşhîr eder esvâk-ı aşk.
Kad sera'l-eş'yâü bi'l-esmâi min sırrı's-sıfât,
Cezbe-i kübrâ-yı Haktır, **Sâmiyâ** muzdâk-ı aşk.

Dilersen Bahr-ı Zâtı

Dilersen bahr-ı zâtı seyr için, bir ma'nevî zevrak,
Mutahhar kıl derûnu, mâsivâdan bahşedüp revnak.
Hayâlât-ı vücûdun hâil-i nûr-i şuhûd oldu,
Nikâb-ı cân açılmazsa tecelli eylemez bil Hak.
Rumûz-i ma'nevî-i «kul kefâ»ya vasıl olmakçün,
Umûmen evliyâya rehnümâdır cezbe-i mutlak.
Sıfât u zâtına mir'ât edüp resm-i mezâhirle,
Tecellî mevcesinden görünendir nûr-i bahr-i Hak.
Teayyünde zuhûrun mazhar-ı cem'iyyet-i esmâ,
Vedâ' etmezden âlemden, bu faslı asla kıl mülhak.
Füyûz-i kenz-i lâhûtî senin sırrında mahfîdir,
Mutalsam nefs ile olmuş o kenzin cevheri muğlak.
Makâm-ı saff-ı evvel, sâfiyet bezmine mi'râc et,
Rumûz-i «sâbikû» ile olam dersen eğer esbak.
Dil ü canda enis ü mûnisin dâim ola mevlâ,
Ki üns-i Haktan oldu lafz-ı insan zâhir-i müştak.
Gerektir dîde-i can rûy-i cânânı temâşâya,
Münevver eyler elbet çeşm-i cânı nûr-i kuhl-i aşk.
Hicâb-ı zulmeti ref' etmek istersen derûnu, kıl,
Vücûdun garbını şems-i hakîkat perteviyle şark.
Sivâlardan selîmü'l-kalb olan **Sâmî** bulur Hakkı,
Haremgâh oldu milk-i canda cânân ile dil ancak.

M e k â n Â ş ı k

C i h â n Â ş ı k

Elâ ey mefhar-i âlem sana kevn ü mekân âşık,
Döner nûrun ile devrân sana cân ü cihân âşık.
Göründü pertevinden nûr-i vech-i kibriyâ çün kim,
Umûmu cezbeye saldı sana hûr u cinân âşık.
Zuhûr eden bu imkân içre rengârenk senin hüsnün,
Beyân âşık ayân âşık, sana aşk-ı nihân âşık.
Urûcun zînet-i Arş-ı Muallâ, Şâh-ı Levlâksin,
Hırâm-ı dilrübâ-yı kudsüne kerrubiyân âşık.
Nesiminle sabâ aşka düşüp devrâne çıkmıştır,
Sana ervâh u ecsâm u melekler ins ü cân âşık.
Sen ol fermanber-i şâh-ı bakâ-yı Sidre seyrânsın,
Serapâ Arş u ferş devr-i zamân ü cümle ân âşık.
Karîn-i nûr-i esmâ-yı Hudâdır cümle evsâfın,
Cemâlin Haknümâ âyînesine aşıkân âşık.
Cihânın cânısın canlar seni cânân edinmiştir,
Sana Sultân-ı lâhût sarây-ı lâ-mekân âşık.
Kemâlâtın ehad bahrinde nûrdur, yektâdır,
Sana hep kâinât ü sâkinân-ı âsümân âşık.
Gubârın,bûsegâh-ı kıble-i ma'nâ-yı kübrâdır,
Füyûz-i nefha-i canbahşına hep kudsiyân âşık.
Kelâmın mürdeler ihyâda iksîr, nefha-i Haktır,
Zülâl-i lutfuna âb-ı hayât-ı câvidân âşık.
Kulun **Sâmî** günahkârân içinde cümleden mücrim,
Şehinşâh-ı şefâatsin sana hep âsiyân âşık.

Nûrun Da Hak Nârın Da Hak

Bâtıl demem eşyâyı, ızhârın da ızmârın da hak,
Künh-i kemâl Cennetle Nâr, nûrun da hak nârın da hak.
Mansûru istihlâk ile sensin «ene'l-Hak» söyleten,
Kendini mahv eden görür, dârın da dîdârın da hak.
Mûsâ'ya kürsî eyleyüp Tûr'u kelâmınla ayan,
«İnnî enellah» diyen ezhârın da eşcârın da hak.
Kahr u celâlin âşıka, lutf u cemâlin nâzıdır,
Nârınla nûrun menşei, afvin de kahhârın da hak,
Mir'ât-ı künh-i vahdetindir kâinât ser tâ kadem,
Ref' olsa perde cümleden, yârin de ağyârın da hak.
Bu cilvegâh-ı mülk ü ma'nâ gülistânın keşf eden,
Çün andelîb âgâh olur hârın da gülzârın da hak.
Olmaz abes bir zerrede ism-i celîlindir hakîm,
Haksın hakîkat çünki âsârın da hak kârın da hak.
Hüviyyet-i Hak **Sâmiyâ** tekvîn eden âlemleri,
Her rütbede zâhir olan leylin de akmârın da hak.

Cânımdan Etmez İftirâk

Hüsn-i sır mehpâresi cânımdan etmez iftirâk,
Derd-i dil dildâresi cânımdan etmez iftirâk.
Cümle varlıktan geçüp tevhîd-i sırf olmak içün,
Aşk-ı Hak seyyâresi cânımdan etmez iftirâk.
Kâinat hep tılsım-ı hüsnünde kayd ü bend olup,
Âşkının hunkâresi cânımdan etmez iftirâk.
Mazhar-ı deryâ-yı vahdet kesret-i emvâc iken,
Bu «ene'l-Hak» na'rası cânımdan etmez iftirâk.
Hep sıfâtın âşıkı vâdi-i hasret eyleyen,
Meyl-i zât gamhâresi cânımdan etmez iftirâk.
Zıll-ı kesret ref' olunca «semme vechüllah»dan,
Gamze-i hûnhâresi cânımdan etmez iftirâk.
Bahr-i istiğrâkta **Sâmî** nice olmaz mahv ü gark,
Tal'at-i nûrpâresi cânımdan etmez iftirâk.

Gerçi Amelim Yok

Mensûb-i huzûr olmağa gerçi amelim yok,
Meh-i tal'atımın gayride fikr ü emelim yok.
Hûnâb-ı ciğersûz-i derûn-i dilem her an,
Sînemden akar dîdede gerçi belelim yok.
Çeşmimde cihân, cân ile cânân görünen hep,
Sensin güzelim, başka benim bir güzelim yok.
Aşkın ezelî kıldı beni hüsnüne şeydâ,
Ta'tîr-i meşâm eyleyecek, başka gülüm yok.
Rahm eyle beni hecr ile zulmette bırakma,
Sen şems-i münîrim gibi hiç bedelim yok.
Aşkınla perîşân u harâb oldu bu cismim,
Lutf eyle ki dâmen tutacak elde elim yok.
Bin nâz ü gınâ eylese de hüsnüne lâyık,
Cevrinde lutuf-dîde vü ye's ü kelelim yok.
Arz eylemede hâlini îma ile **Sâmî**,
Takrîr-i merâm eyleyecek dilde dilim yok.

Nâil Olmaz Vuslata

Nâil olmaz vuslata ma'nâda dil,
Olmadıkça aşkına üftâde dil.
Duyamaz verd-i hakikât bûyini,
Düşmedikçe tâ seher feryâda dil.
Çeşm-i cânı nûr-i ferdâr olamaz,
İktidâ etmez ise üstâda dil.
Kayd-ı cân-ı cismi terk etmek gerek,
Vasıl-ı cânân olandır sâdedil.
Ermese fânide cânâna eğer,
Eremez dîdârına ukbâda dil.
Sâhibi, Haktır bu iklîm-i dilin,
Ver ana bulsun onu dünyâda dil.
Menzili cümle merâtib gâyeti,
Kalmasın Cennet ile Tûbâda dil.
Kâf odur Ankâ odur kenz-i Hûdâ,
Kâ'be-i kübrâ için bünyâda dil.
Etme nefs ile nikâb ender nikâb,
Tâ ola dildârına dildâde dil.
Nakşı tathîr et sivâ eyler sevâd,
Olmasın ber-mâsivâ sevdâda dil.
Sâmiyâ dil noktasıdır nûr-i zât,
Bâde-i aşk «bâ»da, verme bâdedil.

Talibâ Vuslat Dilersen

Talibâ, vuslat dilersen âleme bîgâne ol,
Bir hakikât şem'i bulup cân ile pervâne ol.
Cümle varlıktan soyunup aslına eyle sefer,
Şems-i zâtın vahdetinde nûruna sûzâne ol.
Cân ü baş kaydın bırak tâlip isen candan eğer,
Geç bu beyhûde hevâyı vasıl-ı cânâne ol.
Nisbet-i mürşitle feyz-i kevser-i aşkı içûp,
Râh-ı Hakta bahr-ı aşka gark olup mestâne ol.
Gonca-i ma'nâ ise dil bahçesinde maksadın,
Terk edüp hâr-ı sivayı her seher efgâne ol.
Hep kuyûdât-ı sivâdan eyle tecrid-i sıfât,
Katre-i zâtını ifnâ eyleyüp ummâne ol.
Vuslat-ı Mevlâ dilersen, aşk-ı Leylâdan geçüp,
Gel hakikât aşkına Mecnûn gibi dîvâne ol.
Bil cemâl-i mutlakın zerrâtıdır sırru'l-vücûd,
«Semme vechüllah» ı **Sâmî** seyr edüp hayrâne ol,

Derman Yoludur Bu Yol

Aşk ehli isen durma, derman yoludur bu yol,
Bîgâneye yol sorma, irfân yoludur bu yol.
Kim bu yola bel bağlar, yaş yerine kan ağlar,
Sel gibi akup çağlar, ummân yoludur bu yol.
Ah ile sadâ eyle kendini fedâ eyle,
Aşk ile gedâ eyle ihsân yoludur bu yol.
Kasdın ise hünkârlık mahv olmalı bu varlık,
Zâil olup ağyarlık yeksân yoludur bu yol.
Dostuna vücûd perde, ne gökte ne de yerde,
Aşkın var ise serde seyrân yoludur bu yol.
Dil şem'ini yaktınsa aşk bahrine aktınsa,
Can mülküne baktınsa cânân yoludur bu yol.
Nûr eyleyerek nârı fark eyleye gör yâri,
Şirkten olasın ârî îmân yoludur bu yol.
Sâmî gibi dîvâne vahdet ile hayrâne,
Cânâneye pervâne sûzân yoludur bu yol.

Kurbiyyet-i A'lâya Gel

Rütbe-i süflâyı geç kurbiyyet-i a'lâya gel,
Mevcedâr-ı arıza bakma yem-i deryâya gel,
Âşinâ olmaksa Hakka «alleme'l-esmâ»ya gel,
Sûret-i mevhûma bakma âdem-i ma'nâya gel,
Harf libâsı içre pinhân nokta-i zîbâya gel.

Cân içinde gizli cânân buldun ise ey gönül,
Vech-i pâkin perteviyle doldun ise ey gönül,
Bînişândan bir nişânı aldın ise ey gönül,
Tâlib-i sırr-ı Muhammed oldun ise ey gönül,
Sidre vü Tûbâda kalma âlem-i ezbâya gel.

Ermek istersen bugün esrar-ı Sübhâne, sakın,
«Men aref» sırr-ı ledünnîsinde irfâne, sakın,
Mushaf-ı tekvîn-i Hakla vahy-i Kur'âne, sakın,
Sırr-ı Hakkı ister isen gitme yâbâne sakın,
Âyîne-i insânı oku mazhar-ı kübrâye gel.

Bezm-i tedrîs-i hakîkatte elif dersin oku,
Nokta-i vahdet içinde mahv-ı sırf dersin oku,
Hızr-ı ma'nâya erişüp «lâ havf» dersin oku,
Mekteb-i irfân içinde «men aref» dersin oku,
Serseri gezme, özün bil, ârif ol, Mevlâya gel.

Zat ü evsâf sırr-ı esmâ mazhar-ı âdemdedir,
Sâmiyâ cümle mezâhir ekberi âdemdedir,
Cem'i lâhût fark-ı nâsût mihver-i âdemdedir,
Ey **Niyâzî** «küntü kenz»in cevheri âdemdedir,
Derbeder olma gözün aç kenz-i lâ yefnâya gel.

Onsekizbin Âlemi

On sekiz bin âlemi izhâr eden Rabb-i Celîl,
Künh-i şems-i zâta kıldı hep merâtibden delîl.
Ma'rifet mir'âtını uşşâka kıldı yâdigâr,
Teşnegân-ı zemzem-i irfâne olsun selsebîl.
Kayd-ı zulmet mâni' olmuşsa eğer mir'âta bak,
Afitâbın nuru salmış necm-i zerrâta fitil.
Bahr-i nûr-i vahdetin emvâcı imkân görünür,
Hâl-i istiğrak ile derk et ne lâzım kâl ü kîl.
Âlem-i sûretle **Sâmî** ğayb-ı zâtî seyr edüp,
Nûr-i irfâna eriş, kalma dü âlemde alîl.

Yâ Rasûl

Hâk-i pâye arz-ı hâl etmek ne hâcet yâ Rasûl,
Âşikârdır hazrete her türlü hikmet yâ Rasûl.
Yüzü kâre cürmü çok bir asî-i bîçâreyim,
Derd-i cürme beklerim senden inâyet yâ Rasûl.
İlticâ eden gubâr-ı akdes-i ihsânına,
Dû cihân içre bulur fevz ü saâdet yâ Rasûl.
Cümle âlem rahmetin nûriyle olmuş pâyidâr,
Âsitânın, menba-ı lutf-i himâyet yâ Rasûl.
İ'timâdım Rahmeten lil'âlemîn şânınadır,
Yok benim hâlimde ümmîd-i selâmet yâ Rasûl.
Va'd-i afvin mücrimi kıldı recâdan hisseyâb,
Yok benim isyânıma haddile gâyet yâ Rasûl.
Sâilem iki cihanda, bâb-ı lutfundan senin,
Kıl terahhum bendene, rûz-i kıyâmet yâ Rasûl.
Derd-i aşkınla dilim yanmaktadır rûz ü leyâl,
Âsîyim, geldim sana ettim dehâlet yâ Rasûl.
Müctebâ-yı enbiyâsın cümlesi hayrân sana,
Haknüma vechinde zâhir her melâhat yâ Rasûl.
Nâr-ı aşkınla yanar **Sâmî** kulun, bîihtiyâr,
Lutf edüp eyle sezâvâr-ı şefâat yâ Rasûl.

Nokta-i İrşâda Gel

Tâlibâ, gezme sivâda, nokta-i irşâda gel,
Mâyedâr-ı Ahmedîden feyz-i istimdâda gel.
Aldatıp âvâre nefsin, etmesün esfel seni,
Beyt-i kalbin zikr-i Hakla rüknünü bünyâda gel.
Bul ledünnî mektebinde ilm-i ilmüllah oku,
Mürşid-i hızr-ı zamânı ârif-i üstâza gel.
Nefs elinden rûh-i sultânî esîr olmuşdürur,
Mısr-ı dilde rûhu sultân etmeğe âmâde gel.
Firkat-i yârden yanarsın, vuslatı arzû edüp,
Sırr-ı lâmevcûdeyi tevhîd ile işhâda gel.
Hep kemâlât-ı bakâya sa'y edüp rûz u leyâl,
Va'd-i ferdâya eriş, muhtâr iken dünyâda gel.
Küntü kenzi bulmak için **Sâmiyâ** sen de bugün,
Aslını faslında seyret, zikr-i Hakkı yâda gel.

Gönül

Sayd ü bend oldu meğer bir şâh-ı hûbâne gönül,
Şimdi mest-i bîşuûrdur çeşm-i mestâne gönül.
İsmi yektâ resmi tûbâ cismi bîhemtâ ferîd,
Çeşmi âhû tal'atı nûr şems-i tâbâne gönül.
Düşmesin hiç kimseler cânsûz-i aşk nîrânı bu,
Yâne yâne döndü nâçâr ayni büryâne gönül.
Hep senin fikr-i hayâlinle mehim âlüfteyim,
Kuvve-i idrâkini mahv etti dîvâne gönül.
Sensin ancak zülf ü ebrûriştesiyle bend eden,
Düştü mecnûnlar gibi sahrâ-yı hayrâne gönül.
Derd-i aşkın yâresine yine sensin çâresâz,
Derdini arz eylemez bir başka lokmâne gönül.
Anladım işte cihanda âfet-i cân aşk imiş,
Şimdi senden başka her sevdâya bîgâne gönül.
Kenz-i bîhemtâ imiş iksîr-i aşkın kıymeti,
Aşkı ihfâ etmek için oldu vîrâne gönül.
Gülmedi **Sâmî** senin aşkınla âlûd olalı,
Ayn-i pervâne yanuptur nâr-ı nîrâne gönül.

Pervâne Geldim Tâ Ezel

Şem'i cemâlin nûruna pervâne geldim tâ ezel,
Derd-i firâkından şehâ dermâne geldim tâ ezel.
Elest bezminden kelâmın sem'ime aks edeli,
Sabr u karârım kalmadı mestâne geldim tâ ezel.
Küllî metâlibten çıkup, cümle merâtibten geçüp,
Şems-i cemâlin meşrıkı insâna geldim tâ ezel.
Âşıkların matlubunu sâdıkların mahbûbunu,
Bulmak içün bu meslek-i pîrâne geldim tâ ezel.
Nûr-i cemâlin göreli bezm-i ezelden ereli,
İdrâk-i aklım kalmadı dîvâne geldim tâ ezel.
Faslımdaki ders-i elif ülfet içindir aslıma,
Mürşid izini izleyüp irfâne geldim tâ ezel.
Katre iken bildirmedi, buldurmadı sultânımı,
Vuslat içün cânânıma, ummâne geldim tâ ezel.
Sâmî Niyâzî nûr-i aşk içinde bahrân eyleyüp,
Esmâ sıfâtın mercii, sultâne geldim tâ ezel.

O Mihr-i Bîbahâyı Bul

Açup dü dîde-i cânı o mihr-i bîbahâyı bul,
Geçüp vâdî-i hicrânı ezeller âşinâyı bul.
Sıfât-ı fânîyi tekmîl edüp hakkâniye tebdil,
Cilâ-yı cezbe-i tehlîl ile nûr-i bakâyı bul.
Hicâb-ı nefse gâlib ol, sivâ zıllini sâlib ol,
Dil ü cânile talib ol o şems-i pür zıyâyı bul.
Düşüp mecnûn gibi derde, reh-i vahdette perverde,
Ferîd ol aşk ile ferde şeh-i hüsn-i bakâyı bul.
Edüp İblîs gibi ibâ tarîk-i Hakta bîpervâ,
Cahîmi eyleme me'vâ, libâs-ı etkıyâyı bul.
Hayâtın olmadan fânî ola gör abd-i hakkânî,
Bulup esrâr-ı Sübhânî safâ ender safâyı bul.
Dilersen sermedî devlet hulûs-i kalb ile tâat,
Edüp her ân ü her sâat ibâdetle ulâyı bul.
Sırât-ı istikâmetten, dili dûr etme tâatten,
Çıkup hâl-i şekâvetten rumûz-i «kul kefâ»yı bul.
Reh-i gaflet ile meşgûl, olan yârın olur mes'ûl,
Huzûrda olmağa makbûl bugün derde devâyı bul.
Rızâdır cümlenin kâmı fenâdır halkın encâmı,
Selîm et kalbini **Sâmî** cilâ-yı ıstıfâyı bul.

Âdem İsen.. Kânı Bul

Âdem isen «alleme'l-esmâ» içinde kânı bul,
Üns-i Rahmân rehberi bir kâmil insânı bul.
Perde-i cisminde mestûr âlemi fehm eyleyüp,
Okuyup ders-i areften cân içinde cânı bul.
Gerçi yetmiş bin hicâb-ı nefs ile, oldun garîb,
Akrabiyyetle ehad sırrındaki mihmânı bul.
Ger urûc etmekse aslâ, reng-i elvândan geçüp,
Sırr-ı zâtta mahv oluben lâmekân seyrânı bul.
Sem'i cân ile işit tevhîd-i vahdetten nidâ,
«Kün» deyü her zerreye, fermân eden Sultânı bul.
Sen de ey **Sâmî Niyâzî** hep alâikden geçüp,
Bîcihet her an sana nâzır olan cânânı bul.

Yazılmış Âyet-i Hüsnünde

Yazılmış âyet-i hüsnünde nûr ile «elif lâm mîm»,
Hakâik mazharı olduğunu îmâ eder «Hâ Mîm».
Meh-i zâtındaki esrâr muhit-i sırr-ı Kur'ândır,
Umûma rahmetin oldu «elif lâm râ» ile taksîn.
Zuhûrun sırr-ı «kef hê yê ayn sâd» bahr-ı vahdetten,
Mutahharsın sivâdan mazharındır nûr-i «tâ sîn mîm».
Zuhûrât-ı merâtib sırrındır «hâ mîm ayn sîn kâf»,
Medâr-ı ferd-i câmi' olduğunu «kâf» eder tefhîm.
Tecelliyyât-ı Hakkın mihveri bir şems-i vahdetsin,
Ehad âyînesi pertevnisârın mazharıdır «mîm».
Senâkâr-ı celîlin nassıdır «Tâ Hâ» ile Yâ Sîn»,
Muhît-ı «alleme'l-esmâ» kemâlin gaye-i tekrîm.
Sekiz cennetleri aks-i cemâlin eylemiş tezyîn,
Tecellî-i Hudâyı gösterir nûr-i cemâlin «cim».
Özün mir'ât-ı zât olmuş sıfâtın mihver-i imkân,
Yed-i kudret seni hep hârikâtla eylemiş tanzîm.
Hakâik cem'ine «nûn ve'l-kalem» bürhânın olmuştur,
Eder her zerreyi **Sâmî** hakîm-i hikmeti terkîm.

BİSMİLLÂHİRRAHMÂNİRRAHÎM

Pür kâr Bismillâhirrahmânirrahîm.
Her kâr Bismillâhirrahmânirrahîm.
Hayr eyler her ef'âl nihâyetini,
Envâr-ı Bismillâhirrahmânirrahîm.
Zerr'e taklîb eder mahiyyetini,
Mi'yâr-ı Bismillâhirrahmânirrahîm.
Her işlerin hüsn-i hitâmına sebeb,
Mi'mâr-ı Bismillâhirrahmânirrahîm.
Mahrûm bırakmaz zikredenleri müdâm,
Ezkâr-ı Bismillâhirrahmânirrahîm.
Hakka karîn eyler hulûs-i bâlini,
Gülzâr-ı Bismillâhirrahmânirrahîm.
Zât u sıfât, esmâ vü ef'âl câmii,
Etvâr-ı Bismillâhirrahmânirrahîm.
Küllî ledünnün menbaı hem mahzeni,
Esrâr-ı Bismillâhirrahmânirrahîm.
Mâhiyyet-i gayb-ı ezel ummânıdır,
Ebhâr-ı Bismillâhirrahmânirrahîm.
Şer u Tarîk ile Hakîkat, Ma'rifet,
Enhâr-ı Bismillâhirrahmânirrahîm.
Bilcümle Cennât-ı Naîmin pertevi,
Akmâr-ı Bismillâhirrahmânirrahîm.
Evvel ü âhir, zâhir u bâtınlara,
Nevvâr-ı Bismillâhirrahmânirrahîm.
Ervâh u ecsâm, ibtidâ vü intihâ,
Devvâr-ı Bismillâhirrahmânirrahîm.
Künh-i künûz-i cûd ile buldu vücûd,
Her vâr-ı Bismillâhirrahmânirrahîm.
Ebrâr u ahyâr u eştâr refrefi,
Seyyâr-ı Bismillâhirrahmânirrahîm.
Bürhân-ı «bâ»dır nokta-i vahdet-nümâ,
Âsâr-ı Bismillâhirrahmânirrahîm.
Her sırrı câmi' evvel, âhir **Sâmiyâ**,
Ezhâr-ı Bismillâhirrahmânirrahîm.

Mestâneyim Hayrâneyim

Aşk hâletiyle dâimâ mestâneyim hayrâneyim,
Ma'şukumu efkâr ile, nîrâneyim tâbâneyim.
Bu derd ile mihnet güzâr, olmaktayım bîihtiyâr,
Dil oldu bir mihre şikâr, pervâneyim sûzâneyim.
Olmakta hâlim çâk çâk etmez hayâlin infikâk,
Râhında sînem oldu hâk târâneyim vîrâneyim.
Dilde enîs subh u mesâ aşk oldu âteşten gıdâ,
Etmekteyim dâim nidâ efgâneyim giryâneyim.
Çekmekteyim her dem çile endûh u gam doldu dile,
Bil âteş-i nârın ile gamhâneyim külhâneyim.
Hüsn ü cemâl tuğrâsını gördükçe can leylasını,
Aşkın hayâl sahrâsını seyrâneyim dîvâneyim.
Selb oldu zevk u râhatım mahv oldu sabr u tâkatım,
Her ân ile her sâatim devrâneyim nâlâneyim.
Sâmî o kenz-i akdeme erince düştü bir deme,
Cânân içün dû aleme hicrâneyim bîgâneyim.

Estağfirullahe'l-azîm

Cismimle her isyânıma *estağfirullahe'l-azîm,*
Rûhumla her noksânıma estağfirulllahe'l-azîm.
Aklımla her hatarâtıma *fikrimle her lahazâtıma,*
Gafletgüzâr niyyâtıma estağfirullahe'l-azîm.
Zâhirde her a'mâlime bâtında şer a'mâlime,
Aks-i rızâ ahvâlime estağfirullahe'l-azîm.
Kasd ü azimle yâ hatâ ucb ü tekebbürle riyâ,
Ettiğime bîintihâ estağfirullahe'l-azîm.
Kullukta her taksîrime Haktan uzak tedbîrime,
İsrâr ile tekrîrime estağfirullahe'l-azîm.
Gerek sağâir asgara gerek kebâir ekbere,
Her dem derim binden bire estağfirullahe'l-azîm.
Selb eyleyen nûr-i cemâl celb eyleyen kahr u celâl,
İsyânıma ey zü'l-kemâl estağfirullahe'l-azîm.
İsrâf olan ânâtıma zulmetmedâr hâlâtıma,
Her sâat ü evkâtıma estağfirullahe'l-azîm.
Mevtimde kabrimde azâb haşrımda neşrimde ikâb,
Îcâb eden cürmüme hep, estağfirullâhe'l-azîm.
İmkân ile takyîdime mâni' olan tecrîdime,
Noksan olan tevhîdime estağfirullahe'l-azîm.
Ettimse yâ Rabbe'l-ibâd şânında sû-i i'tikâd,
Her dem edindim i'tiyâd estağfirullahe'l-azîm.
Ukbâda bâdî-i itâb müstevcib-i tard ü azâb,
Cümle günâha bîhisâb estağfirullahe'l-azîm.
Ammâ ceneytü bi'l-hevâ tübtü nasûhan sadikâ,
F'ağfir lenâ yâ Rabbenâ estağfirullahe'l-azîm.
Gizli, gerekse âşikâr kasdî gerek bî-ihtiyâr,
Her cürme bî hadd ü şümâr estağfirullahe'l-azîm.
Settârıma îkân ile gaffârıma îmân ile,
Tevbe edüp bin cân ile estağfirullahe'l-azîm.
Zenb ü hatâya mâilem cürmümü bir bir kâillem,
Afvini yâ Rab sâilem estağfirullahe'l-azîm.
Sâmî kulun afv-i günâh senden diler ey Pâdişâh,
Tâiblere sensin penâh estağfirullahe'l-azîm.

Gelin Âşıklar

Gelin âşıklar devrân edelim.
Hakkın zikrine cevlân edelim.
Pervâne gibi şem'i cemâle
Yânup cemâli seyrân edelim.
Sırr-ı şeriat nûr-ı tarikat
Dürr-i hakikatle kân edelim.
Nûr-ı Muhammed sırr-ı Alide
Pirân yolunda erkân edelim.
Divâne olup Leylâ yolunda
Mecnûn misâli efgân edelim.
Rehberi bilip mürşidi bulup
Cân ü bâşımız kurbân edelim.
Aşkın yolunda Sami Niyazi
Verip bu cânı sultân edelim.

Allah Derim

Her nefeste aşkla giryân olup Allah derim
Her seherde bülbül-i nalân olup Allah derim.
Nur-i zâtiyle tecellisi beni benden alup
Hal-i istiğrakle hayrân olup Allah derim.
Nur-i zatı nur'un alâ nur, mahveder evsâfımı
Bahr-ı nura gark ile ummân olup Allah derim.
Berk-ı zâtı, akl u fikri mahv-ı izmihlâl eder
Aşkla mecnûn ü sergerdân olup Allah derim.
Nefs ü kalb ve ruh u sırrım cem'e erişüp
Cezbe-i kübrâda hep feverân olup Allah derim.
Gâh sırrımdan lâ hû ve illâ hû deyu
Gâh enellah tûrına mihmân olup Allah derim.
Esfel ü alâda Allah, dünya ve ukbâda hû
Neşr-ı zâta haşrla üryân olup Allah derim.
Arş ü kürsi seyrangehidir salik-i sâdıkların
Gâh şuhûd-ı küll-i yevm-i şân olup Allah derim.
Kâb-ı kavseyn, rütbe-i cem'i kemalullahdır
Lâkin vâdi-i hüviyyet kân olup Allah derim.
Cân ü cismi külli mahv ile eriştik hazrete
Hakda sıfat-ı vücut olup Allah derim.
Zâkirân-ı kürsi, bilüp **Samiya** hakk'elyakîn
Gâh mezkûr-ı zâkir sübhân olup Allah derim.

Şikâr Edince

Şikâr edince beni ol nigâr-ı âfet-i cân
Zemin-i sadr-ı hazine döşendi mihnet-i gam
Feda edüp reh-i şâdîyi kapladı ahzân
Enisim oldu cihanda kaderle renc ü elem.

Nedir kabahati âşık olan dil-i zârın
Vefâ-yı aşka mukabil, bütün, cefâ kârın
Nasibi gülşen-i hüsne bedel düşer hârın
Ne geldi vakt-i seher ne açıldı gonca-i fem.

Tasavvur etmede dâim seni muhît-i hayâl
Hayâlin olmasa dilden gider mi hâl-i melâl
Cünûna sevkedecektir beni netice-i hâl
Hata değil eder isem bu müddeâya kasem.

Dayanmaz oldu bu cevr ü cefâya tâkat-i cân
Ki hüsn ü ânı eder bîrahm-ı gâret-i cân
Olur mu celb-i huzûr, selb olunca râhat-ı cân
Huzûr olur mu düşenlerde aşkına, bir dem.

Bu yolda varsa sebâtın gönül, safâyı unut,
Bu derde çâre bulunmaz, hemân devâyı unut
Harîm-i vuslata girmekse, i'tilâyı unut
Yolunda mümkün olur hâkisare, pûs-i kadem.

Kitâb-ı aşkını, hüsnü eder dile ta'lim
Hurûf-i âteşîn ile eder suturını tanzim
Kılar şerâre-i hüsniyle serteser terkîm
Nukûş-i aşkına müjgân ü ebruvânı kalem.

Rehinde **Sâmî** gibi cân fedâ eden lâyık
Dirîğ edenler olur mu cihan ü cânını sâdık
Geda sıfatta esîr olmadıkça bir âşık
Bulur mu vuslat-ı dildârdan lutf u kerem.

Bize Sultânım Efendim

Ey nûr-i hüviyyet bize sultânım efendim,
Ey ma'den-i rahmet bize sultânım efendim,
Ey şâh-ı risâlet bize sultânım efendim,
Ey kân-ı hidâyet bize sultânım efendim,
Ey şânı şefâat bize sultânım efendim.

Hak kıldı seni cümle cihân canlara cânân,
Her zerre olur hikmet-i levlâk ile lerzan,
Mahbûb edinüp Hazretini Hazret-i Sübhân,
Ey kân-ı hidâyet bize sultânım efendim,
Ey şânı şefâat bize sultânım efendim.

Hâk-i kademin nûr-i meh-i Arş u zemîndir,
Cennât-ı Naîm nisbetine cümle rehîndir,
Hak nûruna hüsnün dahî mir'ât-ı mübîndir,
Ey kân-ı hidâyet bize sultânım efendim,
Ey şânı şefâat bize sultânım efendim.

Lutfun vâr iken âcize bîçâre kalır mı,
Dil, merhem-i aşkın ile hiç yâre kalır mı,
Rahm eyler isen kâre yüzüm kâre kalır mı,
Ey kân-ı hidâyet bize sultânım efendim,
Ey şânı şefâat bize sultânım efendim.

Cürmüm beni âlemde sefîl etti sefîl âh,
İflâs-ı sevâbımla hacîl etti hacîl âh,
Nîrân-ı firâkınla alîl etti alîl âh,
Ey kân-ı hidâyet bize sultânım efendim,
Ey şânı şefâat bize sultânım efendim.

Sâmî dü cihân Hazretine etti dehâlet,
Kimden erişür biz gibi mücrime şefâat,
İhsân da senin ey bütün âlemlere Rahmet,
Ey kân-ı hidâyet bize sultânım efendim,
Ey şânı şefâat bize sultânım efendim.

Allah Muîn Allah Kerîm

Ol müsteân Rabbi'rrahîm Allah muîn Allah kerîm,
Mevlâmız Allahü azîm Allah muîn Allah kerîm.
Ol pâdişâh-ı bîzevâl ol zü'lcelâli ve'lkemâl,
Elbet bırakmaz pâyimâl, Allah muîn Allah kerîm.
Derd ehline dermânı çok, muhtaçlara ihsânı çok,
Âsîlere gufrânı çok, Allah muîn Allah kerîm.
Şânı güzel nûru güzel, nehyi güzel emri güzel,
Lutfu güzel kahrı güzel, Allah muîn Allah kerîm.
Kâh kuluna izzet verir, kâh hüzn ile mihnet verir,
Hicrân, gâh vuslat verir, Allah muîn Allah kerîm.
Zâlimlerin deyyânıdır, mün'imlerin mennânıdır,
Râhimlerin Rahmânıdır, Allah muîn Allah kerîm.
Âlem muti' te'sîrine, hikmet ile tedbîrine,
Muhtâc anın takdîrine, Allah muîn Allah kerîm.
Her lahzada lutfu müdâm, in'âmını eyler tamam,
Ancak Odur Rabbü'l-enâm, Allah muîn Allah kerîm.
Sabr eyleyen mihnetlere, şükr eyleyen ni'metlere,
Vâsıl olur rahmetlere Allah muîn Allah kerîm.
Eyle tahammül **Sâmiyâ** Hakka tevekkül dâimâ,
Her dû cihân kâfî Hudâ Allah muîn Allah kerîm.

Mecnûniyem.. Meftûniyem

Vahdet gül-i gülzârının dîvânesi mecnûniyem,
Nûr-i cemâl-i mutlakın pervânesi meftûniyem.
Sırr-ı ezel seyrânını etvâr-ı dil devrânını,
Seyr eyleyüp bu âlemin bîgânesi mecnûniyem.
Kalbim hilâl-i şems-i ferdâniyyete nâzır müdâm,
«Sümme denâ» esrârının kâşânesi makrûniyem.
Bu perde-i imkânımız âyînedir cânâneme,
Aşk-ı hakikat bahrının dürdânesi meknûniyem.
Ağyâre semdir nisbetim, yârâne kimyâ-yı derûn,
İksîr-i irşâd nûrunun bahrânesi meşhûniyem.
Cem' içre **Sâmî** fark olup aşk içre külle gark olup,
Sıdk-ı irâdet edenin lokmânesi mahzûniyem.

Tâ Ezel

Tâ ezel bir lâmisâl şâne teabbüd etmişem,
Vahdet-i ferdiyyeti tevhîd, teveccüd etmişem.
Bir bilüp iklîm-i cânistâne sultân olduğun,
Her merâtibden dil ü cânı tecerrüd etmişem.
Gülşen-i ervâh-ı hazretten musaffâ feyzimiz,
Bezm-i cündullah sufûfunda tecennüd etmişem.
Fasl-ı nâsût gurbetinde maksad-ı aksâ olan,
Mebde-i esrârı tecdîd ü teceddüd etmişem.
Cilve-i bahr-i hakîkatte mâarif şehrine,
Fülk-i şer'ullah ile kayd-ı tekayyüd etmişem.
Aks-i envâr ile dilde mahrem-i zât olmağa,
Nisbet-i kudsîye isnâd-ı tesennüd etmişem.
Lâteayyün kâ'besin, sırda bulup seyrân ile,
Sâmiyâ nûr-i şühûd içre teşehhüd etmişem.

Hazret-i Molla-yı Rûm

Künh-i aşka muktedâdır Hazret-i Molla-yı Rûm,
Nûr-i Haktan rûşenâdır Hazret-i Molla-yı Rûm.
Kemâl ender kemâlâtı hüveydâ, kenz-i irfândır,
Nutku ilhâm-ı Hudâdır Hazret-i Molla-yı Rûm.
Âşiyân-ı vahdete ankâ ledünnî sîreti,
Mahrem-i «sümme denâ»dır Hazret-i Molla-yı Rûm.
Bahr-ı irfân ile sîrâb olmada leb-teşneler,
Kutb-i irfân-ı Hudâdır Hazret-i Molla-yı Rûm.
Sırr-ı sârî nefh-i cârî remz-i pür esrârına,
Gayb-ı lâhût-âşinâdır Hazret-i Molla-yı Rûm.
Devr-i esrâr-ı müsemmâ bahr-ı zâtın mihveri,
Ayn-i gaybe müntehâdır Hazret-i Molla-yı Rûm.
İstimâ-i cezbe-i ahd-i elest ile semâ',
Nokta-i kübrâ-yı «bâ»dır Hazret-i Molla-yı Rûm.
Rûh-i İshâk Çelebiden aldı **Sâmî** sırrını,
Pîşüvâ-yı evliyâdır Hazret-i Molla-yı Rûm.

Bir Gül müdür Âlem

Riyâz-ı vahdeti îmâ eder bir gül müdür âlem,
Hakîkat bûyine zâr eyleyen bülbül müdür âlem.
Kitâb-ı ma'nevîden mâyedârânın debistânı,
Ledün tedrîsini ta'lîm eder bir dil midir âlem.
Nihân bir bahr-ı ummân mevcesidir, sûret-i ekvân,
O bahrin reşhasından mevcedâr bir sel midir âlem.
Ne sûrette ne ma'nâda müessir yoktur illâ Hû,
Zarûrî emre münkâd serfürû sünbül müdür âlem.
Bakâ yok sûret-i eşyâda peyder pey ufûl eyler,
Şümûs-i kudretin aksi aceb bir zıl midir âlem.
Zuhûr-i «semme vech»in şiddet-i işrâkına perde,
Kemâlât-ı cemâlin mazharı fülfül müdür âlem.
Müsemmâ cem'ine ma'nâda âdem seyrine **Sâmî,**
Tecelliyât-ı esmâ meşhedi mahfil midir âlem.

Nihân Oldun Ayân İken

Bıraktın âşığı hicrân nihân oldun ayân iken,
Firâkın nârına yaktın bu cân içinde cân iken.
Sıfatı hep hicâb ettin müsemmâyı nikâb ettin,
Nişânın cümleden zâhir nişânın bînişân iken.
Erişse hazretinden nûr edersin mülk-i kalbi Tûr,
Tecellîden olur ma'mûr mekânın lâmekân iken.
Sıfâtından olan sâfî sivâyı nefy ile nâfî,
Tecellî ettin evsâfı ayân oldun nihân iken.
Künûz-i gayb-i mahfîyken cemâl-i Hazret-i Zâtın,
Göründü cilve-i «hû»dan ganiyy ü müsteân iken.
Senin çün mûnis-i âhım kerem kıl **Sâmî**'ye Şâhım,
Meded sendendir Allahım ki emrin kün fekân iken.

Dilersen Zât-ı Hakkı

Dilersen Zât-ı Hakkı çek elin dünyâ ve ukbâdan,
Basîretle bakıp, seyreyle esmâyı müsemmâdan.
Hayâle eyleme ülfet zılâle kılma gel rağbet,
Oku elfâz-ı kevnîyi habîr ol lübb-i ma'nâdan.
Vücûd-i âdemi mazhar kılup Hak seb'ı müsennâya,
Aref ders-i ledünnîden budur maksûd tecellâdan.
Hakîkat rehberini bul tecellî eyleye ıtlâk,
Göründü «semme vechullah» dil-i Mecnûn-i Leylâdan.
«Kulillâh» sırrıdır **Sâmî** sülûkten maksad-ı aksâ,
Erişen Zâtına çekti elin dünyâ ve ukbâdan.

Kalbi Cilâ Et

Kalbi cilâ et âyine olsun,
Vahdet mehinden nûr ile dolsun.
Çek, râh-ı Hakta cevr u cefâyı,
Âşık, safâyı cevrinde bulsun.
Râh-ı rızâda yan nâr-ı aşka,
Pervânelerden dil ibret alsun.
Kim tâlibdir «illâ» rumûzun,
Varlık hicâbın «lâ» ile silsün.
Gülzârı tâlib dîdârı râgıb,
Bülbül gibi her dem zârî kılsun.
Matlûb ise tâ bir dürr-i yektâ,
Hep mâsivâya bîgâne olsun.
Sâmî derûnun irfâne erdir,
Sırr-ı arefle Sübhânı bulsun.

Ayândır Cevher-i Zât

Ayândır cevher-i zât istikâmetle ayârından,
Teni gurbette olsa cânı ayrılmaz diyârından.
Bulur mu rûh-i kudsî cem'ini ülfete imkân,
Erişmez kûy-i yâre geçmeyenler nefs-i mârından.
Reh-i aşkında düşvâr-ı cemâl-i pâk olan sâdık,
Eder mi iştikâyı mihnet-i belvâ-yı nârından.
Gül-i vahdet-serâya mübtelâ bülbül gibi meczûb,
Ayırmaz dîde-i aşkı gül-i gülzârı hârından.
Rumûz-i «küntü kenz»i fehm eden irfân-ı Hak dâim,
Geçer vârından illâ geçemez rûy-i nigârından.
Bahûr-i ka'r-ı aşka gark olan dürdâne sayyâdı,
Kalır mı aldanup taklîde, kârından, şikârından.
Nizâm-ı aşkta Firdevs-i muallâ şevk-i dîdârı,
Düşer mi dûr olup nâr-ı firâka, nûr-i yârinden.
Meh-i yektâ-cemâlin, âşık-ı meftûnu dü âlem,
Geçer mi bahş-ı cân eden nigâh-ı dağdârından.
Bütün ef'âl, sıfât ü zâtını mahv etmeyen Sâmî,
O bahr-ı vahdetin mümkin değil geçmez kenârından.

Bilmez Dalâletten Melâletten

Garîk-i aşk-ı Hak bilmez dalâletten melâletten,
Televvün yok ki fehm etsün seâdetten meâdetten.
Tecellî-i bahr-i vahdet söndürür idrâk eden aklı,
Bulan künh-i şuhûd fâriğ dirâyetten mirâyetten.
Arefle sırr-ı lâhavf'e erişen ârif-i vâsıl,
Berîdir mekr-i şeytân-ı şekâvetten mekâvetten.
Kerâmet, â'zam-ı esmâ ile Mevlâya vuslattır,
Mücerred rütbe-i ekmel kerâmetten merâmetten.
Nesebden kurtulur takdîs ile tenzîhi cem' eden,
Müberrâ kurb ü bu'd ile karâbetten merâbetten.
Gerektir lutf-i Hak bezm-i ezelden fıtrat-ı rûha,
Değildir kesb ile tahsîl nihâyetten mihâyetten.
Cihân, mahrûm-i nûr-i rü'yete deryâ-yı muzlimdir,
Nedir derk etmez a'mâ-dil diyânetten miyânetten.
Kemâli intikâl etmez olursa zâdegân-ı Nûh,
Uzaktır cevher-i nâpâk asâletten masâletten,
Çi sûd âlûde-i şirk ü mesâvîye nusuhla pend,
Dem urma, anlamaz mülhid, hidâyetten midâyetten.
Bilir ma'nâda insan, anlamaz esfel behâimler,
Semâya arza, arz olan emânetten memânetten.
Kitâb-ı vahdet-i Haktır ülü'lelbâba âlemler,
Bilir mi sîreti hayvân işâretten mişâretten.
Şerîatle tarîkatle müeddeb olmayan kimse,
Hakîkat, bîedeb bilmez nezâketten mezâketten.
Marîz-i nâümîde söyleme hân-ı Süleymandan,
Gıdâyâb, mürde-dil olmaz ibâdetten mibâdetten.
«Enîbû» emrine mürşid vesîle bezm-i lâhûta,
Azâzîl, âdeme bilmez inâbetten minâbetten.
Velâyet şâhı bâb-ı ilm-i Hakkı bulmayan serde,
Olur mu hissedâr nûr-i velâyetten melâyetten.
Visâl-i nûr-i Mahbûb-i Hudâya ermeyen mahrûm,
Bilir mi **Sâmiyâ** sırr-ı reşâdetten meşâdetten.

Sen Şâh-ı Bakâsın

Ey Pâdişeh-i milk-i ebed nûr-i mukaddem,
Ey Bârigeh-i silk-i meded bahr-i muazzam,
Ey Fâtiha-i cümle-i esmâya muallem,
Ey Hâtime-i künh-i müsemmâya mutalsam,
Sen sadr-ı risâlette güzîn şâh-ı bakâsın,
Firdevs-i nübüvvette mekîn mâh-ı Hudâsın.

Ey nûr-i mücellâsı olan kabza-i ûlâ,
Ey zerre-i yektâsı hemân madde-i eşyâ,
Ey gurra-i a'lâsı ayan, mazhar-ı esmâ,
Ey sırr-ı hakîkîsi nihân, zıll-i müsemmâ,
Sen sadr-ı risâlette güzîn şâh-ı bakâsın,
Firdevs-i nübüvvette mekîn mâh-ı Hudâsın.

Ey câmi-i envâr-ı kemâlât-ı muallâ,
Ey sâtı-ı esrâr-ı nihâyât-ı muhallâ,
Ey lâmi-i etvâr-ı makâmât-ı tecellâ,
Ey tâli-i akmâr-ı hidâyât-ı tedellâ,
Sen sadr-ı risâlette güzîn şâh-ı bakâsın,
Firdevs-i nübüvvette mekîn mâh-ı Hudâsın.

Ey ma'den-i sâdât-ı nihâyât-ı visâlî,
Ey me'men-i gâyât-ı bidâyât-ı nevâlî,
Ey medfen-i râyât-ı hidâyât-ı cemâlî,
Ey mahzen-i âyât-ı risâlât-ı kemâlî,
Sen sadr-ı risâlette güzîn şâh-ı bakâsın,
Firdevs-i nübüvvette mekîn mâh-ı Hudâsın.

Ey kabza-i yektâ-yı Hudâ, zübde-i mahbûb,
Ey kıdve-i tuğrâ-yı ulâ, sidre-i matlûb,
Ey umde-i a'lâ-yı bakâ, dürre-i mergûb,
Ey lem'a-yı bâlâ-yı bakâ cezbe-i merbûb.
Sen sadr-ı risâlette güzîn şâh-ı bakâsın,
Firdevs-i nübüvvette mekîn mâh-ı Hudâsın.

Ey ism-i şerîfi ilm-i âleme mestûr,
Ey cism-i latîfi sadef-i nûrun alâ nûr,
Ey hilm-i cemîli heme âlemlere menşûr,
Ey ilm-i celîli kalem-i levh ile mezbûr,
Sen sadr-ı risâlette güzîn şâh-ı bakâsın,
Firdevs-i nübüvvette mekîn mâh-ı Hudâsın.

Ey âyet-i Kur'ân ile her hasleti mahmûd,
Ey ni'met-i yezdân ile kudsiyyeti mes'ûd,
Ey kudret-i Sübhân ile hulkiyyeti maksûd,
Ey rahmet-i ummân ile ulviyyeti memdûd,
Sen sadr-ı risâlette güzîn şâh-ı bakâsın,
Firdevs-i nübüvvette mekîn mâh-ı Hudâsın.

Ey encüm ü şems ü kamere nûr-i zıyâtâb,
Her feyzi sana etti atâ vâhib ü vehhâb,
Sensin ezelî kenz-i Hak izhârına esbâb,
Sensin ebedî saltanatın sadrına mihrâb,
Sen sadr-ı risâlette güzîn şâh-ı bakâsın,
Firdevs-i nübüvvette mekîn mâh-ı Hudâsın.

Ey yârelere, derde devâ Ahmed ü Mahmûd,
Bîçârelere çâreresâ Ahmed ü Mahmûd,
Ey sînelere, sadra şifâ Ahmed ü Mahmûd,
Ey dîdelere nûr u zıyâ Ahmed ü Mahmûd,
Sen sadr-ı risâlette güzîn şâh-ı bakâsın,
Firdevs-i nübüvvette mekîn mâh-ı Hudâsın.

Hakân-ı havâkıyn-ı bakâ bedr-i Muhammed,
Bürhân-ı berâhîn-i likâ sırr-ı Muhammed,
Batnân-ı bevâtıyn-ı hüdâ bahr-ı Muhammed,
Sultân-ı selâtıyn-ı Hudâ nûr-i Muhammed,
Sen sadr-ı risâlette güzîn şâh-ı bakâsın,
Firdevs-i nübüvvette mekîn mâh-ı Hudâsın.

Bu bende-i âvâreye gel eyle şefâât,
Şermende-i bîçâreye gel eyle şefâat,
Efgende-i nâçâreye gel eyle şefâat,
Sâmî-i yüzü kâreye gel eyle şefâat,
Sen sadr-ı risâlette güzîn şâh-ı bakâsın,
Firdevs-i nübüvvette mekîn mâh-ı Hudâsın.

Zât-ı Hakka Tâlib Ol

Feyz-i kuds-i Zât-ı Hakka tâlib ol, insân isen;
Her nefes nûr-i cemâle râğıb ol, insân isen.
Sıdk ile tevhîd edüp Hak aşkını kıl rehnümâ,
Mâsivânın zıllini hep sâlib ol insân isen.
Bu teayyünden hakîkat mülküne mi'râcı bul,
Câmi-i cümle merâtib râtib ol insân isen.
Olmasın nefsin hicâb-âfâk ile enfüs-nikâb,
Rehzen-ı Hak deyû nefse gâlib ol insân isen.
Hak rızâsı Raziye, Merzıyyede eyler zuhûr,
Devlet-i mülk-i bakâyı kâsib ol insân isen.
Bezm-i lâhût seyrine refref gerektir aşk-ı Hak,
Gel, burâk-ı zikr-i aşka râkib ol, insân isen.
Mâye-i aşk sâyesinde pâye bulmaksa murâd,
Kevser-i nisbet zülâlin şârib ol insân isen.
Bil ki tahsîl-i edebdir kurb-i Mevlâya sebeb,
Bîedeb ef'âl-i bedden hêrib ol insân isen.
Çün nazargâh eylemiştir kalbi, Mevlâ-yı muîn,
Sen de ey **Sâmi,** o kalbe sâhib ol, insân isen.

Yâ Hüseyn

Çeşm-i cân-ı âşıka nûr-i cilâsın yâ Hüseyn,
Enfüs ü âfâka şems-i mehzıyâsın yâ Hüseyn.
Mazhar-ı nûr-i celîl-i ıstıfâdır hılkatin,
Umde-i nûr-i yakîn-i ictibâsın yâ Hüseyn.
Nûr-i lâhûtun muhît-i bahr-ı envâr-ı şühûd,
Sen şeh-i ma'nâ-yı kuds-i dû serâsın yâ Hüseyn.
Vâlidin Şâh-ı velâyet mâderin Zehrâ Betûl,
Sen ciğerpâre-i Mahbûb-i Hudâsın yâ Hüseyn.
Hânedân-ı ehl-i mahşer, sâki-i Kevser iken,
Sen susuzluktan Şehîd-i Kerbelâsın yâ Hüseyn.
Asitân-ı Hazretinde bendedir cümle cihân,
Zübde-i nûr-i Muhammed Mustafâsın yâ Hüseyn.
Bahr-ı nûr dürdânesidir mâye-i aslın senin,
Sen zıyâ-yı akdes-i Arş-ı ulâsın yâ Hüseyn.
İbtilâ künhiyle buldun ictiba-yı Zât-ı Hak,
Sen şefî-i ekber-i yevmü'lbakâsın yâ Hüseyn.
Bâb-ı lutfundan eder **Sâmî** kulun hep istinâd,
Sen huzûr-i Hakta makbûlü'rrecâsın yâ Hüseyn.

Kim Bulur Cânâneyi

Kim bulur cânâneyi, aslında mi'râc etmeden,
Edhem-âsâ varlığın aşkında târâc etmeden.
Her sehâbın âbı, ummâna erişemez bîteab,
Katreden seylân ile ummânı âmâc etmeden.
Mümkün olmaz Beyt-i Zâta rükn-i erkânda tavaf,
Varlığın tecrid ü tefrîd eyleyüb Hâcc etmeden.
Zehre-i vuslat açılmaz aşk baharı gelmeden,
Asl ü ferini kemâlde ayn-i ağaç etmeden.
Nûr-i bîreng aksini bulmaz meh-i mir'ât-ı dil,
Âteş-i aşk ile mahviyyette çün sâc etmeden,
Hal'i na'leyn eyleyen Tûr-i Huzûra buldu yol,
Hiç bulur mu kâf-ı cismi, misl-i Hallâc etmeden.
Bulmadı Hakkı hakîkat **Sâmiyâ** zevka'lyakîn,
Cem u fark içinde bezmin nûr-i vehhâc etmeden.

Dahîlek Yâ İmâme'l-mürselin

Ey cemâl-i bîmisâl mihrâbına nûr-i mubîn,
Hubb-i zâtın «küntü kenz» izhârına bâdî yakîn,
Rahmetin zılliyle dâimdir semâvât ü zemîn,
Feyz-i feyyâz-ı ezelsin cümle zerrâta muîn.
Şânını medh eyledi Allahü Rabbi'lâlemîn,
Yâ Habîballah dahîlek yâ imâme'lmürselîn.

Ey hüviyyet sırr-ı sârî nûr-i Rahmâni'r-rahîm,
Senden izhâr eyledi âyâtını Zât-ı Kadîm,
Sende hatm etti kemâlâtını Mennân-ı Kerîm,
Nassile sensin raûf, ey sâhib-i hulk-i azîm.
Şânını medh eyledi Allahü Rabbi'lâlemîn,
Yâ Habîballah dahîlek yâ imâme'lmürselîn.

Mahrem-i Haksın ki «Sübhânellezî esrâ» senin,
On sekiz bin âleme fermânber-i tuğrâ senin,
Mazharın mir'ât-ı zattır a'zam-ı esmâ senin,
Tâ ezel mahbûbusun kim âşıkın, Mevlâ senin,
Şânını medh eyledi Allahü Rabbi'lâlemîn,
Yâ Habîballah dahîlek yâ imâme'lmürselîn.

Nim işâretle kamer sadrını çâlâk eyledi,
Etti ta'zimle sana ruhsûde-i hâk eyledi,
Hazret-i Allah senin şânını levlâk eyledi,
Arş u ferşe nûrunu envâr-ı eflâk eyledi.
Şânını medh eyledi Allahü Rabbi'lâlemîn,
Yâ Habîballah dahîlek yâ imâme'lmürselîn.

Yâ delîlelah inâyet kıl bize Mevlâ için,
Yâ Nebiyyellah hidâyet kıl bize Mevlâ için,
Yâ Habîbellah beşâret kıl bize Mevlâ için,
Yâ Rasûlellah şefâat kıl bize Mevlâ için.
Şânını medh eyledi Allahü Rabbi'lâlemîn,
Yâ Habîballah dahîlek yâ imâme'lmürselîn.

Kıldı Hak çün Zâtını şân-ı şefâatle penâh,
Ey cihân ü canlara can, nûr-i a'zam kıblegâh,
Bu gedâ **Sâmî** kulun rûyi siyâh, hâli tebâh,
Nâil-i ihsân ü lutfun eyle, ey nûr-i İlâh.
Şânını medh eyledi Allahü Rabbi'lâlemîn,
Yâ Habîballah dahîlek yâ imâme'lmürselîn.

Nûr-i Cemâlindir Senin

Cân ü dili *hayrân eden nûr-i cemâlindir senin,*
Dil mülkünü lemeân eden nûr-i cemâlindir senin.
Yoktur nazîrin ezelî sensin güzeller güzeli,
Her lâhzada bin şan eden nûr-i cemâlindir senin.
Matlubusun sâdıkların, maksûdusun âşıkların,
Yanıkları sûzân eden nûr-i cemâlindir senin.
Hüsn ü cemâlin bîmisâl, şânın *celîl ey Zü'l-celâl,*
A'yânı eyleyen ayân nûr-i cemâlindir senin.
Sûret zuhûrundan nişân, sîret butûnundan nihân,
Her zerreyi bürhân eden nûr-i cemâlindir senin.
Eşyâyı esmâya nikâb ettin müsemmâya hicâb,
Her katrayı ummân eden nûr-i cemâlindir senin.
Hüviyyet-i zâtın medâr esmâ, sıfâtın âşikâr,
Fermân-ı kün fekân eden nûr-i cemâlindir senin.
Ekvânı yoktan vâr eden eflâki hep nevvâr eden,
Aşkın ile devvâr eden nûr-i cemâlindir senin.
Aşk ehlini sultân eden her müşkili âsân eden,
Her derdlere dermân eden nûr-i cemâlindir senin.
Sevk eyleyen firkatlere hecrin ile hırkatlere,
Vaslın ile hayretlere nûr-i cemâlindir senin.
Sâmîyi meftûn eyleyen aşkınla mecnûn eyleyen,
Derd ile dilhûn eyleyen nûr-i cemâlindir senin.

Eyyâmın.. Ezmânın..

Peyrevin olmaya gafletgüzer-i eyyâmın,
Kenz-i tâate surûf et, güher-i ezmânın.
Peyk-i maksûda saâdetle resân ol dâim,
Iyd ola avdet edince haber-i ezmânın.
Şehr-i bâlâter-i maksûda eriş, âkil olup,
Olmaya vâdi-i hasret sefer-i ezmânın.
Günlerin defter-i a'mâl ve sutûrun sâât,
Olma mahkûm-i müebbed, şerer-i ezmânın.
Müddet-i devr-i hayât, bârika sür'atle gider,
Maksadı bul, olmadan mesdûd, der-i ezmânın.
Bu ziraâtgâh-ı fânîde hayâtın ravza,
Herkes ektiğin biçer serteser-i ezmânın.
İstikâmet gülşeninde tâat-ı tûbâ diküp,
Sâyebân ede seni ol şecer-i ezmânın.
Gâfil olma ki cihân mülk-i tahavvüldür bil,
Ne sürûrunda devâm ne keder-i ezmânın.
Hakkı bir an ferâmûş eyleme **Sâmî**, asla,
Hakka masrûf olan mu'teber-i ezmânın.

Pervâne-i Aşkın

Yanar âteşlere hisseylemez pervâne-i aşkın,
Ne sûzân-ı ciğersûzdur senin perrâne-i aşkın.
Tavâf ettikçe şems-i hüsnüne seyyârelerâsâ,
Esîr-i cân eder câzibnümâ tâbâne-i aşkın.
Fedâ eyler yolunda dû cihânı âşık-ı şeydâ,
Ne kıymetdâr mücevherdir senin dürdâne-i aşkın.
Dil-i lâgar-hilâl olmak gerek râh-ı muhabbette,
Bilir mi kadr-i hüsn ü ânını, bîgâne-i aşkın.
Bütün mecnûnlara ibretnümâ hâl-i perîşânım,
Yine dermânını senden umar dîvâne-i aşkın.
Hayât-ı câvidânı bezl-i cânda buldu âşıklar,
Bakar mı kıymet-i câna senin sûzâne-i âşkın.
Alanlar bûy-i sünbül-zülfünü sermest olur dâim,
Akıldan bîeser mehrûyine hayrâne-i aşkın.
Usanmaz mübtelâlar nâz ile cevr eylesen ey meh,
Cefâdan kesb eder lezzet senin târâne-i aşkın.
İmâretgâh dili tahrîb eder ihfâ için aşkı,
Harâb olsa muammerdir senin vîrâne-i aşkın.
Serâser râh-ı aşka bir gedâdır âlem-i hılkat,
Gönüldür tahtgâh-ı haşmeti şâhâne-i aşkın.
Hakîkat mülküne pervâz eder âşıkların rûhu,
Eder Hak bezmine **Sâmîyi** Ankâ-lâne-i aşkın.

Bâbına Geldim

Yâ delile'l-halki bi'l-hakki'l-mübîn,
Yâ imâme'l-enbiyâ ve'l-mürselîn,
Bâbına geldim at âeyle hemîn,
Bâbüke'l-meftûh likülli'l-müznibîn.

Yâ şefîa'l-halki bi'l-afvi'l-Celîl,
Yevme Haşrin küllü mahlûkin hacîl,
Yok tüvânım zerre mikdârı kalîl,
Minke sü'lî yâ Muîne'l-âcizîn.

İ'timadî va'düke'l-âli'l-kerîm,
Na'tüke'l-Hakki «alâ hulukin azîm.»
Celb-i lutfa vasıtam mefkûd adîm,
Ğayru lutfike likülli's-sâilîn.

Ente sirru'l-enbiyâ ve'l-asfiyâ,
Ente nûru'l-evliyâ ve'l-etkıyâ,
Eyle sırrında beni mahv u fenâ,
Yâ reşîde'l-evvelîn ve'l-âhirîn.

Künte min nûri'l-İlâhi rahmeten,
Ni'meten uzmâ ve bahran ra'feten,
Kimden ümmîd eylerem sen vâr iken,
Yâ nebiyyellah Rasûle'l-âlemîn.

Zâtüke'l-makbûl Muhammed Mustafâ,
Şânüke'l-menkûlü hatmü'l-enbiyâ,
Sensin ancak şâfi-i yevmi'l-bakâ,
Ente sultânü'l-halâik ecmaîn.

Ente nûru'z-zâti min asli'l-usûl,
Yâ harîme'l-vahdeti minke'l-vusûl,
Kâre yüzlü kulunu eyle kabûl,
Yâ delîlellah likülli'l-âşikîn.

Kad ehatte'l-hârikâti'l-bâhirât,
Kad sebakte'l-külle min külli'l-cihât,
Zıll-i nûrundur hayât-ı mümkinât,
Yâ Celîle'r-Rüsli nûre's-sâbikıyn.

Kad tehayyartü mine'l-aczi't-temâm,
Yâ Ferîde'l-halkı yâ Fahre'l-enâm,
Sâmîyi eyle şefâatle bekâm,
Yâ Habîbellah delîle'l-hâirîn.

Olmak İstersen

Muhabbet bezmine dil ver perîşân olmak istersen,
Serâpâ âteş-i aşk ile nîrân olmak istersen.
Gedâ-âsâ reh-i bâb-ı rızâ-yı Hakkı devrân et,
Eğer ki nâil-i kurbetle sultân olmak istersen.
Gerek âyîne-i sûret, gerekse nakş-ı elvâna,
Kapılma, cânâ bak, irfân-ı cânân olmak istersen.
Bu âlem, kilk-i kudretle yazılmış bir kitâb-ı Hak,
Hakâret etme bir mûra, Süleymân olmak istersen.
Tefekkür et, hayâl-i hâli bu gülzâr-ı vahdette,
Nesîm-i feyz ile mestân ü hayrân olmak istersen.
Hedef kıl sîne-i gamkîni gamz-ı çeşm-i âhûye,
Şuhûd-i lâmisâl-i veche kurbân olmak istersen.
Tehalluk eyle evsâf-ı Celîl-i Hak ile dâim,
Eğer sûret ile sîrette insân olmak istersen.
Fedâ et bir dili bir dilbere birlik diyârında,
Eğer âlemlere bîgâne hicrân olmak istersen.
Süvâr et zevrak-ı cânı reh-i seylâbe-i aşka,
Hitâm-ı rehgüzârın bahr-i ummân olmak istersen.
Dü âlemden musaffâ ol, soyun reng-i alâikten,
Eğer vuslatsarây-ı Hakka şâyân olmak istersen.
Tehammül eyle hâr-ı mihnete zâr eyleyüp her şeb,
Harîm-i dilde âgâh-ı gülistân olmak istersen.
Dilinde mâsivâdan kalmasın zerre eser **Sâmî,**
Hak ile hak olup vahdette mihmân olmak istersen.

Kevser Verilir Haktan

Kevser verilir Haktan, içtin mi şarâbı sen,
Da'vet olunur aşktan geçtin mi serâbı sen.
Bir levh-i hakîkatsin kudret kalemi nakkâş,
Bî hurûf ü lafz yazmış, gördün mü kitâbı sen.
Esmâyı edüp perde uşşâkı verüp derde,
Senlik sana mânidir açtın mı nikâbı sen.
İklim-i vücûdunda mahşer kurulur dâim,
Mîzâna çeküp hâlin, bildin mi hisâbı sen.
Varlıkta kalan hüsran oldu ebedî hicrân,
Mâden de çıkar yerden seçtin mi türâbı sen.
Vahdet ilinin **Sâmî** dilden açılır bâbı,
Didâr için aşkında çektin mi azâbı sen.

Ma'şûk Edindim Allahı Ben

Tâ ezel ma'şûk edindim Hazret-i Allahı ben,
Sırr-ı lâmahbûbu bir bildim cemâlüllahı ben.
Vird edindim aşk ile her demde zikrullahın,
Feyz-i zikrullahdan aldım nûr-i aşkullahı ben.
Rehnümâ ettim bu yolda vâsıla vâsıl olup,
Eyledim dilden temâşâ seyr-i sirrullahı ben.
Refref oldu nûr-i esmâ evc-i eflâk-i dile,
Keşf edüp mi'râc-ı sırda künh-i Arşullahı ben.
Menzil-i ma'nâda hayret bahri oldu mevcedâr,
Garka-i mevc-i tehayyür gördüm ehlüllahı ben.
Cilve-i vahdette olmaz cân ü cismin kıymeti,
Zıll-i imkân aksi gördüm şân-ı Rûhullahı ben.
Vahdet-i Zât-ı Ehadden müncelîdir pür şüûn,
Anladım berk-ı Samedde künt-i kenzullahı ben.
Hâl-i istiğrâk ile doldu derûnum serteser,
Şâhid oldum bîşuûr tavr-ı fenâfillâhı ben.
Menzil-i «kavseyni ev ednâ»da imdâd olmasa,
Bulmaz idim bu teayyünde bakâbillâhı ben.
Sûret ü ma'nâda her an şâhid ü meşhûd olan,
Vâkıfım bîiştibâh, emvâc-ı bahrullahı ben.
Şems-i vahdet doğdu, imkân zıllini mahv eyledi,
Mushaf-ı ekvânda gördüm nûr-i nûrullahı ben.
Saf olunca, oldu dil âyîne-i vahdetnümâ,
Benliği mahv eyleyüp buldum likâullahı ben.
Sırr-ı İsrâ **Sâmiyâ** feyz-i ubûdiyyet tamam,
Hazret-i Kübrâda bildim künh-i abdullahı ben

Pîrim Hüsâmüddin

Tarîk-i aşk-ı Hak bânî benim pîrim Hüsâmüddin,
Delîl-i zât-ı sübhânî benim pîrim Hüsâmüddin.
Sarây-ı halvete sultân, reh-i aşkta meh-i tâbân,
Reşîd-i cümle-i pîrân, benim pîrim Hüsâmüddin,
Serîr-i lâmekân bezmi, müdir-i kün fekân azmi,
Yem-i hızr-ı zaman ilmi benim pîrim Hüsâmüddin.
İnâyet bahrının dürri velâyet saffının sadrı,
Reşâdet şemsinin bedri benim pîrim Hüsâmüddin.
Sülûk-i seyridir nâdir şerîat dürrüni nâsir,
Hakîkat, ma'rifet nâşir benim pîrim Hüsâmüddin.

Künûz-i hikmetin kânı, müessis aşkta erkânı,
Bahûr-i feyzin ummânı, benim pîrim Hüsâmüddin.
Nebîler vârisi na'tı, velîler serveri zâtı,
Kerâmet cümle âdâtı benim pîrim Hüsâmüddin.
O nûrun nisbeti efser, eder mermerleri cevher,
Ki feyzi kimyâ-yı ekber benim pîrim Hüsâmüddin.
Reşâdet mülküne şâhdır reh-i Hakka haremgâhtır,
Dili beyt-i nazargâhtır benim pîrim Hüsâmüddin.
Dilersen sırr-ı Kur'ânı hem ekvân ile insânı,
Sülûkü cem'eder ânı, benim pîrim Hüsâmüddin.
Muazzam ferd-i yektâdır mükerrem kutb-i kübrâdır,
Müsellem gavs-ı Mevlâdır benim pîrim Hüsâmüddin.
Erişti kenz-i pinhâna ki mülk-i canda cânâna,
Kul olanlar o sultâna benim pîrim Hüsâmüddin.
Ledünnî ilme vâkıftır ki sırrı ayni hâtiftir,
Umûm mensûbu âriftir benim pîrim Hüsâmüddin.
Eğer ki maksadınsa Hak, ki râh-ı refrefidir aşk,
Eder elbet seni de sevk benim pîrim Hüsâmüddin.
Reh-i aşkında hep uşşâk olurlar vâsıl-ı Hallâk,
Ferîd-i enfüs ü âfâk benim pîrim Hüsâmüddin.
Zelîl kemter kulu **Sâmî** bulup aşk ile her kâmı,
Tarîk-i sırr-ı Hüsâmı benim pîrim Hüsâmüddin.

İsteyen Gelsin

Derdine derman isteyen gelsin,
Cânına cânân isteyen gelsin.
Mektebimizdir mekteb-i esmâ,
İlm ile irfân isteyen gelsin.
Pâzâr-ı vahdet sermâyesinden,
Hisse-i ihsân isteyen gelsin.
Geçdik yedi kat arz u semâyı,
Sidre-i seyrân isteyen gelsin.
«Alleme'l-esmâ» keşf-i müsemmâ,
Seyr ile tayrân isteyen gelsin.
Geçerek «lâ»yı bulmağa «illâ»yı,
Vuslat-ı Rahmân isteyen gelsin.
Halktır yüzümüz Haktır özümüz,
Vahdete mihmân isteyen gelsin.
Dünyâ, ukbâyı terk-i sivâyı,
Kurbet-i sübhân isteyen gelsin.
Cânını kurbân etmeğe **Sâmî,**
Emr ile fermân isteyen gelsin.

Gir Tarîk-i Aşk-ı Hakka

Gir tarik-i aşk-ı Hakka evvelâ ol tâibûn,
Bîriyâ sıdkile, aşkile müdâvim âbidûn.
Nûr-i tevfîk ehl-i Hakka eylese terfîk seni,
Dâimâ şükrân ile ol lutf-i Hakka hâmidûn.
Geç bu tenden mülk-i cân ile eriş cânânına,
Her merâtibden urûc et evvelâ ol sâihûn.
Hem cemâdât ü nebât, hayvân-ı şerden ol halâs,
Kurb-i Hakkın yoludur «Er-râkiûne's-sâcidûn.»
Alem-i emre eriş tecrîd olup, tefrîd olup,
Her tecellâya tevellâ eyle, ol ve'l-âmirûn.
Nehy olan her bir taallukdan, teayyünden çıkup,
Kıl teberrâ ile nâhûn, böyledir hep zâhidûn.
Zikr ile mezkûru bul dolsun tecellîden gönül,
Geçti refrefle o mülke aşk-ı Hakla zâkirûn.
Nûr-i mezkûrda fenâ bul mahvedüp cism ü rüsûm,
Mahrem-i envâr-ı zât «Ve's-sâbikûne's-sâbikûn».
Kalbini tathîr-i tamla, kıldı beytullah bugün,
Nisbet-i kuds-i «sekâhüm Rabbühüm»den şâribûn.

Kaldı zulmette hevâ-ı nefs ü sivâya meyl eden,
Aslını buldu, buluştu mâsivâdan hâribûn.
Mâsivâdan el çekenler avdet eyler aslına,
lyd-ı vasla erişir nefs ü hevâdan sâimûn.
Vahdete mir'ât olan bir mürşide mir'ât olup,
Aynına aks eyleyen nûr ile her dem hâimûn.
Sırr-ı âdemden açıldı nûr-i zâtın perdesi,
Âdem-i ma'nâda bul, ey nûr-i Hakka âşikûn.
Rûhunu rûh ile mezcet kâmil-i insâna gel,
Feyze müstağrak olur, teslîm yolunda sâdikûn.
Hakka verdiğin kadar, Hak varlığı olur nasîb,
Hakda külliyetle mahvol, Haksa kasdın tâlibûn.
Kurb-i Hak bürhânıdır keşf ü şühûd ile ayan,
Bilmeyen ilm-i ledün câhil, bilendir âlimûn.
Bin bir esmâ sırrına erişmeyen bulmaz visâl,
Kâmil olmaz nâkisûn, olmazsa rehber kâmilûn.
Nefs-i emmâre göziyle kim bakar mahcûb olur,
Nûr-i Hakla Hakkı gör kalma hicâbda zâlimûn.
Zikr-i Haktan fâriğ olmaz âşık-ı Hak bir nefes,
Gaflet ile ömrünü mahv eyleyendir nâdimûn.
Zevk-i Cennet neş'esi, bil, Tûr olan dillerdedir,
İbtilâ nârını geçti nûra erdi sâbirûn.
Yedi kat gök Arş u Kürs ü Sidreyi geçüp bugün,
Müntehâlar müntehâsını bulandır fâizûn.
Ârif-i billâh olan buldu dü âlemde necât,
Hâlet-i ferdâyı fikr etmez cihânda gâfilûn.
Vâsıl-ı Allah olanlar Hakla Haktır **Sâmiyâ,**
Halka, Hakdan emr olunmuş hizmet ile dâimûn.

Âşık Oldum

Âşık oldum tâ ezel, bir Yûsûf-i Ken'âna ben,
Minnet etmem dü cihân, cânân için bir câna ben.
Vuslat-ı ıyd-i hilâl gözler, bu dîvâne gönül,
Hâzırım her lâhzada bu cânımı kurbâna ben.
Can fedâ etmek yolunda cânıma ayn-i hayât,
Kul u kurbân, intizâr etmekteyim fermâna ben.
Benliğim benden alup, benden bana izhâr olur,
İştiyâk etmem o anda, Ravza-i Rıdvâna ben.
Derd-i aşk ile azâb olmak saâdettir bana,
Eylemem aslâ tenezzül hikmet-i Lokmâna ben.
Geh zuhûr-i nûr-i envâr ile mahv eyler beni,
Dâimâ hayrân olurum «külle yevmin şe'n»a ben.
Kâh hilâl eyler beni akseyleyüp şems-i ezel,
Âşıkım ol bahr-ı nûrânîdeki bahrâna ben.
Sâmiyâ iklîm-i dil, nâil olup dildârına,
Nâzırım nûr-i cemâl-i Hazret-i Sübhâna ben.

Iskat Edemez Kâmili

Iskat edemez kâmili halk, mertebesinden,
Ahvâli, mutahhar dü cihân mel'abesinden.
Âzâde-i dil sâde mücellâ-yı meâlî,
Dilgîr mi olur, kevn ü hudûs meşgalesinden.
Vahdetle haremgâha harîm olmadı hakka,
Kim geçmese, kesret yüzünün merhalesinden.
Tûr olmadı bil, cezbe-i nûr ile muhakkak,
Pâk olmasa dil, cümle sivâ mezbelesinden.
Bend olmasa bir bende, şeh-i Âl-i Rasûie,
Zulmette kalır, nûr alamaz meş'alesinden.
Etseydi Azâzîl eğer Âdeme secde,
Düşmez idi matrûd olarak menzilesinden.
Tevfik gerek kâmile terfîka vesîle,
Bahşâyiş-i Haktır, ezeli mevhibesinden.
Enfüsde bilüp bulmasa dil, nefha-i sûru,
Neşre eremez, âlem-i ten makberesinden.
Ma'nâsına dâl olmasa bu zarf-ı vücûdu,
Ma'dûd olur elfâz-ı hurûf mühmelesinden.
Nûr-i ezeli buldu «sekâhüm»le içenler,
Âdemdeki vahdet deminin meşrebesinden.
İhrâmı geyüp Ka'beyi kim görmedi **Sâmî**,
Mağfûr olamaz hacc u tavâf menkıbesinden.

Ey Kamer, Bîdârsın Niçin

Ey Kamer, tâ beseher aşk ile bîdârsın niçin,
İştiyâkın Şemse mi, her demde seyyârsın niçin.
Hâl ü şânın olmada her an televvünle ayân,
Kâh hilâl olmaktasın kâh bedr-i nevvârsın niçin.
Milk-i canda dil-nüvâzın hangi şehnâzdır senin,
Ferş-i nûr-i dîde etmekle nigehdârsın niçin.
Reng ü bûda ser-firâz iken meyân-ı Zührede,
Ey matar-ı gonca-i gül hemdem-i hârsın niçin.
Müntehâ yok mürg-i dil feryâdına efgânına,
Hâlet-i firkat ile vuslatta da zârsın niçin.
Gâlibâ dürdâne-i aşktır düşen dil ka'rına,
Cûş edersin bî-sükûn mânend-i ebhârsın niçin.
Âteş-i nîrânı da hayrâne eyler sûzişin,
İbtilâ-yı nâr-ı ekdâr ile fevvârsın niçin.
Hangi leylâ eyledi mecnûn seni meftûn seni,
Bî-ser ü pâ deşt-i hayretlerde devvârsın niçin.
Hem-nişîn-i tahtgâh-ı sadr iken lokmân-ı aşk,
Etmiyor te'sir müdâvâ çünki bîmârsın niçin.
Sâmiyâ Tûr eylemişken nûr-i vahdet kalbini,
Izdırab-ı aşk ile ser ta kadem nârsın niçin.

A n l a E y C â n

Anla ey cân ne için geldiğini kesrete sen,
Cân u dilden edesin meylini, ol hikmete sen.
Zulmet-i hecr-i cahîm, meyl-i sivâdır, fehm et,
Ârif ol anla gönül hikmet ile hılkate sen.
Dû cihân zerre değil nisbet-i Zât-ı Hakka,
Kenz-i mahfîye eriş vâsıl olup vahdete sen.
Zât-ı A'lâya ki masrûf değil her kârın,
Sâik-ı zillet olur düşme sonu zulmete sen.
Vermedi cism ile cânı sana ol Rabb-i Rahîm,
Sarf edüp mahv edesin nefs ile her gaflete sen.
Vermedi göz ki anın nurunu telvîs edesin,
Kudret-i hikmet-i Hakla eresin ibrete sen.
Vermedi el ki anınla edesin batş u zulüm,
Belki mu'tad edesin, bezl-i sehâ âdete sen.
Ayağı vermedi sa'y eyleyesin her kârda,
Belki her hatveni, sarf eyleyesin kurbete sen.

Vermedi dil ki melâhî diyesin her sâat,
Belki sarf eyleyesin zikr ile ünsiyyete sen.
Vermedi kalb ki harâb eyleyesin gaflet ile,
Künh-i aşk ile muhabbet edesin hazrete sen.
Vermedi bunca ömür rızk ile sıhhat, ni'met,
Mahv u ifnâ edesin sarf ederek şehvete sen.
Vermedi bunca niam kesb edesin kahr u nikâm,
Şükrün et, abd-i şekûr olmak için ni'mete sen.
La-yüad ni'metinin bir gün hisâbın ister,
Hazır ol cümle hisâb olmak için da'vete sen.
Etme varlığını meslek-i şeytânda hebâ,
Âkibet olma sezâ tard olarak la'nete sen.
Dilde mahbûb edinüp Hazret-i Hakkı dâim,
Meslek-i rahmet-i Rahmanla eriş ülfete sen.
Hazer et çıkma sakın nûr-i hudûd-i Hakdan,
Namzet olmak ise ger emelin cennete sen.
Tâatin, kurbet-i Hak bâbına miftâh gibidir,
Sâati tâate sarf et eresin vuslata sen.
«İnne'l-insâne lefî husrin»i cân ile işit,
Düşme husrân ile ukbada sakın hasrete sen.
Bende-i nefs ü hevâ perver-cisim olma sakın,
Ki ezel, ahd ile geldin Hak için hizmete sen.
Nîce taht sâhibinin oldu tabûtu tahta,
Hakka sıdk ile kul ol kim, eresin devlete sen.
Nîce atlas giyenin olmada kaftanı kefen,
Hıl'at-i tâât-i Hak ile eriş zînete sen.
Nîce zer-gîrlerin zerre-i hâk oldu teni,
Zer-i hâlis ederek kalbi, eriş safvete sen.
Sâmiyâ nush ederek kendini irşâd eyle,
Ermek istersen eğer tâ ebedî izzete sen

Hazret-i Bü'l-Alemeyn

Mazhar-ı cem'i cemâl Hazret-i bü'l-alemeyn,
Mihver-i nûr-i kemâl Hazret-i bü'l-alemeyn.
Ufk-i siyâdet mehi aşk-ı hakîkat şehi,
Hak âlemi dergehi Hazret-i bü'l-alemeyn.
Mahrem-i râz-ı ezel meş'ale-i lem yezel,
Sahib-i yed-i ecel Hazret-i bü'l-alemeyn.
Hârika her hâleti kudret-i Hak kudreti,
Vahdet-i Hak vahdeti Hazret-i bü'l-alemeyn.
Sıbt-ı celîl-i Alî rehber-i cümle velî,
Vâris-i Mustafavî Hazret-i bü'l-alemeyn.
Mazhar-ı âyât-ı Hak, rehber-i gâyât-ı Hak,
Nûr-i velâyât-ı Hak, Hazret-i bü'l-alemeyn.
Server-i her evliyâ manzar-ı nûr-i Hudâ,
Vâris-i her enbiyâ Hazret-i bü'l-alemeyn.
Nisbet-i iksîr-i cân **Sâmîye** kâfî hemân,
Kâ'be-i nûr-i nihân Hazret-i bü'l-alemeyn.

Gelirler Hep

Hak vahdetine eşyâ bürhâna gelirler hep,
Ummân-ı hüviyyetden ekvâna gelirler hep.
Ol mushaf-ı aynîye âgâh ülü'l-elbâb,
Gördükçe bu envârı îmâna gelirler hep.
«Summün, bükmün, umyün» fehmetmedi bu remzi,
Vehm ile düşüp derde küfrâna gelirler hep.
Bu sûret-i hâdisten, ol sırr-ı kadîm zâhir,
Hüsnün düşürür derde dermâna gelirler hep.
İklim-i ilâhîden mâhiyyet-i imkâna,
Aks ile füyûz-ı Hak a'yana gelirler hep.
Her zerresi eşyânın katre, yem-i Esmâdan,
Ric'at ederek asla ummâna gelirler hep.
Bu hâdis-i imkândan tathîr için, istiğfâr,
Tevbe-i hakîkatle gufrâna gelirler hep.
İfnâ-yı teayyündür bil refref-i mahviyyet,
Kurbet dileyen Hakka kurbâna gelirler hep.
Menzilgeh-i vâsıldır «kavseyn» ile «ev ednâ»,
Sâmî erişen Zâta pinhâna gelirler hep.

Yâ Rab Beni

Yâ Rab beni vahdet-i kübrâya eriştir,
Bu katremi nûr-i yem-i deryâya eriştir.
Tathîr ederek kalbimi emvâc-ı sivâdan,
Ol berzah-ı küll a'zam-ı esmâya eriştir.
Mahv eyleyerek perde-i sûretle hicâbı,
Dîdâr-ı cemâl Ka'be-i ulyâya eriştir.
Nîrân-ı cahîm-i hecrle yanmakta derûnum,
Külhanlarımı gülşen-i ma'nâya eriştir.
Feryâd ü figân oldu işim fâsılasız hep,
Dil mülkünü envâr-ı tecellâya eriştir.
Bu kalbimi «Tûr» eyliyerek nûr-i nihâna,
«Lâ» perdesini ref' ile «illâ»ya eriştir.
Taklîde beni eyleme mahkûm-i ukûbet,
Bir aşk-ı hakîkat ile sevdâya eriştir.
Aslımla enîs et beni, bîgâne bırakma,
Şehrâh-ı visâl künh-i müsemmâya eriştir.
Sendendir inâyet de hidâyet de saâdet,
Cezb eyle beni Zât-ı Muallâya eriştir.
Dünyâ ile ukbâ da hicâb tâlib-i Hakka,
Ol mertebe-i akdes-i bâlâya eriştir.
Bu âlem-i sûretle beni etme mukayyed,
Itlâk-ı ezel maksad-ı aksâya eriştir.
Sâmî kulunun her emeli senden ilâhî,
Envâr-ı rızâ mesned-i uzmâya eriştir.

Aldatmasın Sûret Seni

Aldatmasın sûret seni, sîrette dânâ ola gör,
Bend etmesin hılkat seni, sırr-ı süveydâ ola gör.
Âlem mezâhir âdeme, âdem de İsm-i A'zama,
Sa'y eyle eriş bu deme, aşk ile irvâ ola gör.
Cânâna bezl eyle canı, cân ile bu süflî teni,
Seyr eyleyüp senden seni, Kâf ile Anka ola gör.
Hılkatlerin eşyâsını, ednâsını a'lâsını,
Mazhar bulup esmâsını ayn-ı müsemmâ ola gör.
Her zerre bir vahdet-nümûd, cehd ile kıl mahv-ı vücûd,
Yol gösterir sırr-ı sücûd, kurbetle yektâ ola gör.
Sahrâ-yı kesret tendedir, deryâ-yı vahdet sendedir,
Hakkı bulanlar zindedir, aşk ile ihyâ ola gör.
Zâtında yoktur bir neseb, telvîne esmâdır sebeb,
Fazlınla aslı kıl taleb, sidre-i esmâ ola gör.
Seyreyleyüb sûretleri, devreyleyüb sîretleri,
Terkeyleyüb kesretleri, vahdetle hemtâ ola gör.
Hakka'l-yakîn tevhîd ile **Sâmî** reh-i tefrîd ile,
Dil mülkünü tecrîd ile sırr-ı elif bâ ola gör.

Âsûde Sanırlar

Aşıkları bîgâneler âsûde sanırlar,
Mecrûh gönlün âhını beyhûde sanırlar.
Kudret elidir hep atılan tîğa kemankeş,
Ol câzibeyi tal'at-ı ebrûda sanırlar.
Şems-i ezelin bahş-i televvünle baharın,
Ol âl ile hâli ruh-i gül-rûda sanırlar.
Atf-ı nazarında görünen hüsn ile âni,
Mir'ât-ı mücellâda yâ âhûda sanırlar.
Derdin de devânın da hemîn menşei birdir,
Mahiyyetini hikmet-i Dârûda sanırlar.
Bâzâr-ı fenâ kâr-ı Hudâ ile döner hep,
İkdâm-ı sa'yi ile tekâpûda sanırlar.
Bir pâdişehin hükmüne vâbeste emeller,
Bîvâye husûl-i emel arzûda sanırlar.
Hüviyyet-i Hak mazharı nîrân-ı cenânın,
Bir bilmeyen ol neş'eyi Tamûda sanırlar.
Şîrâze-i imkânı eder hüsn ile tertîb,
Ol mihri koyup tîğ-i meh-i mûda sanırlar.
Sûretteki revnakla cilâ, pertev-i sun'u,
Fehm eylemeyen dürr-i sadef, incüde sanırlar.
Mahiyyet-i asliyye, bulur sa'y ile tafdîl,
Noksan ameli «Meclis-i Kâlû»da sanırlar.
Bîvâye olan ilm-i tecellî-i Hudâdan,
Sâmî-i kemâlâtı sühan-gûda sanırlar.

Zârımız Yoktur

Gam-ı dilsûz-i aşktan puhtegânız, zârımız yoktur,
Gönüldür gonca-i vahdet, o gülde hârımız yoktur.
Ezelden tahtgâh-ı dilde verdik bir şehe ikrâr,
O hüsne âşıkız bir başka yâr-i hünkârımız yoktur.
Şühûd ettik kıyâm-ı zıllü nûr-i âfitâb ile,
Anınçün bezm-i vuslatta rakîb, ağyârımız yoktur.
Olunca bahr-i vahdet lücce-i aşkında müstağrak,
Nihân olduk ism-i resm ile kayd-ı vârımız yoktur.
Bu bâzâr-ı fenâda eyleyib hüviyyeti taklîb,
Bakâ ender bakâdan başka türlü kârımız yoktur.
Ezel evvelde «Hû» âhirde «Hû» zâhirle bâtın «Hû»,
Sivâya, fi'l-i dilde, âid ü izmârımız yoktur.
Hakîkat bezmine mahviyyet ile ma'nevî erdik,
Anınçün sûret ü elvân ile bâzârımız yoktur.
Canı, cânâna bezl ettik, hayât-ı câvidân içün,
Derûn-i cândan ayrı gayri bir yârimiz yoktur.
Burâk-ı aşk ile seyyâr-ı kuy-i lâ-mekânız biz,
Ne dünyâda ne ukbâda bizim efkârımız yoktur.
Hüviyyet kenzini **Sâmî** bulup milk-i derûnunda,
Eriştik sermedî ikbâle kim idbârımız yoktur.

Dîdârını Seyreyleyen Göz

Dîdârını seyreyleyen göz mâsivâ görmez olur,
Nûr-i cemâl-i Zâtına hayrâneler doymaz olur.
Tâlib olan vuslatına âşık olur Hazretine,
Gönlü gözüne mâsivâ perdesini koymaz olur.
Pervâne-i sûzân olan dîvâne-i hayrân olan,
Aşkın ile âteşlere düşse yanup duymaz olur.
Hâr-ı sivâdan geçene firdevs-i vahdet açılır,
Bezm-i visâlin gülşeni dâim açar solmaz olur.
Can kıblesi cânânenin dîdârıdır dilde müdâm,
Her an edüp rûhu tavâf Hacdan geri gelmez olur.
Dünyâ ile ukbâları hûr-i cinân tûbâları,
Müştâk-ı dîdârın olan, arzû emel kılmaz olur.
Hakkın sıfâtında bakâ bulup özünde mehlikâ,
Sırr-ı aref hâl okuyup kîl ile kâl bilmez olur.
Âgâh olan envârına bakmaz celâl nârına,
Sâmî olursa lahza dûr hicrân ile gülmez olur.

Mecnûn Olan Meftûn Olan

Mecnûn olan meftûn olan her gördüğün Leylâ görür,
Hak âşıkı aşkın göziyle kudret-i Mevlâ görür.
Âlemde herkes âşinâ cinsiyle olmuş mübtelâ,
Ednâ olan ednâ görür a'la olan a'lâ görür.
Doğsa gönülde nevhilâl bedr olsa bulunca kemâl,
Her an ü her sâat bîzevâl şems ile tecellâ görür.
Vahdetnişîn-i bezm-i Hak tevhîd ile olup sebak,
«Lâ»dan geçer açar şafak vuslat bulup «illâ» görür.
Mah vetmeyenler özünü işitmeyenler sözünü,
Keşf etmeyenler yüzünü noksan olan şehlâ görür.
Cân dîdelerini açan cânân illerine uçan,
Ağyâr ile yâri seçen yarın değil hâlâ görür.
Sâmîye ihsân etti Hak vuslatı âsân etti aşk,
Her zerreye nûr ile bak her mazharı bâlâ görür.

Muhammed.. Ahmed Görünür

Şems-i nûr-i ezel imkânla mümted görünür,
Ehadın mazharı vâhidle müebbed görünür,
Nûr-i mir'atla cemâl-i samed ferd görünür,
Cümleden Ahmed, Mahmûd ü Muhammed görünür,
«Kul hüvellah ehad» mazharı Ahmed görünür.

Sırr-ı feth-i Fâtihâ mihver-i Kur'ân-ı mübîn,
A'zam kenz-i Hudâ rahmet-i mutlakla güzîn,
Nûrudur zâhir olan esfel ü a'lâda hemîn,
Cümleden Ahmed, Mahmûd ü Muhammed görünür,
«Kul hüvellah ehad» mazharı Ahmed görünür.

Hayy ü Kayyûm ile «Hâ Mîm» meh-i nûr-i «Tâ hâ»,
Hak ile halka tecellâsı «Elif lâm mîm râ»,
Gösterir künh-i hakîkatla bunu hep eşyâ,
Cümleden Ahmed, Mahmûd ü Muhammed görünür,
«Kul hüvellah ehad» mazharı Ahmed görünür.

Bû Cehl dîdesi görmez ezelî a'mâdır,
Nûr-i sıdk ile şuhûda erişen bînâdır,
Cümle âlem «Şeh-i Levlâk» ile hep mebnâdır.
Cümleden Ahmed, Mahmûd ü Muhammed görünür,
«Kul hüvellah ehad» mazharı Ahmed görünür.

Gel ledün mektebine aşkla keşf eyle sebak,
Âlem-i nûra eriş görüne tâ pertev-i Hak,
Can gözün, nûr-i Hudâ ile açıp, canla bak,
Cümleden Ahmed, Mahmûd ü Muhammed görünür,
«Kul hüvellah ehad» mazharı Ahmed görünür.

Cem-i Sıddîk fark-ı Fârûk'u bulanlar gördü,
Cem ü fark nûrunu cem' ile bilenler gördü.
Murtazâ ilmini mîrâs alanlar gördü,
Cümleden Ahmed, Mahmûd ü Muhammed görünür,
«Kul hüvellah ehad» mazharı Ahmed görünür.

Cümle zerrâta odur mihver âlem-i âdem,
Zât, Sıfât kenzine ol mazhar-ı a'zam, akdem,
Sırr-ı sârî-i Hudâ **Sâmî** Habîb-i Ekrem,
Cümleden Ahmed, Mahmûd ü Muhammed görünür,
«Kul hüvellah ehad» mazharı Ahmed görünür.

Gönül Dâim Münevverdir

Hayâl-i mâh-medârınla gönül dâim münevverdir,
Benim vîrâne gönlüm kenz-i aşkınla muammerdir.
Dü müjgânın hilâliyle müzeyyen mülk-i dil dâim,
Kamer taklîd için seyrâne çıkmış reşk-i âverdir.
Şemîm-i bûy-i sünbül zülfün eyler nâfeden fâriğ,
Gözün âhû, kamer hüsnün, sabâ zülfün muanberdir.
Yed-i kudret ne hârik eylemiş tertîb-i evsâfın,
Muattar dâne-i fülfüllerin her biri ülkerdir.
Şeh-i hüsn-i melâhatte nazîrin görmemiş gözler,
Dehânın hokka, yâkût-ı kelâmın ayn-i gevherdir.
Hısâlin cümleye fâik melekler hüsnüne âşık,
Kemâlin her mehâsinde bedâatlerle dilberdir.
Kitâb-ı kudret-i hüsnün eder aşk dersini ta'lîm,
Hurûf-i besmele nakş-ı cemâlin dilde ezberdir.
O nisbet rûhumu teshîr etti aks-i endâmın,
Hayatından geçip her emrine her an müsahhardır.
Düşüp hayretelere **Sâmî**, serâzâd oldu râhında,
Visâlinle münevver nâr-ı hecrinle mükedderdir.

Bahş Eder

Kâkülün subh-i nesîmiye sabâhat bahş eder,
Rûhların sîne-i sîmîne melâhat bahş eder.
Sâye saldıkça hırâmân-ı nihâl-i kâmetin,
Reng ü bûdan güllere nûr-i tarâvet bahş eder.
Zehre-i hâriknümâ hüsnün hayâl-i pertevi,
Mürg-i rûha nağme-i âhtan fesâhat bahş eder.
Hâle-i nûr-i musaffâ pertev endâz tal'atin,
Bir nazarda çeşme, bin dürlü tarâvet bahş eder.
Âfet-i yektâ mısın, âlem, esîr-i hâletin,
Vâdi-i aşkın ser ü cândan ferâğat bahş eder.
Sende cem' olmuş meânî-i hüsn âyetleri,
Levh-i dilde aks-i i'câz-ı kitâbet bahş eder.
İltihâb-ı aşka ettikçe sadâkat perveri,
Sâmî istiğnâ ile her dem felâket bahş eder.

Sırr-ı Beytullah Budur

Zâtına fânî olup er, sırr-ı Beytullah budur,
«Semme vechullah»ı bul kim sırr-ı haccullah budur.
Okuyup ders-i ledün bul, dört kitâbın remzini,
Noktayı fehmeyle andan, ilm-i ilmullah budur.
Sırr-ı Kur'ân, sırr-ı ekvân, cümlesi âdemdedir,
Âlem-i kübrâdır âdem a'zam ismullah budur.
Cümleden fânî olup nâr-ı sivâdan ol halâs,
Nûr-i zâta hemdem ol sırr-ı Halîlullah budur.
Rütbe-i kurb-i nevâfilde tecellî bula gör,
«Tûr» ola cismin bugün sırr-ı kelîmullah budur.
Esfel ü a'lâ makâmâtı, vücûdunda senin,
Düşme gel esfel makâmâta sırâtullah budur.
Sırrını lâhûta erdir, cennet-i irfânda sen,
Geç celâlî perdesinden, gör cemâlullah budur.
Âyine et kalbini **Sâmî,** cemâl-i vahdete,
Bî-cihet dilden görünsün, «semme vechullah» budur.

Halvetîyem Celvetîyem

Halvetîyem kesretim vahdet ile pinhân olur,
Celvetîyem vahdetim kesret ile ummân olur.
Kâdirîyem sırr-ı kudret sırrıma eyler zuhûr,
Nakşibendem nakş-i kalbim «külle yevmin şa'n» olur.
Hem Rufâîyem bana semm-i nüfûs etmez eser,
Sırr-ı Bektâşem dilimde on iki seyrân olur.
Câmi-i na't-ı celâl vasf-ı cemâl Bayrâmîyem,
Hem Düsûkîyem ki vahdet-i şems-i dil tâbân olur.
Şâzelîyem kim harîm-i hazretin seyyârıyem,
Bedevîyem sırr-ı Hazret sırrıma feyzân olur.
Mevlevîyem kim külâh-ı istikâmet lâbisem,
Ravza-i hadrâ-yı dil, dil-besteye atşân olur.
Sünbülîyem sünbülistân-ı hakîkat nisbetim,
Cezbe-i zâtî burakı şu'be-i Şa'bân olur.
Hep tarîkat sırrını lâbis olur rûhum gehî,
Gâh vahdet bahrına gark cümleden uryân olur.
Almışım bu nisbeti şeyhim Şücâu'ddînden,
Nisbet-i kudsiyyesi mecmua-i pîrân olur.
Cümle pîrân sırrını **Sâmî Niyâzî** bir bilüp,
Pîr-i Uşşâkîde bul aşkı, bulan sultân olur.

Görenler Âfet-i Hüsnün

Görenler âfet-i hüsnün derûnundan figân ister,
Tahammül etmeğe mehrû-yi bî-hemtâya cân ister.
Visâl-i iltifât-ı hüsnüne müştâk olanlar hep,
Ne ten ister, ne cân ister, ne hûr u ne cinân ister.
Letâfet her hüsünde lâzım u mülzem gibi, lâkin,
Şerâr-ı câzib-i aşk olmağa bir başka ân ister.
Mezâyâ-yı cemâlin vâsıfı hâmûş eder dâim,
Görünce hüsnünü lâl olmayan nâtık dehân ister.
Tenezzül eylemez her menzile Ankâ gibi aşkın,
Sadef mânendi sâf aşık dilinde âşiyân ister.
Sütûr-i ders-i aşkı mekteb-i hüsnün eder ta'lîm,
Anınçün mürg-i dil hüsnün gibi bir gülsitân ister.
Ne gam açsa dil-i uşşâkta **Sâmî** gül gibi yâre,
Sadâkatten gönülde şâhid-i aşka nişân ister.

Tevhîdden Cilâ İster

Tecelliyyâta dilde nûr-i tevhîdden cilâ ister,
Şühûd-i *nûr-i vahdet pertev-i dâd-ı* Hudâ ister.
Vücûd iklîmini seyr u temâşâ etmeğe bir bir,
Tavâf-ı ka'be-i ma'nâ delîl ü rehnümâ ister.
Dili, dîdâr içün dildâre hasr etmezse bir âşık,
Saçılmaz vech-i pâkin nûru, nûr-i ıstıfâ ister.
Canı kurbân ile buldu bulanlar kurbet-i Hakkı,
İkilikten halâs olmak için bezl ü fedâ ister.
Salât-ı «semme vechullah»a ermekçün derûnunda,
Olup mezkûrla kâim, kâmet-i mahv u fenâ ister.
Enâniyyet hicâbından geçirmekçün bu imkânı,
Cihâd-ı ekber-i nefs ile takvâdan asâ ister.
Aref sırrıyla ma'rûfa urûc etmek için rûhu,
Merâtibden metâlibden hurûc u irtikâ ister.
Hilâl olsa gönül şems-i tecelliyyâta ey **Sâmî,**
Ne cân u ne cihân ister, heman vasl-ı likâ ister.

Can Mülküne Cânân Arar

Bilmez aref sırrın gönül can mülküne cânân arar,
Gafletlere seylâb olup hem rahmet-i Rahmân arar.
Girip ledünnî mektebine olmadan tilmîz-i aşk,
İlm-i verâset bilmeden elfâz ile irfân arar.
Âdâb-ı erkândır sebep tahsîl-i hikmetle edeb,
Bilmez saray âdâbını ol kurbet-i sultân arar.
Her zerreyi etmiş nişân vahdetine ol bînişân,
Görmez o vahdet nûrunu, zâhir iken burhân arar.
Yokluk ile pâk olmadan aşk mülküne hâk olmadan,
Mir'ât-ı kalbi silmeden ol ravza-i Rıdvân arar.
Hak şifresidir gördüğün rü'yâ ayarındır senin,
Kendi kitâbın terk edip Hak yoluna fermân arar.
Bil derd-i aşktır cezbe-i seyyâr-ı mülk-i müntehâ,
Derde devâ aşk olduğun bilmez meğer dermân arar.
«A'dâ adüvvük nefsüke» buyurdu Fahru'l-Mürselîn,
Nefsine olmuşken esîr hâlâ niye düşman arar.
İblîse rehberdir hevâ karin olan bulmaz devâ,
Hicâb iken hep mâsivâ ayrıca bir şeytân arar.
Hakka diler isen delîl aslın bulup olmak asîl,
Pervâneden al ibreti bir şem'a-i tâbân arar.
Kimin ki kalbidir sadef tâ ezeli bulmuş şeref,
Hakkı eder dâim hedef ol katre-i nîsân arar.
Sâmîye aşktır rehnümâ aşk ile mahv olur sivâ,
Aşk ile meczûb-i Hudâ Hak bezmine seyrân arar.

Kasîde-i Muhammediyye

Ezel Mahbûb-i Sübhânî Muhammeddir Muhammeddir,
Ebed matlûb-i rahmânî Muhammeddir Muhammeddir.
Cemâli «cim»e mücellâ kemâli «mîm»ine me'vâ,
Nevâli nûruna mebnâ Muhammeddir Muhammeddir.
Rumûz-i gaybına bürhân turûz-i aynına a'yân,
Künûz-i mülküne sultân Muhammeddir Muhammeddir.
Hitâb-ı nassı «a'taynâk» nikâb-ı hassı zât-i pâk,
Medâr-ı rütbe-i levlâk Muhammeddir Muhammeddir.
Nübüvvet bezminin sadrı risâlet şemsinin nûru,
Şefâat lutfunun bahrı Muhammeddir Muhammeddir.
Mücessem nûr-i yezdânî muazzam sırr-ı sübhânî,
Yüzü mir'at-ı rahmânî Muhammeddir Muhammeddir.
Harîm-i Leyle-i İsrâ nedîm-i vuslat-ı Mevlâ,
Mukîm-i vahdet-i kübrâ Muhammeddir Muhammeddir.
Ulâya eyleyen mi'râc kamû imkân ona muhtâc,
Risâlet bezmine sertâc Muhammeddir Muhammeddir.
Cihandır aşkına meczûb kapûsu âleme matlûb,
Hudâya âşık u mahbûb Muhammeddir Muhammeddir.
Bütün âlemlere maksûd Habîb-i lemyezel Ma'bûd,
Delil-i cümle-i mevcûd Muhammeddir Muhammeddir.
Saâdet nûruna kâsim şefâat bezmine hâkim,
Risâlet tahtına hâtim Muhammeddir Muhammeddir.
Kime erse anın aşkı bulur ol **Sâmiyâ** Hakkı,
Şefî' olan bütün halkı Muhammeddir Muhammeddir.

Vîrâne Gönül

Vîrâne gönül ancak hüsnünle olur ta'mîr,
Zulmetgeh-i ahvâlim mihrinle olur tenvîr.
Müstağnî-i gülşendir ebrûyine üftâde,
Gülçehre-i hüsnünden anberler olur ta'tîr.
Gördün mü bu nisbette aşkın ile sûzânı,
Çeşmimden eder dâim hûn-ı ciğerim taktîr.
Pervâne gibi gönlüm nârın ile ülfette,
Nûrunla mülâkatı ümmidim eder tebşîr.
Aşkınla perîşânım yok derdime dermânım,
Mihnetle geçer ânım, kâr etmedi bir tedbîr.
Hüsnün şeh-i hûbândır iklîm-i dile hâkim,
İ'câz-ı mehâsinde bir hârika-i teshîr.
Bu rütbe azâb-ı dil dûzahta aceb var mı,
Te'sîr-i gam-ı aşkı mümkün mü olur ta'bîr.
Selb etti irâdâtı hep dâire-i dilden,
Pergâr-ı hayâlim hep hüsnünde eder tedvîr.
Aşkın ile vîrânım ben bî-cân ü cihânım ben,
Candan da cihandan da ettin beni sen tehcîr.
Sensin emelim, kâşâne-i kalbim tahtındır,
Bu rütbe vefâdârın ahvâlini et takdîr.
Aşk dersini bilmezse mümkün mü ola âgâh,
Hüsnündeki bî-gâyet âyetlerini tefsir.
Leylâ-yı hayâlimdir milk-i dilime **Sâmî,**
Mecnûn-i cemâl ettin cennetle beni teshîr.

Nokta-i Hüsnün

Nokta-i hüsnün kadd-i bâlâterini «nûn» eder,
Tal'at-i ebr u hilâlin cümleyi meftûn eder.
Nurdan mihrâb çü vechin Ka'be-i Ulyâ gibi,
Hâl-i aşkiyle tavâf edenleri mecnûn eder.
Gamze-i müjgânına etmez tahammül sîneler,
Her nazarda yârelerle yâreler pürhûn eder.
Anber-i zülf-i siyâhından doğan ol cebîn,
Titreyen necm-i fuâdı nûr ile meşhûn eder.
Hokka-i yâkût dehânından çıkan cevher edâ,
Her sadeften dökülen dürdâne kadrin dûn eder.
Sîne-i billûru, bir ayîne-i endâm-ı aşk,
Cezb eder her sûreti **Sâmî**, dili mağbûn eder.

İstersen Eğer

Cilvegâh-ı tûr-i Hakkı bulmak istersen eğer,
Kalbinin çâr kûşesini Arş-ı Rahmân edegör.
Kenz-i mahfî, sırr-ı Zatî, unsur içre gizlidir,
Genc-i rûhu bulmak için nefsi vîrân edegör.
Sırr-ı Mansûr ister isen mahv-ı evsâf eyleyip,
Dâra berdâr olmağa bu canı meydân edegör.
Varlığından geçmeyenler ermediler Zâtına,
Vasl-ı cânân ister isen cânı kurban edegör.
Mürşide vâsıl olan canda buluptur Zâtını,
Cenneti, kalbî şuhûd içinde hayrân edegör.
Kalbi ey **Sâmî Niyâzî** «semme vechüllah» edüp,
Sırr-ı sırrullahı kalbin içre pinhân edegör.

Sanma Gelen Bu Âleme

Sanma gelen bu âleme insan gelir insan gider,
Enfüste mi'râc etmeyen nâdân gelir nâdân gider.
Sen çünki âdemzâdesin sırr-ı kerem sırrındadır,
Ademliğe eremeyen husrân gelir husrân gider.
Çünki seni zâtı içün halk eylemiştir Tanrı çün,
Zâtına erenler bugün sultan gelir sultan gider.
Cûş eyledi deryâ-yı zât, devr eyledi zât ü sıfât,
Vasfını zâta erdiren irfân gelir irfân gider.
Esrâr-ı zâtîye erip kalbi haremgâh eyle kim,
İhrâm-ı kudsî bulmayan uryân gelir uryân gider.
Bulup bugün mürşid-i cân anla nedir cân ü cihan,
Mürşide erişmeyen hayrân gelir hayrân gider.
Gör vahdet-i kübrâyı sen mir'ât-ı kesretten hemân,
Canında cânı bulmayan bî-cân gelir bî-cân gider.
Çün küntü kenzinde Hudâ, zâtını pinhân eyledi,
Zât-ı nihâna erişen pinhân gelir pinhân gider.
Sâmî Niyâzî katre-i sırrında ummân bulmayan,
Deryâda mâhiler gibi atşân gelir atşân gider

İrfânı Bilmez Kandedir

Nefsin idrâk etmeyen irfânı bilmez kandedir,
Hîlesinden geçmeyen şeytânı bilmez kandedir.
Çâr unsur kal'asın feth etmeyenler zikr ile,
Rûh içinde hükmeden sultânı bilmez kandedir.
Mürşide teslim olup terketmeyen inkârını,
Vâdi-i taklîddedir, îmânı bilmez kandedir.
Bu teayyün perdesin çâk etmeyenler zikr ile,
Katresinden kurtulup ummânı bilmez kandedir.
Fakr-ı fahrinde gınâ-yı mahv-ı sarfı bulmayan,
Tâ ezelden kenz-i bî-pâyânı bilmez kandedir.
Arş-ı kalbini tecellîgâh-ı Rahmân etmeyen,
«İstevâ» sırrındaki mihmânı bilmez kandedir.
Rûh ile mi'râc edüp kim olmaya aslü'l-usûl,
Sırr-ı ahfâsındaki seyrânı bilmez kandedir.
Derd-i nefs ile marîz kalbe devâ-cû olmağa,
Feyz-i rûhu bulmayan dermânı bilmez kandedir.
Âyinei faslında aslını temâşâdan garîb,
Ömrü beyhûde geçer cânânı bilmez kandedir.
Mâyede **Sâmî Niyâzî** nûr-i vahdet bulmayan,
Ka'be-i sırrındaki erkânı bilmez kandedir.

Rûhumda Tersîm Eyledi

Rûhumda tersîm eyledi berk-ı hayâlin hâleler,
Te'sîr-i aşkından çıkar feryâd ü efgân nâleler.
Nûr-i cemâlin hasretinden derde oldum mübtelâ,
Sînemde açtı çeşme-i hûnâbe emsâl lâleler.
Ekber-i azâb-ı firkatin, nâr-ı Cahîmi geçti yâr,
Çeşmimden akar eşk-i hûndan dâima şelâleler.
Âteş midir hüsnün yakar pervâne-veş cân atanı,
Mecrâ-yı aşkın ile açmış ateşîn seyâleler.
Meczûb-i aşkî **Sâmiyâ** tâ ezelî hayrânesi,
Aşka fedâ edüp dü kevni, aşk olur nevâleler.

Maksûd Özünü Âdem Etmektir

Cihâna gelmeden maksûd özünü âdem etmektir,
Müsemmâ içre mazhar ismini hem a'zam etmektir.
Geçüp sûretle ma'nadan saray-ı sırr-ı a'lâya,
Derûn-i dilde dildâre dilini mahrem etmektir.
Bu iklim-i derûnu, nefs elinden feth edüp bir bir,
O milk-i ma'nevîde rûhu Sultân Edhem etmektir.
Mutahhar eyleyüp kalbi dü âlem iltifâtından,
Sarây-ı beyt-i vahdet, Ka'be ile Zemzem etmektir.
Görünmez dide-i aşka sivâlar lâkin «illâ hû»,
Meallaha erüp sırrını Hakla hemdem etmektir.
Bu nâsût âleminden eyleyüp lâhûtuna avdet,
Visâlüllah ile **Sâmî** dilini hurrem etmektir.

Ey Merd-i Meydan-ı Hakîkat

Ey merd-i meydân-ı hakîkat, ver haber, Ankâ nedir,
Ol lâmekânın Kâfına vâkıf olan yektâ nedir.
Efvâc ile bin şân olan emvâc-ı bî-gâyet iken,
Zâhirle bâtın bahrına girdâb olan deryâ nedir.
Şark ile garbı cem' eden ol âfitâb-ı bî-zevâl,
Kimden tecellî eyledi, mazhar olan esmâ nedir.
Bezm-i hakîkatten nasîb aldınsa gerçekten eğer,
Mescûd-i kerrûbî olan Âdem nedir, Havvâ nedir.
Tevhîd-i ef'âl ü sıfât ekber kerâmet Âdeme,
Mu'ciznümâ-yı âlemîn Îsâ nedir Mûsâ nedir.
Bir katrede olmuş nihân, deryâ-yı kesret görünen,
Cümle nükûşu cem' eden ol nokta-i kübrâ nedir.
Mahv-ı izâfet eyleyüp erdinse «bâ»dan noktaya,
Ders-i ledünnî mektebinde «men aref»le «bâ» nedir.
Çünki hıcab-ı vasl-ı Hak, sâlik olana «lâ» imiş,
«Lâ»dan kinâye edilen ma'nâ nedir, «illâ» nedir.
Cennetleri seyreyledinse milk-i ma'nâda eğer,
Her semtini gark eyleyen ol kâmet-i Tûbâ nedir.
Mi'râca tecrîd deminde bî-cihet erdin ise,
Ednâ nedir a'lâ nedir hem sırr-ı «mâ evhâ» nedir.
Hüdhüd Süleyman rehberi mûrile hikmet neşr eden,
Mülkünde hükmüne sebeb ol hâtem-i imzâ nedir.
Rükn-i bakâ-billâh ile beyt-i fenâ-fillâh ile,
Vahdetnişîn-i kibriyâda kubbe-i hadrâ nedir.
Kur'ân-ı tenzîli ile tekvîni buldunsa eğer,
Bahr-i rumûz-i Fâtiha ile «Elif Lâm Râ» nedir.
Saliklere dünyâ nikab, ukbâ hicâb olmuş iken,
Vahdet mehiyle ref' olan zulmetteki ma'nâ nedir.
İhrâm zebh ile tavâf-ı seba'i erkân ile,
Esmâ yolunda vâdi-i sahra nedir deryâ nedir.
Sâmî yüzünü ol edüp birde karar etmiş ise,
Aynında ğayn'a erişen insân-ı müstesnâ nedir.

Zümre-i Fırka-i Nâcî

Meyveli olan ağacı,
Yaprakla dalı gösterir.
Zümre-i Fırka-i Nâcî,
Olanı, hâli gösterir.

Dünyâya gelenler sefer,
Etse gerektir serteser,
Devr ederek şems ü kamer,
Hep intikâli gösterir.

Mest-i meyi ile bî-şuûr,
Aşk neş'esiyle pür sürûr,
Ma'şûka bend olmuşdurur,
Renginde âli gösterir.

Sadefse dürr yektâ mıdır,
Nîsanda müstesnâ mıdır,
Ankâ mıdır karga mıdır,
Hep perr ü bâli gösterir.

Tenden sudûr eden hatâ,
Candan gelir bu sûrete,
Noksan olanın sertâ,
Fi'li, vebâli gösterir.

Kimden gelir aceb bu ses,
Kim aldıran sana nefes,
Hangi mürğundur bu kafes,
Nutku makâli gösterir.

A'zâya hâkim baş mıdır,
Dil cezb eden göz, kaş mıdır,
Ma'nâ şehi nakkâş mıdır,
Serden hayâli gösterir.

Deryâya salsa nehr-i aşk,
Girdâba dolsa bahr-i aşk,
Dil mülkü olsa şehr-i aşk,
Bedr visâli gösterir.

Aşk ile varlık kâfını,
Mahv eylese evsâfını,
Mir'ât-ı sîne sâfını,
Mihr-i cemâli gösterir.

Âdem isen râhın nedir,
Âlem isen mâhın nedir,
Şâm ü seher âhın nedir,
Şemsi zılâli gösterir.

Sâmî rumûz et mahreme,
Fâş olmasın nâ-mahreme,
Edilen secde Âdeme,
Bir sırr-ı âlî göstetrir.

Devâm Et Zikr-i Mevlâya

Devâm et zikr-i Mevlâya hayât-i câvidanlıktır,
Sehâvet, merhamet mahlûk-ı Hakka, hânedanlıktır.
Rızâdan etmesin mahrûm, azâb-ı nâr ile mahrûm,
Hevâ-yı nefsi mağlûb et hakîkat pehlivanlıktır.
Ezâ etme cefâ etme hakâret etme bir ferde,
Umûma hüsn-i hizmet, hüsn-i niyyet müslümanlıktır.
Harîs ol tâate sâatleri fevt etme beyhûde,
Kanâat eyle dünyâ kılletine kâmranlıktır.
Riyâ etme sakın ehl-i hulûs ol cümle kârında,
Riyâ, şirk-i hafî hüsrân-ı a'zamla vîranlıktır.
Gönül ufkunda sönmez bir güneştir dîn ile imân,
Diyânet kadrin bil, nâdânların sonu karanlıktır.
Saâdettir, hayâtı Hak yolunda bezl ü sarf etmek,
Sivâda ömrü mahv etmek hem iflâs hem ziyânlıktır.
Kişiyi, sû-i ahlâkı, yakar nâr-ı kasâvetle,
Güzel huy iki âlemde saâdet şâdümanlıktır.
Hak ile Hak olan vâsıllları bulmak olur devlet,
İki âlemde **Sâmî**, aşk-ı Hak kenz-i nihânlıktır.

*

Vasl İle Âbâd Olur

Aks-i mihrin nûru, dil âyînesinde nâr olur,
Canfezâ ânın ile, cism ile cân bîmâr olur.
Goncalar reng-i rühunla şermsârındır senin,
Zülf ü müjgânın derûn-i sînem içre hâr olur.
Vasl ile âbâd olur milk-i dil-i üftâdegân,
Mürğ-i rûhum kurbetinle mübtelâ-yı zâr olur.
Nokta-i ânın hayâli rûhta tasvîr olalı,
Akl ü fikrim mihver-i aşkın ile pergâr olur.
Nâvek-i çeşmânına dildâdeler olmaz rehâ,
Tîğfeşân-ı rişte-i dîdâr ile berdâr olur.
Ülker-i seyyâr-ı hüsnün mahremi üftâdeler,
Cevv-i eflâk hayretinde aşk ile tayyâr olur.
Lâlezâr oldu derûnum yâre-i sadpâreden,
Dîdeden hûnâb-ı eşkim kandan ebhâr olur.
Sadme-i aşkınla bîtâb **Sâmî**'ye rahm et şehâ,
Her nigâhın, câna bin te'sîr ile mismâr olur.

Mahbûb-i Rahmân Görünür

Aç gözün bak mülk-i câne, anda cânân görünür,
Ayîne kıl kalbini kim, gizli sultan görünür,
Arş u ferş ile semâdan sırr-ı Yezdân görünür,
Cümleden nûr-i hüdâ Mahbûb-i Rahmân görünür,
Ahmed-i Mahmûd Muhammed nûr-i Sübhân görünür.

Vech-i pâkin nûr-i Rahmân, mazharın a'zam senin,
Pertevinle kıblegâh oldu şehim Âdem senin,
Tâ ezel pervânedir envârına âlem senin,
Cümleden nûr-i hüdâ Mahbûb-i Rahmân görünür,
Ahmed-i Mahmûd Muhammed nûr-i Sübhân görünür.

Sâye-i nûrunla halk oldu semâvât ü zemîn,
Hâkim oldu hâk-i pây-i akdese Cibrîl Emîn,
Kâinâta nûrun oldu rahmeten lil'âlemîn,
Cümleden nûr-i hüdâ Mahbûb-i Rahmân görünür,
Ahmed-i Mahmûd Muhammed nûr-i Sübhân görünür.

Her güzellerden güzel kıldı seni ol lemyezel,
Taht-ı eyvân-ı risâlette nazîrin bîbedel,
Meşrık-ı gaybınla eyledi zuhûr şems-i ezel,
Cümleden nûr-i hüdâ Mahbûb-i Rahmân görünür,
Ahmed-i Mahmûd Muhammed nûr-i Sübhân görünür.

«Alleme'l-esmâ» hakâyık levhisin, irfân senin,
«Lî maallah» halvetinde vuslat-ı Rahmân senin,
Zâhirin halk, bâtının Hakla haremgâh, şân senin,
Cümleden nûr-i hüdâ Mahbûb-i Rahmân görünür,
Ahmed-i Mahmûd Muhammed nûr-i Sübhân görünür.

Nûr-i Hakkın maksemi sırr-ı Ebu'l-Kâsım humâm,
Çünki mihrâb-ı visâlüllaha bir sensin imâm,
Yaratıldı, nûr-i zatınla kuruldu hep nizâm,
Cümleden nûr-i hüdâ Mahbûb-i Rahmân görünür,
Ahmed-i Mahmûd Muhammed nûr-i Sübhân görünür.

Akl-ı külsün, rûh-i külsün sen ezellerden beri,
Ey resûller mürseli, peygamberân peygamberi,
Nûr-i zâtın ism-i a'zam, mümkinâtın mihveri,
Cümleden nûr-i hüdâ Mahbûb-i Rahmân görünür,
Ahmed-i Mahmûd Muhammed nûr-i Sübhân görünür.

«Küntü kenz»in hikmetisin cümle halka rahmeti,
Kâinâtın hılkatine sensin ancak illeti,
Ümm-i esmâsın bütün eşyâ, zuhûrun sûreti,
Cümleden nûr-i hüdâ Mahbûb-i Rahmân görünür,
Ahmed-i Mahmûd Muhammed nûr-i Sübhân görünür.

Nûr-i feyyâz-ı ezelsin âlemîne bîaded,
Etme mahrûm **Sâmîyi** ey mazhar-ı nûr-i Ehad,
Kutb-i dâimsin ki her zerrâta sendendir meded,
Cümleden nûr-i hüdâ Mahbûb-i Rahmân görünür,
Ahmed-i Mahmûd Muhammed nûr-i Sübhân görünür.

Dervişlerin Amelleri

Dervişlerin amelleri şerîat-i Rahmân olur,
Ef'âl ile ahvalleri tarîkat-i Kur'ân olur.
Dervişlerin hep âdeti gece gündüz Hak tâati,
Zâyi' etmezler sâati ticâret-i Sübhân olur.
Derviş olanın yolları firdevs-i aşk menzilleri,
Zikr eder dâim dilleri tâ beseher nâlân olur.
Derviş olanın kemâli terk eylemek mülk ü mâli,
Maksudları lâyezâlî bir mülk-i bîpâyân olur.
Derviş olanların kârı Hakkın ezkâr u efkârı,
Garaz ivazlardan ârî, ihlâs ile yeksân olur.
Derviş olan uşşak-ı Hak, ahlâkları ahlâk-ı Hak,
Meczûb-i Hak müştâk-ı Hak matlubları Yezdân olur.
Dervişlerin kalbi deryâ sığmaz kibr ile riyâ,
Matlûblarıdır kibriyâ kibr eyleyen şeytân olur.
Dervişlerin Hakka şükrü ni'mete mihnete sabrı,
Ünsiyyeti Mevlâ zikri, hâlî değil her ân olur.
Derviş olur, alanlar dest, nisbet ile olurlar mest,
Verdikleri Bezm-i Elest ahd üzre imtihân olur.
Dervişlerde yoktur gaflet gaflet eden bulmaz vuslet,
Eylemişler candan rihlet kurbet için kurban olur.
Derviş olan âşık gerek aşk ile hep yanık gerek,
Hak yoluna sâdık gerek gönülleri tâbân olur.
Derviş her an şerîatte, kalbi hayran tarîkatte,
Rûhu tayrân hakîkatte alemleri irfân olur.
Dervişlerin yüzü halktır özü haktır sözü haktır,
Tarîkatte izi haktır derviş Hakka revân olur.
Dervişler Ehl-i Beyt kolu Hakka gider yoldur yolu,
Allah, Muhammed'le Ali canlarına cânân olur.
Derviş biner Hak fülkine geçer hakîkat mülkine,
Girip erenler silkine Hak bezmine mihmân olur.
Dervişlikten maksûd merâm, marifet-i Rabb-i enâm,
Evliyâlar derviş tamam her sözleri bürhân olur.
Derviş olur mu her adam terk etmek gerek dü âlem,
Teclis-i ism-i a'zam sırlarına seyrân olur.
Derviş neye etse nazar Haktır şühûdu serteser,
Sâmî edüp seyr ü sefer katra iken ummân olur.

Cümle Ekvân Sendedir

Sûretâ suğra vücûdun cümle ekvân sendedir,
Bir imâretgâh-ı Haksın sırr-ı insân sendedir.
Süllem-i irfân gerektir ma'rifet ma'rûfuna,
Enfüs içre merâtib kenz-i pinhân sendedir.
Perde-i imkân-ı mahviyette mânend-i hilâl,
Seyr-i seyrân et derûnu şems-i tâbân sendedir.
Akrabiyyet sırrıdır tevhîd-i zâtın lem'ası,
Kıl musaffâ kalbini mir'ât-ı Rahmân sendedir.
Secde-i ifnâ-yı nâsût kurbet-i Hak umdesi,
Derd-i aşk dermân-ı Haktır derde dermân sendedir.
Dâm-ı mekr-i dû cihâna düşme «illâ Hû»yu bul,
Per açıp zâhirle bâtın, sırla tayrân sendedir.
Zulmet-i teınde hayât-ı mâ-i kudse tâlib ol,
Şem'i cem'i cezb-i şevk ile fürûzân sendedir.
Bînişânın şânı zâhir, vâkıfa her zerreden,
Nûr-i irfân dîde-i Hakbîn-i bürhân sendedir.
Hâmil-i kübrâ emânet ademiyyet şanıdır,
Nezd-i Hakta sırr-ı «kerremnâ» ile şân sendedir.
Mevc-i âmâl vuslat-ı zâta hicâb eder hicâb,
Keşf-i cânâne nikâb-ı gaflet-i cân sendedir.
Bil teeddüb fasl ile asla takarrubdur sebeb,
İyd-i vasla tuhfe-i cânâne kurbân sendedir.
Rûh-i kudsi çah-ı husrâna düşürme **Sâmiyâ**,
Mekr-i şeytân zulmet-i cehl ile nâdân sendedir.

Seyyid Ahmed-i Bedevîdir

Nesl-i nebevî Seyyid Ahmed-i Bedevîdir,
Esrâr-ı Alî Seyyid Ahmed-i Bedevîdir.
Akmâr-ı kerâmet meh-i envâr-ı hidâyet,
Nûr-i ezelî Seyyid Ahmed-i Bedevîdir.
Her ân ü zaman kudret-i kudsiyyesi dâim,
Gavs-i ebedî Seyyid Ahmed-i Bedevîdir.
Esrâr-ı ledün mahremi hüviyyeti Kur'ân,
Kenz-i ehadî Seyyid Ahmed-i Bedevîdir.
Enfüs ile âfâka tasarrufta ferîddir,
Kutb-i samedî Seyyid Ahmed-i Bedevîdir.
Ol seyyid-i sâdât-ı kirâm nesl-i risâlet,
Bürhân-ı celî Seyyid Ahmed-i Bedevîdir.
Kenz-i ezelin, maksem-i feyz-i ebedîsi,
Hakkın mededi Seyyid Ahmed-i Bedevîdir.
Her demde eden lem'a-i irşâdla işrâkta,
Sırrımda mehi Seyyid Ahmed-i Bedevîdir.

Aşk Şarabı.. Âşıkı

Aşk şarabı ebedî âşıkı mahmûr eyler,
Katresi bir dil-i vîrâneyi ma'mûr eyler.
Sâkî-i bâde, yed-i kudret-i cânân olıcak,
Gam-ı dü âlemi bir lâhzada mehcûr eyler.
İltifât eylese bir kerre cemâl-i pâki,
Mahv edüp zulmeti ser tâ bekadem nûr eyler.
Vasl ü hicrânı şühud vahdete yeksân olur,
Zü'l-Celâl nârı cemâl nûrunu mestûr eyler.
Ol cemâl mestânesi dâreyne etmez iltifât,
Çünki sevdâ-yı sivâyı, o cemâl dûr eyler.
Er olup dü âlemi terk eyleyen gelsün berû,
Nisbete **Sâmî Niyâzî** anı destûr eyler.

Vahdet Deryasına Dalmışım Dostlar

Aşkın ateşiyle dolmuşum dostlar,
Kalbimi Mevlâya salmışım dostlar,
Nur-ı ezelden nişan almışım dostlar,
Vahdet deryasına dalmışım dostlar,
Nur-ı zâta hayran olmuşum dostlar.

Bir deryâya daldım yoktur kenarı,
Bir buldum o demde nâr ile nuru,
Beni benden aldı Hakkın didarı,
Vahdet deryasına dalmışım dostlar,
Nur-ı zâta hayran olmuşum dostlar.

Mürşidimle açtım gönül kapusun,
Seyreyledim arş-u kürsi kamusun,
Aşkla geçince nefsim tamusun,
Vahdet deryasına dalmışım dostlar,
Nur-ı zâta hayran olmuşum dostlar.

Yolları gizlidir candan içerû,
Kur'an okunur Kur'andan içerü,
Ne deryâdır bu ummandan içerü,
Vahdet deryasına dalmışım dostlar,
Nur-ı zâta hayran olmuşum dostlar.

Nurdan bir tur oldum seyrettim turdan,
Nice bin perdeler açıldı sırdan,
Nice bin âlemler geçildi sırdan,
Vahdet deryasına dalmışım dostlar,
Nur-ı zâta hayran olmuşum dostlar.

Zıll-ı hayalâta gönlümü salmam,
Cümle masivâyı bir pula almam,
Dostuma mihmânım geriye gelmem,
Vahdet deryasına dalmışım dostlar,
Nur-ı zâta hayran olmuşum dostlar.

Şeyhim delil oldu hazrete gittim,
Aşkı rehber oldu cânana gittim,
Varlık perdesini çak ettim yırttım ,
Vahdet deryasına dalmışım dostlar,
Nur-ı zâta hayran olmuşum dostlar.

İmdâd Muhammed nûr Mustafa,
İrşâd Aliden sır murtaza,
Pirler erkânında bulunca safa ,
Vahdet deryasına dalmışım dostlar,
Nur-ı zâta hayran olmuşum dostlar.

Zerre olmaz deryaya nisbet,
Hakkı bulan etmez mahlûka ülfet,
Sâmîde kalmadı cennete minnet,
Vahdet deryasına dalmışım dostlar,
Nur-ı zâta hayran olmuşum dostlar.

Kimdir

Gönül bülbül gibi seni böyle nalân eden kimdir,
Gehi mahzun gehi meftûn olup efgân eden kimdir.
Bu âlem halkına ünsiyet ile ülfet etmezsin,
Seni aşk ateşiyle ruz u şeb suzân eden kimdir.
Ne yerden eyledin hicret kimin meftunusun eya,
Seni bu dar-ı mihnette aceb hicrân eden kimdir.
Açılur sine-i gamhârın içre nice bin yâre,
Kimin müştâkısın daim seni hayrân eden kimdir.
Ne içün müptelâsın derdile bu âh ile vâhe,
Kararın yok seni bu mertebe nalân eden kimdir.
Cemâli cezbesiyle eyleyüp hervârını yağma,
Hayatından seni bizâr eden, bicân eden kimdir.
Kime müştâk acep **Sâmî** bu mülk-i bîbeka içre,
Akıdup katrelerin vasıl-ı umman eden kimdir.

Senin Aşkınla

Senin aşkınla ey mâhım gönül hep ağlamak ister,
Deniz derya olup râhında daim çağlamak ister.
Devasız yâredir lâkin verir zevk ü sefâ câne,
Cünunasa beni zinciri nâre bağlamak ister.
Sivalar zulmet ağyar cehennem sensiz ey dildar,
Ki senden gayreti binefretle dil ırağlamak ister.
Gönülgâhımda hâk oldu senin aşkın ah ah ah,
Nura nur halim benim sensiz derunum dağlamak ister.
Yetiş imdadıma gel gel ki viran olmuşum gayet,
Ki paslanmış olan âlem-i lübbünü yağlamak ister.
Çamur deryasına düştüm yetiş ey şems-i tâbânım,
Reh-i nûrunda yüz sürüp yüzünü aklamak ister.
Harab ender harabım, ah perişanım perişanım,
İmaratgâhı aşkınla derunum sabbağlamak ister.
Ulûvvîdâs eyle aşkınla beni ta yakmasun niran,
Cemâlin perteviyle mülki dil çarağlamak ister.
Temâşay-i cemâl sevdasına düştü ezelden dil,
Anın içün masivayı lâ edüp ırağlamak ister.
Bu **Sâmîyi** siva ile mülevves koyma rahmânım,
Ki nurunla debağat eyleki sabbağlamak ister.

Zerre Yok Hâşâ Abes

Her tecellî Zât-ı Hakkın zerre yok hâşâ abes,
Hakka nâzır vechini gör, görme hiç eşyâ abes.
Zıll-i zâil sûretinden görünen envâr-ı Hak,
Sırr-ı «lâ mahbûb» u bulkim âleme sevdâ abes.
Bâb-ı Hakda abd-i memlûk, bende-i mes'ûlsün,
Hizmet-i teklîf-i bâb-ı nefs-i bedfermâ abes.
Devlet-i bîintihâdır aşk-ı Mevlâyı muîn,
Lahza gâfil olma Hakdan, rağbet-i dünyâ abes.
İmtihân-ı mûcib-i ihsânıdır her ibtilâ,
Ayn-i ihsân, ibtilâdan nefret ü şekvâ abes.
Âlem-i dünyâda te'min eylemiş her emri, Hak,
Eyle tefvîz u tevekkül, fikret-i ferdâ abes.
Ârif olan zerrece meyl eylemez dü âleme,
Terk-i âlî eyleyip, bil, rağbet-i ednâ abes.
Çünki «lâ mahbûbe illâ Hû»dadır kenz-i ezel,
Aşk-ı Mevlâdır hakîkat, kıssa-i Leylâ abes.
«Küllü şey'in hâlikü»de kalma «illâ vech»i bul,
Sâmiyâ, fânî vücûd ol, lafz ile da'vâ abes.

Cenâb-ı Gavs

Hakîkat mazhar-ı envâr-ı kudrettir Cenâb-ı Gavs,
Ledün bahrinde yektâ, kenz-i hikmettir Cenâb-ı Gavs.
Umumen evliyâya pîşüvâdır cümle ezmânda,
Vekil-i Hazret-i şâh-ı velâyettir Cenâb-ı Gavs.
Haremgâh-ı visâl-i kurb-i Yezdân muktedasıdır,
İmâm-ı evliyâ, bir nûr-i hazrettir Cenâb-ı Gavs.
Erer her lahzada, her müstemide nûr-i irşâdı,
Havârik mecmaı bahr-ı kerâmettir Cenâb-ı Gavs.
Tasarrufta rehîne-i dü serâdır hukm-i fermânı,
Kemâl-ender kemâli, şâzz-ı hılkattir Cenâb-ı Gavs.
Hüveydâdır hüviyyet nûru envâr-ı cemâlinde,
Tecelliyyât-ı Zât, ayn-i inâyettir Cenâb-ı Gavs.
Zuhûru, tılsım-ı Esmâ-yı Hüsnâ a'zamındandır,
İmâm-ı kudsiyân, feyz-i hüviyyettir Cenâb-ı Gavs.
Tasarrufta kemali mihver-i irşad-ı âlemdir,
Velîler mürşidi, bahr-ı şerâfettir Cenâb-ı Gavs.
Benim pîr-i celîlim **Sâmiyâ**, Sultân-ı Geylânî,
Ki sırrımda delîlimden hidâyettir Cenâb-ı Gavs.

Eğer Cânân İse Kasdın

Eğer cânân ise kasdın ser ü cândan ümîdin kes,
Ki varlıkta durur iken o Sultandan ümîdin kes.
Aceb dû âleme minnet eder mi âşık-ı billâh,
Değil dünyâ, bu yolda, hûr u gılmandan ümîdin kes.
Bulup bir mürşid-i kâmil, nübüvvet sırrın et tahsîl,
Nebîler vârisi bulmazsan irfândan ümîdin kes.
Bulup aşk refrefini mâsivâlardan mutahhar ol,
Gönül büthâne iken Arş-ı Rahmândan ümîdin kes.
Ne bilsin gonca kadrin, zâğ sıfatlı tâlib-i cîfe,
Çü bülbül olmadan giryân, gülistandan ümîdin kes.
Bulup Lokmanı rûhânî tedâvî ol nekâistan,
Nedir bilmeyecek derdini dermândan ümîdin kes.
Gehî ikrâr gehî inkâr reh-i Hakta tereddüdle,
Yakînin yok bu yolda çünki îmândan ümîdin kes.
Çü bahr-i vahdetin **Sâmî Niyâzî** oldu gavvâsı,
Nesebden hep izâfât ile her şandan ümîdin kes.

Haktan Seni Dûr Eyleyen

Haktan seni dûr eyleyen cümle hicâbındır nefs,
Ayîne-i kalbi mükedder eyleyen dürlü heves.
Bir zerreye bakma hakâretle çü Haktır hâlikı,
Hodbîn olup şeytân gibi mağrûr ile olma nekes.
Rûha gıdâ zikr-i Hudâ eyle fedâ her vârını,
Meyl-i sivâdır mâr-ı nefsin semmini tevhîdle kes.
Cân tende iken zinde kıl aşk-ı celîl-i Hak ile,
Elbet uçar, kalmaz ebed, mahbeste bu murğ-i kafes.
Esmâ ile hemdem olan âdemdedir sırrı kerem,
Her ânına sâhib olup mahv etme beyhûde nefes.
Bil kadrini kimyâ-yı ömrün etme meşgûl-i hevâ,
Eyyâmını sa'd eyle taât ile, etme yevm-i nahs.
Hiç kimse bâkî olmaya, gayri Hudâdan kalmaya,
Hakka sadâkat eyle kim Haktır dü âlem dâdres.
Dünyâ ledünnî mektebi **Sâmîye** irfân meksebi,
Tekmîl-i irfan etmeğe, al bu cihânda dürlü ders.

Bulmak İstersen Halâs

Sübha-i hubb-i sivâdan bulmak istersen halâs,
Pertev-i vahdetnisâr bir mürşide kıl ihtisâs.
Ravza-i cennet olan bezminde hak gülzârının,
Ma'rifet esmârını sırr ile eyle iktinâs.
Şems-i irşâdında zıll-i cismi eyle hâksâr,
Hep kemâldir bu'd-i şems ile kamerde intikâs.
Ka'be-i zât etmek ise dil tecelîgâhını,
Eyle tenvîr zikr ile tahkîr-i Lât ile Menâs.
Cezbe-i aşka erişkim lâmekân seyrân ola,
Böyle buldular bulanlar böyle oldular havâs.
Rûh-i rahmânîyi tahlîs-i izâfât eyleyüp,
Sâmiyâ ihlâs-ı tâmla hazrete ol abd-i hâs.

İcâzet Eyledim İras

Çü tevhidim zuhur etti saadet eyledim iras,
Geçüp nârın sıfatından selâmet eyledim iras.
Celâl ismi celâliyle cemâli eyledim izhar,
Feda olup çü İsmail beşâret eyledim iras.
Çü kenz-i «Hû»ya eriştim okudum allemelesma,
Melekler secdegâhında kerâmet eyledim iras.
Erişti «Hakk»a irfânım kemâle erdi imânım,
Anasırdan soyunup istikâmet eyledim iras.
Hayatım Hakk-ı hayata erişti «hay» olup sırrım,
Arada sûr-ı İsrâfil kıyâmet eyledim iras.
Tecelli eyledi kudret çü düştüm bahr-i «kayyûm»a,
Tasarruf-ı sahib-ül bürhan metanet eyledim iras.
Tecelli ism-i «kahhar»dan selâmet etti ağyardan,
Soyunup reng-i elvân içre vahdet eyledim iras.
Bitirdim devr-i insânı eriştim devr-i rahmâna,
Duyunca sırr-ı «fettah»ı ibadet eyledim iras.
Doğunca şems-i «vâhid» zulmet-i evsâfı ref eyledi,
Erişüp nûr-ı vuslat şefâat eyledim iras.
«Ahed»de nûr-ı zât-ı evhad asi ile vasıım,
Göründü bedr-i didârı muhabbet eyledim iras.
«Samed»de gayb-ı lâhuti tecelli etti ra'minde,
Beka içre beka sırra dehâlet eyledim iras.
Bitirüp seyrini **Sâmî** erişti lîm'Allaha,
Olup memur irşade icâzet eyledim iras.

Hudâyı Zikr Eder

Hudâyı zikr eder her ne var ise kuru ile yaş,
Zülâl-i Kevser-i aşk-ı Hak ile dâim ol ayyâş.
Velî kûy-i dilâraya delîl ü rehnümâ lâzım,
Tutup dâmânını vâsılların, ol sıdk ile yoldaş.
Hüviyyet bahri eşyâ mevcesinden gösterir sûret,
Bilinir hikmet-i sun'u kemâl-i nakşile nakkâş.
Teferrüd eylemekse maksadın envâr-ı vahdetle,
Tecerrüd et, hicâb-ı mâsivâdan eyleyüp vahhâş.
Eriş hakka'l-yakînde nûr-i bîrengi musaffâya,
O merkezde olur sâkî saâdet nûrunu reşşâş.
Bu yolda **Sâmiyâ** varlık, hicâbı şirk-i ma'nâdır,
Bulanlar buldular terk eyleyüp bin cân ile bin baş.

Zarftan Murad Mazrûf İmiş

Dinle ey zâhirperest zarftan murad mazrûf imiş,
Noktadır asl-ı hurûf, ol noktadan me'lûf imiş.
Noktadır evvel hurûfa noktadır hem intihâ,
Noktadır bâtın ü zâhir, ayn ile mevsûf imiş.
Sarf ile eyle tasarruf, nefs-i mahvet nahv ile,
Mantık-ı «innî enellah» masdara masrûf imiş.
Gayb-ı ma'nâ aynına keşf-i maânî remz ola,
Ma'ni-i kesretbedâyi' vahdete ma'tûf imiş.
İlm-i âdâb-ı hakîkat mahremi oldu edîb,
Bîedeb envâ-ı taksîrat ile mekşûf imiş.
Ukde-i hall-i akâid aslına vâsıl olan,
Nûr-i zât asl-ı vusûle ârif-i marûf imiş.
Zâil et hâdis vücûdu keşf ola nûr-i hadîs,
İlm-i tefsîrden sefer tevhîd ile mehdûf imiş.
Mahv-ı emvâc eyleyince **Sâmiyâ** bahr-i ezel,
«Küllü şey'in hâlikün»le mümkinât mahzûf imiş.

H e y h â t

Huzûru bulmadan sofî kılarsın tâatı heyhât,
Ki tevhîd ehliyim dersin, edersin şirketi heyhât.
Racîm'in dâm-ı mekrinden ucüble kibre düşmüşsün,
Libâs-ı şeytanetle kasd edersin kurbeti heyhât.
Kusûr-u nefsini görmekte a'mâsın hakîkatte,
Bu a'malıkla cennette dilersin rü'yeti heyhât.
Çü Mevlâ âdemi kıldı riyâz-ı cennete lâyık,
Bu hayvanlıkta durmakla dilersin Cenneti heyhât.
Kurumuş ağaca, zinhâr eder mi katreler te'sîr,
Bu kâsî kalb ile ümmîd edersin rahmeti heyhât.
Günâh ü ma'siyetlerde gezersin dâimâ **Sâmî**,
Kusûr u gafletin ile dilersin vuslatı heyhât.

Dünyâya Dalma

Dünyâya dalma, encâmı hasret,
Gaflette kalma, çünki nedâmet.
Râh-ı saadettir râh-ı tâat,
Her vakt ü sâat eyle ibâdet.
Sa'y eyle dâim, sâim ü kâim,
Kalbini sâlim et bul selâmet.
Nefs ü hevâya, meyl-i sivâya,
Sa'y et devâya, edip zehâdet.
Keşf et kusûru, feth et huzûru,
Kalbinde Tur'u, bulup nihâyet.
Sahrâ-yı aşka deryâ-yı şevka,
Sevdâ-yı zevka er bul saâdet.
Kesret yolunda vahdet ilinden,
Vuslat gülünden bulsun tarâvet.
Sâmîye hâil oldukta zâil,
Bir bedr-i kâmil doldu bu sîret.

Her Kim Ki Diler

Her kim ki diler eyleye tebyîn-î hakîkat,
Dû dîdesini, nûr ile tezyîn-i hakîkat,
Aynına erişip keşf ile ta'yîn-i hakîkat.
Tahmîn ile kâbil mi ki tâ'lim-i hakîkat,
Ehlinden alır aşk ile dûrbîn-i hakîkat,
Aslından alır şevk ile telkîn-i hakîkat.

«Ve'l-leyl» de«vettekâ» ile «etkâ» yı dilerse,
«Ve'ş-şemsi,» Duhâ sırrı ile berkı dilerse,
Esrâr-ı«ev ednâ» kerem-i aşkı dilerse,
Nefsin bilerek, ma'rifet-i Hakkı dilerse,
Ehlinden alır aşk ile dûrbîn-i hakîkat,
Aslından alır şevk ile telkîn-i hakîkat.

İmkân ü vücûb sırrını tefrîk ise maksûd,
Fark ile cem' sırrını ta'mîk ise maksûd,
Nâsût ile lahûtunu tevfîk ise maksûd,
Taklîdini tahkîk ile tetkîk ise maksûd,
Ehlinden alır aşk ile dûrbîn-i hakîkat,
Aslından alır şevk ile telkîn-i hakîkat.

Seyreylediği cümle mezâhirde nigâhı,
Mahv eyleyerek perde-i nâsût-i siyâhı,
Dilerse şuhûd-i netk-ı sırr-ı ilâhı,
Zâhir görerek cümle mezâhirde kemâhı,
Ehlinden alır aşk ile dûrbîn-i hakîkat,
Aslından alır şevk ile telkîn-i hakîkat.

A'yân-ı ilim sûreti hılkatte talebtir,
Kurbiyete bâdî-i mürâât-ı edebtir,
Telkîn ise bir vâsıta-i kurba nesebtir,
Her bir sebebi sanma hakîkatta sebebtir,
Ehlinden alır aşk ile dûrbîn-i hakîkat,
Aslından alır şevk ile telkîn-i hakîkat.

Gencîne bulan kenzini pinhân eder elbet,
Sırdâşa eren sînede mihmân eder elbet,
Sermâyesini fakr ile yeksan eder elbet,
Müstağrak olup, katrayı ummân eder elbet,
Ehlinden alır aşk ile dûrbîn-i hakîkat,
Aslından alır şevk ile telkîn-i hakîkat.

İhlâsa erer hâlis-i tevhîd-i amelde,
Matlûbu bulur tâlibi taksîm-i ezelde,
«Lâ»dan elem-i seyr ile «illâ»ya emelde,
Vahdet ise maksûd bu kûhistân-ı milelde,
Ehlinden alır aşk ile dûrbîn-i hakîkat,
Aslından alır şevk ile telkîn-i hakîkat.

Esrâr-ı hakîkat olamaz cümle kes'e fâş,
Şemsi göremez çıksa dahi dîde-i huffâş,
Cânânsa emel, bezl ederek râhına cân, bâş,
Aşk ile olup cânını cânânına ferrâş,
Ehlinden alır aşk ile dûrbîn-i hakîkat,
Aslından alır şevk ile telkîn-i hakîkat.

Yanıklara **Sâmî'** açılır keşf ü kerâmet,
Lâyıklara ihsân edilir bahş-ı saâdet,
Sâdıklara elbette verir nef'i sadâkat,
Âşıklara aşk elbet eder vasla delâlet,
Ehlinden alır aşk ile dûrbîn-i hakîkat,
Aslından alır şevk ile telkîn-i hakîkat.

Bulmaksa kemâl, ilm ile tahsîl-i kemâl et,
Bîkıymet eder âdemi cehl ile hamâkat.
İdrâk-i hakîkatle olur maksadı ta'yîn,
Şehrâh-ı saadate delîl, ilm-i verâset.
Sermenzil-i maksûda sebeb, sabr u sükûnet,
Bîkıymet eder âdemi cebr ile huşûnet.
Dergâh-ı muallâda olur kıymeti bâlâ,
Tînetleri âlî olanın, hâli sahâvet.
Kibr ile gurûr tab'ı eder nâra mübeddel,
Kudsî-i tavâzula gelir ehline rif'at.
Hırs u tamaa düşme eder kadrini ednâ,
Hürriyyet ile ayn-ı gınâ kenz-i kanâat.
Nîrân-ı hased yakmaktadır hâsidi dâim,
Buhlün eseri sâhibine fakr u mezellet.
Mâhiyyeti ednâ olanın hâli denîdir,
Vicdân-ı selîmin eseri, sıdk u sadâkat.
Kalbinde fesâd u fitn'olur ehl-i şekânın,
Rahm ile safâvet bulunan ehl-i saâdet.
Ahlâk-ı hasen sâhibi, cevher gibi makbûl,
Ahvâli sakîmden gelir insâna mazarrat.
Tehzîb-i nefis etmeyen insan olamaz hiç,
Hayvan sıfâtın geçmeyen âdem mi hakîkat.
Aldanma gönül, gölge gibi fanîye asla,
Her sâatini tâat ile eyle ticâret.
Bulmazsa gönül maksûdunu tâ ezelîden,
Encâmı eder tâ ebedî âh u nedâmet.
Bir lahza dil ü cânını dûr etme Hudâdan,
Bulmak diler isen dû cihân içre selâmet.
Gurbette eğer kurbete ermek ise maksûd,
İhlâs u muhabbet ile kıl tâate sür'at.
Sâmî dû cihânda emelin nûr-i cemâlse,
Bir ân ü zaman etme ibâdette kesâlet.

A d e m O l a n a

Adem olana dâd-ı Hudâ feyz-i kerâmet,
Ahlâk-ı güzîn sâhibidir nûr-i fazîlet.
Her zerreye ibret ile âlî nazar eyle,
Dershâne-i âlemde oku nusha-i vahdet.
Şerden sakınıp görme nihâyette hasârı,
Hayr ehli olan dâim eder hayra delâlet.
Kesb etmek ile gerçi tebeddül eder ahlâk,
Lâkin ezelî bahş-ı Hudâ ayn-ı inâyet.
Kimyâ edemez mermeri cevherlere taklîb,
Nâkâbile bîfâidedir pend ü nasîhet.
Mâl ile değildir şeref-i milk-i müebbed,
İsyanda mezellet, reh-i tâattedır izzet.
Dinsizlerin olmaz ameli hayr ile intâc,
Her mes'adetin menşeidir dîn ü diyânet.
Hürmet kazanır hürmet eden ehline dâim,
Zillet erişir cinsine eylerse hakâret.

Üftâdegân-ı Aşka

Üftâdegân-ı aşka bir an olur mu râhat,
Etmiş azâb-ı hicrân akl ü şuûru gâret.
Aks-i hayâta bâdî olsa şerâre-i aşk,
Kânûn-i aşkta cârî olmaz imiş şikâyet.
Bir bir ufûl ederler endâmına nigehbân,
Seyyârelerde olmaz envâr-ı şemse tâkat.
Nutkun sebil-i Kevser, Firdevs huzûr-i bezmin,
Huldî eder ferâmûş aşka eden sahâbet.
Bu derd-i bîdevâya ettin beni giriftâr,
Hâlim sana bedîhî ikrara var mı hâcet.
Berk-ı nihân-ı mehrû sayyâd-ı cân-ı ebrû,
Eyler esîr-i dilgîr, yoktur bulan selâmet.
Hüsniyle oldu gâlib, tâbında âfitâbe,
Pertevnisârı eyler, dil mülkünü imâret.
Sâmî semâ-yı dilden gözle o mâhtâbı,
Vahdetnişîn-i yâr ol, kalmaz azâb-ı firkat.

Zuhûrunla Zuhûr-i Kâinât

Yâ Rasûlellah zuhûrunla zuhûr-i kâinât,
Mazharın hüvlyyet-i gayb nûruna mir'ât-ı zât.
İsm-i A'zam, nûr-i akdem sırr-ı sırrullahsın,
«Küntü kenz»e gâyet-i âyât kemâlin bî-cihât.
Zâhirin, cümle zuhûrât-ı mezâhir umdesi,
Bâtınındır feyz-i feyyâz, cümleye bahru'i-hayât.
Heybetin nîrân-ı aşktır nisbetin huld-i berîn,
Nûr-i «Levlâk»in esâs-ı sâfilât ü âliyât.
Müstenîr, burc-i vücûd nûrunla ey Şems-i Ezel,
Senden almakta kemâlâtı zılâl-i mümkinât.
«Li maallah» tahtgâhında risâlet şâhısın,
Nûr-i cismindir Ridâ-yı Kibriyâ'ya beyyinât.
Mihverindir nokta-i kün devr-i imkâna medâr,
Ey kemâlüllah ile ecmelsimât, efdalsıfât.
Ey rasûl-i müctebâ, envâr-ı vechin Haknümâ,
Ey müsemmâ ümm-i esmâ sırr-ı ümmî ümmühât.
Nûr-i «kavseyn»inden etme dûr **Sâmî** kemteri,
Sad hezâr Haktan selâm ü sad hezâr ola salât.

Mahviyyet

Tecellî sırrına âgâh eder envâr-ı mahviyyet,
İzâfet selbine dilden delildir nâr-ı mahviyyet.
Çekip kayd-ı kuyûd-i zulmet-i esfelle ülfetten,
Urûc u i'tilâya cezb eder esrâr-ı mahviyyet.
Dilersen «lî maallah»a erişmek milk-i ma'nâda,
Dili, Tûr-i tecelligâh eder etvâr-ı mahviyyet.
Nikâb-ı sırr-ı «ev ednâ»yı feth eyler kerâmetle,
Bürûc-i «kâbı kavseyn» sırrıdır akmâr-ı mahviyyet.
Bekâyâ-yı vücûd bil, tâlib-i Hakka kedûrettir,
Karîn-i istifâdır hassa-i emtâr-ı mahviyyet.
Gerekse kûhl-i vahdet rü'yet-i cânân için câne,
Şühûd-i vahdeti, teshîl eder, enzâr-ı mahviyyet.
İkilikten halâs olmazsa bulmaz vahdet-i Zâtı,
«Ene'l-Hak»la «Hüve'l-Hak» remzin eyler dâr-ı mahviyyet.
Dedi «ve's-sâbikûne's-sâbikûn» âyât-ı Kur'ânda,
Nişîn-i sadr ile vâsıl eder tîmâr-ı mahviyyet.
Hakîkatten tecerrüdle teferrüd ayn-i iksirdir,
Eder tahvîl, ağyâr nârını gülzâr-ı mahviyyet.
Hüviyyet aks eder mi olmayınca pertev-i mir'ât,
Ezel kenz-i hafâsı bâdi-i izhâr-ı mahviyyet.
Kesâfetle letâfet perdesinden intikâl eyler,
Rucû-i bezm-i asla vasl eder izmâr-ı mahviyyet.
Dilersen **Sâmiyâ**, vahdetnişîn-i bezm-i lâhûtî,
Eder âgâh o sırra refref-i seyyâr-ı mahviyyet.

Allah De Âh Et

Ey âşık-ı Hak, Allah de âh et,
Cân ü dili yak, Allah de âh et.
Terk eyleme hâ, zikrini aslâ,
Bul nûr-i «illâ», Allah de âh et.
Kurbet dilersen, vuslat dilersen,
Vahdet dilersen, Allah de âh et.
Cehr ile sırda, her hâl ü kârda,
Şâm ü seherde, Allah de âh et.
Terk eyle zînet, hâl eyle niyet,
Aşk ola tînet, Allah de âh et.
Gel müşterî kul, can rehberi bul,
Şirkten berî ol, Allah de âh et.
Her yere akma, zikri bırakma,
Ağyâra bakma, Allah de âh et.
Fânî bu dünyâ, ayniyle rü'ya,
Kasdınsa Mevlâ, Allah de âh et.
Aşka delildir, kalbini doldur,
Nûrdan sebildir, Allah de âh et.
Çok olma nâim, mahşerde nâdim
Zikr eyle dâim, Allah de âh et.
Sâmî-i esmâ, künh-i müsemmâ
Eyler tecellâ, Allah de âh et.

Şems-i Zât

Şems-i zât imkâna salmış nûr-i esmâdan hutût,
Zâhir olmuş bahr-i nûrun aks-i emvâc ü şutût.
Mâsivâdan sâim oldu cem'i «illâ hû» diyen,
Hayt-ı ebyaz hayt-ı esved fark olur vasf-ı huyût.
Vâsıl olmaz cem'i lâhût lâmekân seyrânına,
Olmadıkça kâmile teslim, sülûk ile şürût.
Menzil-i a'lâ-yı «kavseyn» ile «ev ednâ»yı bul,
Mahv ola hâdis vücûdun afv ola cümle fürût.
Bul fenâ-fillâhı evvel, hem bakâ-billâhı son,
Eyle nâsût âlemine Hak sıfâtiyle hübût.
Tevhid-i ef'âl, sıfât, zât, nûr-i tekbîrin alup,
Sâmiyâ mi'râc-ı rûhânîde bul sırr-ı kunût.

Bulanı Bulmadan Yâhû

Bulunmaz vuslat-ı Mevlâ bulanı bulmadan yâhû,
Derûnundan nukûş-i mâsivâyı silmeden yâhû.
Sehergâh eyle kalbi şems-i vahdet eylesin işrâk,
Gönül âfâkına zulmet, kedûret dolmadan yâhû.
Teharrî etme lâhut dürrünü sâhilnişîn iken,
Bulunmaz cezbe-i deryâ-yı aşka dalmadan yâhû.
Dilistânında ol bir gonca-i ra'nâtere mâlik,
Bahârın bâd-i ahzân-i ebedle solmadan yâhû.
Zuhûr-i câmiiyyet kalbe kâbil ma'den-i insan,
Zer olmaz ehl-i nisbet nisbetinden almadan yâhû.
Celâlinden cemâlinden haberdâr olamaz bir ferd,
Derûnunda nedir yâr ile ağyâr bilmeden yâhû.
Cihânın cümle hâlâtı muvakkat bir avârızdır,
Bakâbillâhı bul eyyâm-ı rihlet gelmeden yâhû.
Dilinden «semme vech»e ettin ise **Sâmî** istikbâl,
Salât-ı dâimûndan fâriğ olma kılmadan yâhû.

Nûr-i Hudâdır Bu

Bu aşk bir hâkim-i candır ne derd-i bîdevâdır bu,
Ezel mümtâzına bahşâyiş-i nûr-i Hudâdır bu.
Bu aşk bir kenz-i Sübhândır ona sermâye dü âlem,
Reh-i Hakbîn olan âşıklara hep muktedâdır bu.
Bu aşk cârî bütün âlemlerin zerrâtına sârî,
Reh-i ma'şûkda vârın ettiren mahv u fedâdır bu.
Bu aşkın serteser âlem esîr-i nâtüvânıdır,
Kimi süflî kimi ulviyyet-i hâletedâdır bu.
Bu aşk bir kudret-i Haktır müsahhardır ona imkân,
Umûr-i âlemîni sevka bâis ibtidâdır bu.
Bu aşk ulvîde âlidir makâmâtı meâlidir,
Mukarrebler nasîbi, rûha rûhânî gıdâdır bu.
Bu aşk bir da'vet-i Hak halkı sevk eyler merâtibce,
Ki emr-i kün fekândan **Sâmiyâ** mahfî nidâdır bu.

H û

Âşıkın seyrânıdır Firdevs ile Tâmûda hû,
Evvel âhir zâhir u bâtında muzmer hûda hû.
«Hê» hidâyet dîdesiyle gösterir hüviyyeti,
Kim celâl ile cemâlin cem'idir her sûda hû.
«Vav» ile feth olmada hakbîn-i vahdet mihveri,
Nokta-i hattı cemâlinden mücellâ mûda hû.
Bahr-ı vahdet mevcesinden sûret-i imkân olur,
Aks eder feryâd ile ummâna cârî sûda hû.
İsm-i «Hû»nun nakşıdır şems ü kamerde âşikâr,
Mehcebîn-i zülf-i müşkîn tal'at-ı ebrûda hû.
Resm-i eflâk ü zemîn tedvîri «hê»den munfasıl,
Cezbedâr-ı âfet-i cân dîde-i âhûda hû.
Serve aks eden sabâdan hû gelir her lahzada,
Tercemân-ı kûrsitân olmuş ten-i fersûde hû.
Sûret ü ma'nâda hûdur âdemin kudsiyyeti,
Ravza-i hadrâ mekânı kim olur âlûde hû.
Serteser eşyâ nikâbından hüve'l-hû aks eder,
Gülde hû sünbülde hû şebbûde hû her bûde hû.
Perde-i sûretle hüviyyet eder aks-i cemâl,
Merci-i aslına vasi eyler değil beyhûde hû.
Nay gibi nakletmede her zerreler bu hikmeti,
Kenz-i âdemdir hüviyyet tal'at-i dilcûda hû.
Remz-i «illâ Hû»yu **Sâmî** fehm eden hakka'l-yakîn,
Hep nikâbı ref' olup meşhûd olur mehrûda hû.

Âşikândır Bu

Tecelligâh-ı lâhutî mutâf-ı âşikândır bu,
Derûn-i Anka-yı Pirâna açılmış âşiyândır bu.
Behâi, Kâdirî, Sâdî, Bedevî, Halvetî, Celvet,
Rufâî, Gülşenî, Uşşâkîye bir âsitândır bu.
Umum pîrân, garîk-i bahr-î vahdettir hakîkatte,
Hârim-i bezm-i Hakka cümle seyyâr-ı nihândır bû.
Ayırma bir tarîki **Sâmiyâ,** küllî tarîkin vâhid,
Rumûz-ı sırr-ı tevhîde erenlerce ayândır bû.

Aldı Ağûşuna

Aldı ağûşuna hurşid-i mehâsinârâ,
Bilerek aşk ile bîtâb u hilâl olduğumu.
Merdüm-i dîdemi hâl etti ruh-ı rahşâne,
Görerek dîdemi, meftûn-i cemâl olduğumu.
Fehm edüp sîne-i sîmînine ta'lîk etti,
Sadef-i sâf-ı muhabbet ile kâl olduğumu.
Şeb-i zulmette enîs etti, visâli görerek,
Nâr-ı aşk ile yanup şem'a misâl olduğumu.
Açtı gül gonca-i ruhsârını insâf ederek,
Şiddet-i zâr ile bîvâye vü lâl olduğumu.
Tûtiyâ eyledi dü çeşmime hak-i pâyin,
Sâmî ruhsûde görüp bîperr u bâl olduğumu.

Yok mu..

Dünyâ ile ukbâyı, hiç yere sayan yok mu,
Bu cân ile başı Hak yoluna koyan yok mu.
Pâk olsa gönül gâyet bir levh-i hakîkattir,
Hak sırlarını cümle dilden okuyan yok mu.
Esmâ-ı ilâhîden Hak nûru olur zâhir,
Can gözlerini açup, ol nûru gören yok mu.
Dünyâsını ukbâya ukbâsını Mevlâya,
Satmakla alup Hakkı sırrında bulan yok mu.
Âşık ile ma'şûku rabt etmede aşkullah,
Kalbini sadâkatle Allaha salan yok mu.
Ârif dili bir dükkân, hak cevherine bir kân,
Sermayesi nûr olup cevherden alan yok mu.
Bu unsur-i cismânî bir köhne çamurdandır,
Aşk ile yoğrulup da nûr ile dolan yok mu.
Bir şems-i hakîkattir pîrler gönlü **Samî,**
Mürşid gönlüne girüp ol nûru bulan yok mu.

Hakkın Aşkından Yâ Hû

Halktan çektim özümü, Hakkın aşkından yâ hû,
Hakka tuttum yüzümü Hakkın aşkından yâ hû.
Gözüme nûr ile nâr oldu hâru gülzâr,
Ben aşk ile oldum zâr Hakkın aşkından yâ hû.
Vîrâneyim vîrâne pervâneyim pervâne,
Dîvâneyim dîvâne Hakkın aşkından yâ hû.
Yüreğim yâre yâre ciğerim pâre pâre,
Bîçâreyim bîçâre Hakkın aşkından yâ hû.
Kalmadı başka kârım, rûz ü şeb âh ü zârım,
Âh ettikçe yanarım Hakkın aşkından yâ hû.
Nidem cansız cihânı nidem cânânsız cânı,
Nidem hûr u gılmânı Hakkın aşkından yâ hû.
Katreler deryâ olur mürdeler ihyâ olur,
Dü cihân bînâ olur Hakkın aşkından yâ hû.
Cennetlerin zîneti cemâlüllah rü'yeti,
Şeyh **Sâmî**'nin vusleti Hakkın aşkından yâ hu.

Ümmî Sinan(k.s)a Tahmis

Tavrımız etvâr-ı Haktır sırrımız îkân-ı Hû,
Seyrimiz estâr-ı Haktır aynımız a'yân-ı Hû,
Nûrumuz envâr-ı Haktır sırrımız tayrân-ı Hû,
Zikrimiz esrâr-ı Haktır cânımız hayrân-ı Hû,
Fikrimiz bâzâr-ı Haktır bağrımız büryân-ı Hû.

Cümle imkân serteser nûr-i ezelden bir hayâl,
Mevcedâr-ı bahr-ı vahdet pertev-i şems-i kemâl,
Gerçi ma'dûmum teayyünde, vücûdumdur zılâl,
Kalbimi ihyâ eden ol pâdişâh-ı lâyezâl,
Gönlümüz mi'mâr-ı Haktır katramız ummân-ı Hû.

Lâ teayyün mülküne azm-i sefer reftârımız,
Refref-i etvâr-ı esmâ nûrudur seyyârımız,
Mekteb-i ilm-i ledün keşf-i müsemmâ kârımız,
Ders-i Hakdan görmeyen bilmez bizim güftârımız,
Dersimiz envâr-ı Haktır sırrımız seyrân-ı Hû.

Sanma mahcûb-i mukallidler mekâlin söylerim,
Ehl-i tahkîk-i ledünniyât ricâlin söylerim,
Vahdet-i ef'âl ü evsâf ilm-i hâlin söylerim,
Tevhîd-i Zât-ı İlâhînin kemâlin söylerim,
Sözümüz ahbâr-ı Haktır özümüz mihmân-ı Hû.

Mâsivâ nakşın dilinden hâkkeden gelsin berû,
Nûrunu hakka'lyakîn bîrenk eden gelsin berû,
Aşk-ı Hakla sînesin sadberk eden gelsin berû,
Dünye vü ukbâ hevâsın terk eden gelsin berû,
Azmimiz dildâr-ı Haktır derdimiz dermân-ı Hû.

Sırr-ı esmâ mâye-i ta'lîm-i Rabbi'l âlemîn,
Aldı Cibrîl-i Emînden Rahmeten lil'âlemîn,
Naklolunca sırrıma bi'lvâsıta ilme'lyakîn,
Dört kitâbın ma'nisin keşf eyledik hakka'lyakîn,
Sun'umuz ol kâr-ı Haktır keşfimiz ol kân-ı Hû.

Unsur-i süflîyi etme rûh-i kudse mütakar,
Ger urûc etmek dilersen et teayyünden güzer,
Geç semâ-yı Arş u Kürsî, et, bu iklimden sefer,
Evliyânın enbiyânın menzilinden al haber,
Cânımız berdâr-ı Haktır olmuşuz mestân-ı Hû.

Geçti dil nakş-ı hayâl ile reh-i âvâreden,
Mahva erdi nâr-ı istiğrak ile fevvâreden,
Çün tecerrüd eyledik sırrı ak ile kâreden,
Fakr içinde fahra erdik gayrı gitti âreden,
Sırrımız dîdâr-ı Haktır vaslımız vicdân-ı Hû.

Kevser-i aşk ile mest olsa cemâle cism ü cân,
Rehber-i şevk sırrı eyler Sâmî vasl-ı lâmekân,
Âşıkı bî ihtiyâr eyler tecellî-i nihân,
İhtiyâr elden gidicek neylesün Ümmî Sinân,
Vârımız ol vâr-ı Haktır, nutkumuz irfân-ı Hû.

Üftâde Dilim

Üftâde dilim şikâr oldu,
Bî tâkat ü ihtiyâr oldu.
Aşkınla enîs gamgüzâr oldu,
Hecrinle dilim dağdâr oldu,
Baştan başa ayn-ı nâr oldu.

Bend eyledi gönlümü kâkül,
Cerh eyledi sehm-i hâl-i fülfül,
Müşkil bu hâline tahammül,
Gördükçe seni bu mübtelâ dil,
Gün doğdu sanır nehâr oldu.

Edersen aşkımı inkâr,
Lisân-ı hâlim eder ikrâr,
Gönülde aşk olmasa hünkâr,
Olur mu kârı, her dem zâr,
Derdin ile dil tebâr oldu.

Gamı muhabbetle âdet etti,
Hayâlin idrâki gâret etti,
Sözünde cânım sadâkat etti,
Hayâta sensiz ferâgat etti,
Sabır bu yolda târ ü mâr oldu.

Hayâl-i aşkınla safâ güzeldir,
Sadâkat ile vefâ güzeldir,
Cemâlin ile iktifâ güzeldir,
Gül için, hâr-ı cefâ güzeldir.
Ki bezm-i aşkın gül'izâr oldu.

Hayâlin eyler hebâ-yı ârâm,
Cemâlin eyler fedâ-yı her kâm,
Gelir bu câna sadâ-yı ilhâm,
Bu hâl ile âhir, serencâm,
Ümmîd-i vuslat rûzigâr oldu.

Nedir bu sihr-i aşkın ey yâr,
Eder felâketi hep icbâr,
Ne nisbet etse dilde izmâr,
Olur alâmetiyle izhâr,
Nişân-ı aşk âşikâr oldu.

Olur mu temkîn hâlet-i aşk,
Muhâl-i tahammül savlet-i aşk,
Ademgüzâr-ı âdet-i aşk,
Ne cannüvâz lezzet-i aşk,
Ki **Sâmîye** aşk şiâr oldu.

Her Cânibim Yüz Oldu

Erdikçe vasl-ı zâta her cânibim yüz oldu,
Sırr-ı fenâ bakâda her cânibim göz oldu.
Gitti aradan taklîd mahv oldu kayd ü takyîd,
Vahdete erdi tevhîd hâlis muhlis öz oldu.
Telvîn televvünüm yok, temkîn temekkünüm yok,
Her dem bahâr-ı vahdet ne kış ne de güz oldu.
Kalmadı gayb ü gümân, oldu hep ayn ü îmân,
Nihânlar oldu ayân akıllar âciz oldu.
Kalmıştı âhir elif müteaddid oldu hazf,
Noktaya erdi harf elif bâ tâ cüz oldu.
Cân rehberi bulunca mahv u fânî olunca,
Dil aşk ile dolunca, yol dostuma düz oldu.
Sûretin **Sâmî** serâb candan açıldı nikâb,
Doğdu andan âfitâb seherken gündüz oldu.

Bâğ-ı Vahdet Sünbülistanında

Bâğ-ı vahdet sünbülistanında bağbân olmuşuz,
Derd-i nefse merhem kimyâ-yı Lokman olmuşuz.
Kâle sığmaz ilmimiz hâl ehlinin ahvâlidir,
Mahrem-i ilm-i ledünnî kân-ı irfân olmuşuz.
Terk-i sûret eyleyüp ma'nâda bulduk izzeti,
Biz abâ-yı «fakru fahrî» ile pinhân olmuşuz.
Cennet ü Cehennemin seyr eyleyüp ahvâlini,
Biz cemâl-i lâyezâlî Hakka hayrân olmuşuz.
Mecmau'l-bahreyn olup bu kalbimiz çâr kûşesi,
Çeşme-i feyz-i dile mîzâb-ı pîrân olmuşuz.
«Alleme'l esmâ» ile feyz-i müsemmâya erüp,
Muhtefî-i perde tasvîr-i insân olmuşuz.
Âlem-i esmâ, sıfatta devr edüp **Sâmî** fakîr,
Biz garîk-i bahr-i aşk Zât-ı Sübhân olmuşuz.

Âşinâdır Gönlümüz

Şems-i zâta tâ ezelden âşinâdır gönlümüz,
Bahr-ı evsâf mevc ile bî-intihâdır gönlümüz.
Katrayız zâhirde gerçi âlem-i nâsût ile,
On sekiz bin âlemi câmi' binâdır gönlümüz.
Câmi-i mecmûa-i her dû cihân fihristidir,
Küntü kenzin mahreminde müctebâdır gönlümüz.
Sûreta resm-i beşerde muhtefîyiz gerçi biz,
Bahr-ı Zâtta sîretâ gark u fenâdır gönlümüz.
Nakş olur levh-ı derûnumda ezel gencînesi,
«İstevâ» sırrı ile Arş-ı ulâdır gönlümüz.
Âlem-i lâhût-i Hakta dersi, ilhâmdan alup,
Kâşif-i remz-i celîl-i mâ-hafâdır gönlümüz.
Ger tavaf etmek dilersen bîcihet Zâtı bugün,
Bil hakîkat ka'be-i beyt-i Hudâdır gönlümüz.
Cümleden edüp hurûc faslında aslına urûc,
Sidre-i seyr-i ulâ-yı müntehâdır gönlümüz.
Mahv-ı sırf ile bugün, sırr-ı «Ene'l-Hak» fehmedüp,
Dâr-ı zâtîsinde kurbân-ı likâdır gönlümüz.
Mahv edüp **Sâmî Niyâzî,** aşk-ı Hakta varlığın,
Bil bakâ-yı lâyezâl ile bakâdır gönlümüz.

Mürşidiz

Dü cihânın mülkünü ta'mîr için mürşidiz,
Gördüğün rü'yâları ta'bîr için mürşidiz.
Çün odur Hakka vesîle meslek-i pîrânda,
Aşk ile dil şem'asın tenvîr için mürşidiz.
Rabt-ı kalb ile o mîzâb-ı füyûz-u hazrete,
Misk-i kâfûrla dili ta'tîr için mürşidiz.
Nisbet-i iksîri zergevher eder âşıkları,
Seyri, teysîri, sırları tebşîr için mürşidiz.
İki âlemden elin çek sıdk ile teslîm olup,
Mâsivâdan kalbini tathîr için mürşidiz.
Hak rızâsı râziye sırrında zâhir bîgümân,
Bil saâdet huccetin temhîr için mürşidiz.

Dîdemiz Giryân

Dîdemiz giryân sînemiz sûzân,
Rûhumuz hayrân Halvetîleriz.
Cismimiz büryân derdimiz dermân,
Âşkımız bürhân Celvetîleriz.
Sırr ile seyrân şevk ile devrân,
Ederiz her ân Kâdirîleriz.
Mahremiz zâre bülbülüz yâre,
Hârız ağyâre Rufâîleriz.
Bizdedir halvet yâr ile ülfet,
Bulmuşuz vuslat Düsûkîleriz.
Zikrimiz esmâ fikrimiz müsemmâ,
Seyrimiz «ev ednâ» Bedevîleriz.
Hakkı çün bulduk nûr ile dolduk,
Aşkla yoğrulduk Şâzelîleriz.
Ölmeden öldük sonra dirildik,
Uçmağa girdik Mevlevîleriz.
Hayy-i bâkîyiz dost müştâkıyız,
Aşka sâkîyiz Nakşîleriz biz.
Bizdedir âdem Îse'bni Meryem,
Hem ism-i A'zam Bayramîleriz.
On iki seyrân ideriz her ân,
Ma'nâda sultan Vefâîleriz.
Âşık-ı cânân mahrem-i irfân,
Fakr ile pinhân Bektâşîleriz.
Vahdete vakıf kesreti sârif,
Kenz-i maârif Şa'bânîleriz.
Sâmî ko halkı ara bul Hakkı,
Yoludur aşkı Uşşâkîleriz.

Cemâlullah ile

Cemâlüllah ile mestân olanda ihtiyâr olmaz,
Geçüp dâreyne rağbette ne dâr u ne diyâr olmaz.
Hakîkat bağı dilleri açar vahdetle gülleri,
Cemâl-i gülşeninde açılan güllerde hâr olmaz.
Gerek gılmân gerek vildân umûm hûrîleri hayrân,
Bulup dilde sekiz cennet, azâb-ı intizâr olmaz.
Gönül pervâne olmuştur cemâlin şem'ine dâim,
Yanıp kül olmayanlar, vuslatınla bahtiyâr olmaz.
Olursan âdem-i ma'nâ melekler secdegâhında,
Erersin bahr-ı esmâya bu ummâna kenâr olmaz.
Binâ et ka'be-i kalbi dilersen sırr-ı İbrâhim,
Söyündür nâr-ı Nemrûd'u Halîlullaha nâr olmaz.
Gönül Tûrunda ilhâm ile nakş et bin bir esmâyı,
Müsemmâ ile kâim ol, zılâle i'tibâr olmaz.
Makâm-ı Râziyede sırr-ı Meryem eyleyüp tahsîl,
Bulasın rûh-i Rûhullah bu varlık gibi vâr olmaz.
Eğer ister isen Hakkı, teayyünden tecerrüd kıl,
Ki Hak tâliblerine, mâsivâ içre karâr olmaz.
Fenâda bul bakâ sırrın, bulup «mûtû» hitâbından,
Bakâ ender bakâ bezm-i likâ mânendi, kâr olmaz.
Niçin zâr olmasın **Sâmî Niyâzî** aşk ile dâim,
Eğer vuslatta rahat etse bülbül âh ü zâr olmaz.

Ehl-i Vahdet Bilinmek İstemez

Mahrem-i gencîne-i vuslat bilinmek istemez,
Ehl-i vahdet, ehl-i kurbiyyet bilinmek istemez.
Ârif ü ma'rûf Haktır, halka pinhân sîreti,
Vâsıl-i nûr-i ulûhiyyet bilinmek istemez.
Sırr-ı Haktır mahremi, hem nûr-i Haktır hemdemi,
Terk eden gamhâne-i kesret bilinmek istemez.
Kenz-i kıymetdâr, eder hâk içre pinhân, kendini,
Nûr-i Zâtla kim bulur ülfet bilinmek istemez.
Perdedir ayn-i zuhûru gayb-i zât olmaz ayân,
Meşreb-i Hakla nişîn-i halvet bilinmek istemez.
Kendini hârâda cevher, gonca hârda gizlemiş,
Andelîbden gayriye, hikmet, bilinmek istemez.
Ehline mahrem ayân, nâehle nâmahrem, nihân,
Sâkin-i tahte'l-kubâb elbet bilinmek istemez.
Nûr-i Zâtta zâtı fânî, her sıfatta bînişân,
Hâlet-i müstağrak-ı hayret bilinmek istemez.
Hükm eder sâhib-makâm dîvân-ı ehlüllahta,
Vâsıl-ı fermân-ı kutbiyyet bilinmek istemez.
Cân gibi pinhândır cism-i cihânda vâsılûn,
Mülk-i cânâna eden rihlet bilinmek istemez.
Gayret-i Hak ehl-i Hakkı ketm ü ihfâ eylemiş,
Nüsha-i kübrâ-yı hakkıyyet bilinmek istemez.
Mübtelâdır şöhrete üftâdegân-ı mâsivâ,
Mâsivâdan eyleyen vahşet, bilinmek istemez.
Bezm-i Hakkın hemdemi, halka nihândır **Sâmiyâ**,
Eylemez cennetlere minnet bilinmek istemez.

Hayât-ı Kuds İle İhyâlarız

Darbe-i zikr ile müstağrak olup mevtâlarız,
Cezbe-i Haktan hayât-ı kuds ile ihyâlarız.
Çâr anâsır nüh felekten geçmişiz tecrîd ile,
«Lâ» deyû selb-i izâfât eyleyen «illâ»larız.
Kenz-i mahfîde zuhûr-i zâhiri ifnâ edüp,
Sırr-ı vahdet zevkini hakka'lyakîn dânâlarız.
Künh-i künh içinde erdik İsm-i Zâtın sırrına,
Mazhar-ı küllî merâtib ile müstesnâlarız.
Devr-i insân devr-i Rahmân seyrini seyrân edüp,
Nokta-i vahdet medâr-ı ma'nevî deryâlarız.
Hıl'at-i fânî ile bâkiyi idrâk eyleyüp,
Sâmiyâ, cem'i cem' ile mazhar-ı kübrâlarız.

Biz Vahdetin Mihmânıyız

Biz vahdetin mihmânıyız enfüstedir âfâkımız,
Geçtik bütün âlemleri budur ezel mîsâkımız.
Fânî olup âlemde hep, cân mülkünü kıldık taleb,
Mahva eriştirdi edeb aşk âteşi ihrâkımız.
Hüsn ü cemâli lâmisâl envârı etti iştiâl,
Cân ü gönül oldu hilâl şems-i ezel işrâkımız.
Aşkile mestân olalı şevkile hayrân olalı,
Müstağnî-i Hûr-i Cinân feyz-i ezel ezvâkımız.
Etvâr-ı Hak etvârımız, esrâr-ı Hak esrârımız,
Envâr-ı Hak envârımız, ahlâk-ı Hak ahlâkımız.
Derd-i derûn ile hicâb-ı zulmete, üftâdeye,
Âb-ı hayât-ı ma'nevîdir nisbet-i tiryâkımız.
İlm-i ledünden bîhurûf nûr-i tecellî dersimiz,
Zât u sıfât esrârına vâkıf olur uşşâkımız.
Cânân ilinden mülk-i câna aks eder feyz-i ezel,
Nûr-i bakâ-billâh ile ilhâm olur intâkımız.
Mîzâb olup **Sâmî Niyâzî** dil tecerrüdle tamâm,
İksîr-i cândır ma'nevî âşıklara infâkımız.

Muhabbetle Bakan Gözler

Muhabbetle bakan gözler ne noksan ne kusûr görmez,
Adâvetle nazar eden güneş olsa da nûr görmez.
Gerektir sabrı mu'tad eylemek uşşâk rahında,
Cefâ da görse ma'şûktan metânetle fütûr görmez.
Kalem hükm-i ezelde cümlenin ahkâmını yazmış,
Olursa Zât-ı Haktandır kula, yoksa sürûr görmez.
Zuhûr eyler ezelde cümle fermân-ı Azîmü'ş-şân,
Taalluk etmedikçe emr-i Hak, bir şey zuhûr görmez.
Görenler seyl gibi ceryân-ı ezmânı bedâhetle,
Dem-i müstakbeli var farz eder, bir lahza dûr görmez.
Uzak tutsa derûnu râh-ı Haktan bir kişi şâyed,
Kalır zillette, dünyâ ehli, ânınçün huzûr görmez.
Bidâyette ekenler tohum-i hayrâtı, saâdâtı,
Nihâyet Sâmiyâ mahsûl saâdettir şürûr görmez.

L e z î z

Ehl-i derd-i nâtüvâna var mı sıhhatten lezîz,
İbtilâ-yı fakr ile muhtâca ni'metten lezîz.
Pertevendâz-ı cemâl-i nûr-i Hak ayînesi,
Dilrübâ-yı cân ile hembezm-i sohbetten lezîz.
Bîkedûret feyz-i sâfî nûr-i bahşâ-yi derûn,
Tâat-ı Haktır hemîn olmaz ibâdetten lezîz.
Dîde-i aşktır gören ayn-ı safâ, etse cefâ,
Rûh-i uşşak bulamaz aşk ile zilletten lezîz.
Firkat-i cânsûz-i hicrân ile mescûn olana,
Var mı bîgâm-ı ferahrîz harf-i vuslattan lezîz.
Sadme-i lüccî-i evhâm ile küştî-i dile,
Mümkin olmaz sâhil endaz-ı selâmetten lezîz.
Ya'kûb-i cân dîdesini feth için yok çâresâz,
Yûsüf-i ma'nâ kamîsi ile nisbetten lezîz.
Nâr-ı aşk ehline vermez zevk u râhat mâsivâ,
Lezzet-i nûr-i şühûd, her dürlü lezzetten lezîz.
Mihver-i mîm-i muhabbettir medâr-ı vasl-ı Hak,
Sâmiyâ, olmaz dü âlemde muhabbetten lezîz.

Zülfün Esîri Âsûde Olmaz

Zülfün esîri âsûde olmaz,
Hüsnün gibi hâl âhûda olmaz.
Aks-i sabâda reyhân-ı hâlin,
Gülşen-sarây ü şebbûda olmaz.
Ümîde bâis, hicrân-ı aşka,
Sabr u tahammül beyhûde olmaz.
Gâyet perîşân vîrâne hâlim,
Bundan ziyâde fersûde olmaz.
Nâr-ı firâkın derd oldu dilde,
Bu derde dermân Dârûda olmaz.
Leyl ü nehârı giryâne çeşmim,
Fikrinle bir şeb uykuda olmaz.
Cism-i lâtifsin yekpâre-i nûr,
Bu rütbe revnak incüde olmaz.
Bir bedr-i cansın canlar şikârın,
Bu hâletin bir mehrûda olmaz.
Çeşm-i füsûnun dâğ-ı derûndur,
Misli kemankeş bâzûda olmaz.
Mest oldu **Sâmî** cân etti îsâr,
Hâk-i rehin gayri bûda olmaz.

Beyt-i Rahmân İttihâz

Vech-i pâkin dilde ettim Beyt-i Rahmân ittihâz,
Farz-ı rükn-i aşk hatîmi içre devrân ittihâz.
O! tecelligâha ihrâm-ı tecerrüdle girip,
Lâ teayyün mülküne sırrımla tayrân ittihâz.
Keşf edip etvâr-ı sebıyle, urûc esrârını,
Cezbe-i sa'yi kılup vâdi-i irfân ittihâz.
Sûret-i sırda enâniyyet hicâbı ref' içün,
Kurbet-i evsâfına mahv ile kurbân ittihâz.
Mâsivâ recminde dil âyînesi tathîr olup,
Şems-i vahdet pertevini mihr-i tâbân ittihâz.
Tâir-i lâhût olup ankâ-yı sırrım **Sâmiyâ,**
Eyledim hulkiyyet içre Hakkı seyrân ittihâz.

Âb-ı Sâfî Ol

Âb-ı sâfî ol seni bâlâ eder ebr-i füyûz,
Nehr-i cârî ol yem-i yektâ eder bahr-i füyûz.
Mâye-i pâk-i musaffâ ol cilâ-yı aşk ile,
Nûr-i feyyâz-i ezelden feyz ola sadr-ı füyûz.
Cümle eflâk-i derûn âfâk sehâbın zâil et,
Nûr-i şemsin ma'kesiyle aksede bedr-i füyûz.
Tîğ-i tevhîd ile mahv-ı sırfa ermek ibtîdâ,
Zât, sıfât ifnâsıdır zât feyzine nezr-i füyûz.
Yirmi yedi menzili geç hemnişîn-i vahdet ol,
Bahş ola inzâl-i Leyletü'l-Kadr-i füyûz.
Vuslat-ı aslü'l-usûl ile bilinmiştir vusûl,
Şems-i Zâta ermeyenler edemez neşr-i füyûz.
Mebde-i teslîm ile bul müntehî irşâdını,
Sevk olur sırdan sıra seyrân ile sırr-ı füyûz.
Cümle telvîn-i sivâdan sîne-sâf ol, âşıkâ,
Çün sadef-pâk dillere oldu nasîb dürr-i füyûz.
Âşiyân-ı lâmekân olsa dil-i müştâk eğer,
Tayr-ı lâhûtî Ankâya eder hasr-ı füyûz.
Kim cihâd-ı ekber-i a'dâya azm-i tâm eder,
Azmi nisbette erer Hakdan ona nasr-ı füyûz.
Vahdete mir'ât olan dil, Ka'be-i ma'nâ-yı Zât,
Kalmaz anda nisbet-i zâtiyyeden gayr-i füyûz.
Bahr-i nûr-i Zâta gark ol **Sâmiyâ** bî ihtiyâr,
Âşık-ı bî ihtiyâra feyz olur hayr-i füyûz.

Temâşâ Kılmışız

Vech-i Hakkı hep mezâhirde temâşâ kılmışız,
Kenz-i Zâtı künh-i mahviyyetle bulmuş, bilmişiz.
Her nükûşun resmi ref' oldu bize keşfe'l-yakîn,
Nûr-i tevhîd ile elvân-ı sivâyı silmişiz.
«Alleme'l-esmâ»da üstâd eyledi Mevlâ bizi,
Levh-i gaybın ilmini bil'cümle Haktan almışız.
Mazhar-ı «İnnâ fetahnâ» oldu etvârım hemîn,
Her kesâfetten çıkup deryâ-yı zâta dalmışız.
Vahdet-i sırr-ı bakâ-billâha erdi seyrimiz,
Sûret-i imkâna nûr-i vahdet ile gelmişiz.
Lâ teayyün mülküdür âriflerin menzilgehi,
Müntehâ-yı Sidreyi, enfüste gelmiş geçmişiz.
Mülk-i ma'nâ meşrıkından doğdu nûr-i şems-i Zât,
Sâyebân-ı nûr-i Zât-i lâyezâlî olmuşuz.
Aynımız a'yânımızda gaybımız etti zuhûr,
Mahremiz **Sâmî,** visâlüllahı bilmiş bulmuşuz.

Dîvâneleriz Pervâneleriz

Aşkınla mehm-i dîvâneleriz,
Nârınla yanar pervâneleriz.
Zikrinle eriştik cezbelere,
Fikrinle hemân hayrâneleriz.
Görmez gözümüz cân ile cihân,
Derdinle esîr dîvâneleriz.
Tevhîd ile müstağrak dilimiz,
Vahdet iline mihmâneleriz.
Mahrem olalı cânânemize,
Âlemlere hep bîgâneleriz.
Bin cân ile envârına karşû,
Şevka gelerek devrâneleriz.
Katre görünür sûret yüzümüz,
Dil bahr-ı ezel ummâneleriz.
Dil meşrıkına Hak nûru doğup,
Bâkîde heman tâbâneleriz.
Akl ile erilmez sırrımıza,
Rûh ile sülûk-seyrâneleriz.
Zâtıyla sıfât bir cümle cihât,
Sermest-i visâl sekrâneleriz.
Sâmî ikilikten oldu halâs,
Kenz-i ezele kâşâneleriz.

M a h f û z

Sivâya meyl ü rağbetten kulûb-i asfiyâ mahfûz,
Şerîatle tarîkat ehli, cümle evliyâ mahfûz.
Düşerler dâm-ı mekr-i nefse lâbüd zâhir erbâbı,
İbâd-i muhlisîn ancak hakîkat etkıyâ mahfûz.
O kim tasfiyye-i kalbiyyeden bîbehre mahrûmdur,
Haîî şirk içre kalmış, olamaz sahib-riyâ, mahfûz.
Kalır esfel merâtibde, hevâ-yı nefsine mağlûb,
Sırât-ı aşk-ı Haktan seyr eden ehl-i safâ mahfûz.
Kedûrât-ı huzûz-i âlem-i fânî olan, mahcûb,
Cihâd-ı ekber ile gâlib-i nefs ü hevâ mahfûz.
Düşünmez câhil-i nâdân müstakbel ukûbâtı,
Anı ikân eden akl-ı meâd, sâhib-zekâ mahfûz.
Hicâb-ı nûr-i Rahmandan anâsır kaydı mânidir,
Aref esrârına âgâh olan dil-âşinâ mahfûz.
Azâb-ı nâr-ı a'zamla yanar erbâb-ı kesret hep,
Halîl-âsâ delîle eyleyenler iktidâ, mahfûz.
Vücûdu sırr-ı Kur'ân, mürşide erdi mutahhar dil,
Mutahhar olmayandan nisbet-i feyz-i bakâ mahfûz.
Gerek, ihrâm-ı nûr-i zât, **Sâmî** hacc-ı ma'nâda,
Erenler cem'i lâhût sırrına her dû serâ mahfûz.

Dilersen Bulmağa

Dilersen bulmağa bâb-ı rızâda sermedî pür-feyz,
Edegör dîde-i cânı, sivâ âlâyişinden gazz.
Velî, her tâlibi kılmaz, harîm-i vuslata lâyık,
Odur tâ ezelî bahşâyiş-i tevfîk-i Hakk-ı mahz.
Urûc et müntehâ dâre, hurûc et bahr-ı envâre,
Bu ekdâr-âlem-i esfel merâtibini edüp rafz.
Verüp fânîyi, eyle iştirâ-yı nûr-i kudsiyyet,
Rucu' eder gınâ-yı ma'nevîden fâiziyle karz.
Sıfâtıyle tehalluk sünnet oldu sırr-ı bâkîde,
Vücûdu mahv edüp Hakta, sana lâzımdır evvel farz.
Harîm-i lâmekân seyrânına kalb-i selîmdir kim,
O mülkte oldu bir, ednâ vü a'lâ, tûl ile hem arz.
Yed-i kudretle bu imkân eder her ân devrânı,
Bu sırdan hasbe'l-isti'dâd olur ma'kûs-i bast ü kabz.
Sebîl-i zemzem-i ilhâm-ı Hakkı bulmak istersen,
Hicâbı ref' için zikr ile kalbi ede gör sen rekz.
Süvâr ol sıdk ile milk-i dilinden semt-i cânâne,
Sebât et düşme telvîne, edüp ahd ile va'di nakz.
Devâ, bîmâr-ı câna, can-nüvâz mürşid elindendir,
Anı ta'yîn etmez zâhiren teşhîs perest-i nabz.
Sülûk-i seyr ile âşık, erersin mülk-i cânâne,
Geçüp seyrânda, cümle Arş ü Kürs ile semâ vü arz.
Havass-ı evliyâya kutb olur kutbiyyet-i irşâd,
Ehadiyyette küldür ol, velîler cüz'üdür yâ ba'z.
Hüviyyetten hidâyet ola câzib cân-ı uşşâka,
Dil-i **Sâmî,** olur, müstağrak-ı aşk ile Kevser-Havz.

Bir Kaç Söz

Divan-ı Sâmî şimdiye kadar ne eski ne de yeni harflerle basılmıştır. El yazması şeklinde çoğaltılan Divan, sevenler nezdinde gâh manzum gâh bestelenmiş olarak okunup gelmektedir. Sıhhatle bilinmemekle beraber kendi el yazılarına atfedilen bir nüsha da halen Şahınler Vakfı Kütüphanesindedir. Basıma esas alınan da bu el yazması nüshadır. Maddi gerekleri yıllar evvel, Vakıf kurucuları ve ataları tarafından temin ve tefrik edilmiş basım ve dağıtım işlemi ancak bugün gerçekleşmiştir. Bu sebeple *kitabın para mukabili alınıp satılamıyacağı* tabiidir ve basım-dağıtım hizmetleri Şahinler Vakfı'nca üstlenilmiş bulunmaktadır. Dileyen herkes Vakıf adresinden isteyebilir, alabilir.

Müellifin diğer eserlerini de yeni harflerle okuyan nesillere hediye edebilmek imkânını bahşetmesini *Ulu Tanrıdan diler,* Divan-ı Sâmî'yi, Onu sevenlerin ellerine ve gönüllerine hediye ederiz...

ŞAHİNLER VAKFI

İsteme Adresi:

Şahinler Vakfı
Salihli

ABDURRAHMAN SÂMÎ (K.S.)

Mekke-i Mükerreme ve Medine-i Münevvere Valilerinden Kadı Muhammed Âsım efendinin oğludur. 12 Rabî'ul evvel 1296 (1876) da Manisa'da doğmuş, ilk tahsilini burada tamamladıktan sonra İstanbul Fatih Çifteayak Bahr-ı Sefid Medresesi'ne gelerek allâme-i zaman olan Hüseyın Necmeddini'l-Pürzetî'den ilim, Ebu Bekir Edirnevî ve Gelibolulu Ahmed Şücaaddin'den hal tahsili ile tekmil-i meratip eylemiş, uzun zaman Kâsımpaşa Yahya Kethüdâ Dergâhı Postnişin'i olarak irşad görevinde bulunmuş, 58 yaşındayken (1934) İstanbul'da dârı bekâya intikal etmiştir.

«Kadızade Abdurrahman Sâmî Niyâzî Saruhanî» namıyla da maruf olan Divan sahibi, Edirnekapı Kabristanlığında hâk-i güfrana tevdi olunmuşlardır.

Kaddesallahü Sırrahü'l âlî...

●

Eserlerinden Bazıları :

1 - Düstûr-i Bedî', 2 - Kitâbü Evrâdi'l mukarrabîn, 3 - Şerhu'n-nûniyye Ed-dürretü'l-meknûniyye, 4 - Şerhu'l-emâlî Mevhibetü'l-müteâlî, 5 - Şerhu'l-kâfiye bi hulâsati'r-rıdâ, 6 - Kenzü'l-ârifin, 7 - Hediyyetü'l-âşıkîn, 8 - Kenzü'l-âşıkîn, 9 - Risâle-i Hürriyet, 10 - Mihveru'l-ulûm, 11 - Dîvân-ı Şeyh Sâmî, 12 - El-mecâlisü's-Sâmıyye, 13 - Esrâru't-tâlibîn, 14 - Memleketü'r-Rabbâniyye, 15 - Risâle-i Tevhîd, 16 - Zübdetü'l-ulûmi'l-Arabiyye, 17 - Mevâricü's-salikîn ve Mearicü'l-vâsilîn, 18 - Mecmuatü'r-resâil, 19 - Binâ-yı islâm, 20 - Mi'yâr'ül Evliyâ, 21 - Müntehabat-ı Sâmıye, 22 - Vesiletü'l-Kübrâ Şerh-i Esmâü'l-Hüsnâ, 23 - Tuhfetü'l-Uşşâkiye, 24 - Mir'atü'l-Eyyâm, 25 - Sırr-ı Tevhid.

İÇİNDEKİLER

S

Ş

T

U

Z

DİVAN-I SÂMİ

Yanlış — Doğru Cetveli (*)

Sahife	Satır (Başlık Hariç)	YANLIŞ	DOĞRU
9	13	Bir	Bu
11	3	*oldu*	*odu*
13	18	Kaailem	Kâilem
19	12 ile 13	Mısralar yer değiştirecek	
29	13	bulana	buluna
30	7	ve yâ	yâ
34	16	*Nâr-ı*	*Nârı*
35	15	nururdur	nurudur,
42	10	zâttın	*zâtin*
43	24	*sıdk ile*	sıdkile
51	5	fer doi	ferd ol
53	4	Elinde	Elimde
53	19	Hayâllinle	Hayâlinle
81	11	Eende	Sende
114	7	âteştten	âteşten
139	3	at âeyle	atâ eyle
187	13	tetnde	*tende*
187	19	eder	ender
206	Başlık konacak		Tahsil-i Kemal et
214	8	hâletedâdır	hâlet edadır,
219	3	hâru gülzâr	har u gülzâr
221	9	Dünye	Dünya

Devamı arka sahifede

(*) Yukarıda gösterilen yanlışların sonraya bırakılmadan doğrularıyla tashih edilerek Divan'ın hatasız hale ifrağını okuyucularımızdan önemle rica ederiz.

ŞAHİNLER VAKFI

Sahife	Satır	Yanlış	Doğru
130	7	nâr ile nuru	nur ile nâri
131	26	olmaz deryaya	olmaz âlem deryaya
65	son	[illegible]	[illegible]
158	6	ruh-i	Rûh-i
159	10	Lâfda	nâfda